

T.C.
HASAN KALYONCU ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
SİYASET BİLİMİ VE ULUSLARARASI İLİŞKİLER ANABİLİM DALI
SİYASET BİLİMİ VE ULUSLARARASI İLİŞKİLER
TEZLİ YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

ABD BAŞKANI DONALD TRUMP'IN SÖYLEMLERİNDE

İSLAMOFOBİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

HAZIRLAYAN

NACİYE KARAKUŞ

GAZİANTEP -2019

T.C.

HASAN KALYONCU ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

SİYASET BİLİMİ VE ULUSLARARASI İLİŞKİLER ANABİLİM DALI

SİYASET BİLİMİ VE ULUSLARARASI İLİŞKİLER

TEZLİ YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

ABD BAŞKANI DONALD TRUMP'IN SÖYLEMLERİNDE İSLAMOFOBİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

HAZIRLAYAN

NACİYE KARAKUŞ

TEZ DANIŞMANI

DOÇ. DR. ŞAKİR DİNÇŞAHİN

GAZİANTEP-2019

**SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE
YÜKSEK LİSANS KABUL VE ONAY FORMU**

Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Anabilim Dalı **Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler** Tezli Yüksek Lisans Programı öğrencisi **Naciye KARAKUŞ** tarafından hazırlanan **“ABD Başkanı Donald Trump’ın Söylemlerinde İslamofobi”** başlıklı tez, **09 /01 / 2019** tarihinde yapılan savunma sınavı sonucu **başarılı** bulunarak jürimiz tarafından **Yüksek Lisans Tezi** olarak kabul edilmiştir.

Görevi

Unvanı, Adı ve Soyadı

İmzası:

Kurumu/Üniversitesi

Tez Danışmanı

Doç. Dr. Şakir DİNÇŞAHİN

Jüri Başkanı

Hasan Kalyoncu Üniversitesi

Jüri Üyesi

Dr. Öğr. Üyesi Funda KARADENİZ
Gaziantep Üniversitesi

Jüri Üyesi

Dr. Öğr. Üyesi Bilal ULUSOY
Hasan Kalyoncu Üniversitesi

Bu tez Enstitü Yönetim Kurulunca belirlenen yukarıdaki jüri üyeleri tarafından uygun görülmüş ve Enstitü Yönetim Kurulu kararı ile onaylanmıştır.

Prof. Dr. Mazlum ÇELİK
Enstitü Müdürü

TEZ ETİK VE BİLDİRİM SAYFASI

Yüksek Lisans Tezi olarak sunduğum “**ABD Başkanı Donald Trump’ın Söylemlerinde İslamofobi**” başlıklı çalışmanın tarafımda, bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecek bir yardıma başvurmaksızın yazıldığını ve yararlanmış olduğum kaynakçada gösterilenlerden oluştuğunu ve bunlara atıf yapılarak yararlanmış olduğumu belirtir ve onurumla doğrularım./...../.....

Naciye KARAKUŞ

ÖNSÖZ

ABD Başkanı Donald Trump'ın başkan seçilmeden önce ve sonra İslamofobik söylemleri, ırkçı söylemleri tüm dünyanın dikkatini çekmiştir. Özellikle Trump'ın seçim öncesi Müslüman göçmenleri Amerika'dan çıkarmasına yönelik vaatleri büyük bir kesim tarafından hem desteklenmiş hem de eleştirilmiştir. 11 Eylül 2001 olaylarından sonra artan İslam düşmanlığı Amerika'da yeniden gündeme oturmuştur. Bu tezin de Amerika ve İslamofobi adına iyi bir kaynak olması temennisi ile yazılmıştır. Bu tezi hazırlarken eğitim hayatım boyunca bana destek veren babam Kadir KARAKUŞ'A, annem Melek KARAKUŞ'A, enerjisiyle beni yalnız bırakmayan kardeşim Muhammed Ökkeş KARAKUŞ'A teşekkür eder saygılarımla tezimi onlara armağan ederim. Ayrıca bu süreçte manevi destek veren Hasan KIVANÇ ve Esra SAYGILI'YA teşekkür ederim. Konuyu araştırmamı tavsiye eden ve desteklerini eksik etmeyen Sayın danışmanım Doç.Dr. Şakir DİNÇŞAHİN'E teşekkür ederim. Son olarak değerli fikirleriyle tezime destek olan Dr. Bilal ULUSOY hocama da teşekkür ederim. Saygılarımla.

Gaziantep, 2019

Naciye KARAKUŞ

ÖZET

11 Eylül 2001’de meydana gelen Dünya Ticaret Merkezi’ne saldırılardan sonra artan İslam karşıtı eylemler ve devamında yaşanan olaylar İslamofobi kavramının yeniden canlanmasını sağlamıştır. Eski ABD Başkanı G.W. Bush’tan sonra yeni dönem ABD Başkanı Donald Trump’ın söylemlerinde de İslamofobiye rastlanmaktadır. Bu tezin amacı ABD Başkanı Donald Trump’ın söylemlerindeki İslamofobik unsurları incelemektir. Bu maksatla öncelikle İslamofobi kavramı incelendi ve kavramın ırkçılık, yabancı düşmanlığı ve anti-Semitizm ile olan bağlantısına değinildi. Kavramsal çerçeveyi takiben, İslamofobinin Haçlı seferlerinden 11 Eylül’e nasıl bir tarihsel süreçte ortaya çıktığı, geçmişten günümüze etkileri ve şu andaki konumundan bahsedildi. Son olarak, Donald Trump’ın basılı ve sosyal medyada yer alan söylemleri incelendi ve söylemlerindeki İslamofobik unsurlar tezin önceki kısımlarında oluşturulan tarihsel, kavramsal ve kuramsal çerçeve içinde tahlil edildi.

Anahtar Kelime: İslamofobi, Donald Trump, Irkçılık, Anti-Semitizm

ABSTRACT

The term islamophobia has re-emerged with the rise of actions against Islam after 9/11 not only in the USA but in other Western countries as well. The discourse articulated by the US President Donald Trump along with the previous President G.W. Bush included significant Islamophobic elements. The purpose of this thesis is to analyse these Islamophobic elements in Donald Trump's discourse. To this end, the concept of Islamophobia is elaborated in the first part with respect to racism, xenophobia and anti-Semitism. Following this conceptual framework, the historical background from the Crusaders to the 9/11 is studied in order to explain the making of Islamophobia in a comparative historical context. Eventually, the case of Donald Trump and his Islamophobic rhetoric is analysed with reference to the conceptual and historical framework in the previous chapters of the thesis.

Key Words : Islamophobia , Donald Trump , Racism , Anti-Semitism

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	i
ÖZET	ii
ABSTRACT	iii
İÇİNDEKİLER	iv
TABLolar LİSTESİ.....	vi
ŞEKİLLER LİSTESİ.....	vii
KISALTMALAR LİSTESİ	viii

BİRİNCİ BÖLÜM

GİRİŞ	1
1. 1. Tez Çalışmasının Konusu	1
1. 2. Tez Çalışmasının Amacı	1
1. 3. Tez Çalışmasının Önemi.....	1
1. 4. Tez Çalışmasının Kapsamı	2
1. 5. Tez Çalışmasının Kuramsal ve Kavramsal Çerçevesi	4
1. 6. Tez Çalışmasının Problem Cümleleri	6
1. 7. Tez Çalışmasında Uygulanan Araştırma Yöntemi ve Veri Toplama Teknikleri.....	6

İKİNCİ BÖLÜM

İSLAMOFOBİNİN KAVRAMLARLA İLİŞKİSİ	7
2. 1.İslamofobiye Kısaca Bakış	7
2. 2.İrkçılık ve İslamofobi.....	11
2. 3.İslamofobi ve Zenofobi	15
2. 4.İslamofobi ve anti-Semitizm	19
2. 5.Sonuç.....	24

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

TARİHSEL ARKAPLANDA İSLAMOFOBİ	25
3. 1.Haçlı Seferleri ve İslamofobi.....	25
3. 2.Osmanlı ve İslamofobi.....	30

3. 3.11 Eylül Öncesi ve Sonrası İslamofobi	36
3. 4. George Washington Bush Dönemi ve İslamofobi	42
3. 5.Sonuç.....	44

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

DONALD TRUMP'IN SÖYLEMLERİNDE İSLAMOFOBİ	45
4. 1.Donald Trump'ın Hayatı.....	45
4. 2.Donald Trump Başkanlığa Adaylığı	47
4. 3.Donald Trump'ın Orlando ve San Bernardino Saldırıları Söylemi	49
4. 4.Donald Trump'ın Müslüman Göçmenlere Söylemleri	53
4. 5.ABD Seçimleri Sonrası Seyahat Yasağı ve Meksika Duvarı	59
4. 6.Donald Trump'ın Twitter Analizi	62
4. 7.Donald Trump'ın Bazı Ülkeler Hakkındaki Söylemleri ve İlişkileri	64
4.7.1.Donald Trump ve İsrail-Filistin Meselesi	64
4.7.2.Donald Trump'ın Türkiye ile İlişkileri.....	68
4.7.1.Donald Trump ve İran.....	70
4. 8.Donald Trump'ın Etrafındaki İdeologlar ve Söylemlerine Etkileri	71
4. 9.Donald Trump'a Tepkiler	75

BEŞİNCİ BÖLÜM

SONUÇ VE DEĞERLENDİRME.....	77
KAYNAKÇA.....	81

TABLÖLAR LİSTESİ

Sayfa No.

Tablo:1 Donald Trump'ın 2011 ile 2018 yılları arasında Resmi Twitter Hesabından attığı tweetler de konu başlıkları	63
---	----

ŞEKİLLER LİSTESİ

Sayfa No.

Şekil 1: Runnymede Trust İslamophobia: Hepimiz İçin Mücadele.....9

KISALTMALAR LİSTESİ

- ABD** : Amerika Birleşik Devletleri
- ACLU** : American Civil Liberties Union (Amerikan Medeni Özgürlükler Birliği)
- AIPAC** : American Israel Public Affairs Committee (Amerika İsrail Kamu İşleri Komitesi)
- BM** : Birleşmiş Milletler
- CIA** : Central Intelligence Agency (Merkezi İstihbarat Teşkilatı)
- DACA** : Deferred Action for Childhood Arrivals (Çocukluk Çağına Gelenler İçin Ertelenmiş Eylem)
- DNA** : Deokssiribo Nükleik Asit
- ISI** : Institute for Scientific
- İŞİD** : Irak Şam İslam Devleti
- OHAL** : Olağanüstü Hal
- PEGİDA** : Patriotische Euroopaer Gegen Islamisierung Des Abendlandes (Batının İslamlaşmasına Karşı Vatansever Avrupalılar)
- YPG** : Yekineyen Parastina Gel (Halkçı Koruma Birlikleri)

BİRİNCİ BÖLÜM

GİRİŞ

1.1. Tez Çalışmasının Konusu

Amerika Birleşik Devletlerinde, 2016 yılında yapılacak olan Başkanlık seçimlerine, Cumhuriyetçi partiden adaylığını koyan Donald Trump, ABD'nin 45. Başkanı seçilmiştir. Donald Trump'ın seçim kampanyaları doğrultusunda yaptığı propagandalarda ve söylemlerinde İslamofobik unsurlar görülmektedir. Seçim kampanyalarındaki konuşmaları, Müslüman göçmenlere yönelik söylemleri dikkat çekmiştir. Bu tezin konusu da Donald Trump'ın söylemlerinde İslamofobidir.

1.2. Tez Çalışmasının Amacı

Bu tez çalışmasında 11 Eylül 2001 saldırılarının ardından ortaya çıkan İslamofobi kavramı incelenecektir. Bu kavramı daha iyi analiz edebilmemiz içinse Kuramsal ve kavramsal çerçevede ırkçılık, zenefobi ve anti-Semitizm incelenecektir. Ayrıca İslamofobinin tarihsel arka planı inceleyerek, bu tezin esas amacını anlayabilmemiz de yardımcı olacaktır. Bu tez çalışmasında esas amaç Amerika Birleşik Devletleri, 45. Başkanı Donald J. Trump'ın söylemlerindeki İslamofobiyi incelemektir. Bu amaçla, Donald Trump'ın seçim öncesi ve seçim sonrasında yaptığı konuşmalar ve paylaştığı tweetler İslamofobi penceresinden incelenecektir.

1.3. Tez Çalışmasının Önemi

11 Eylül 2001 Dünya Ticaret Merkezine yapılan saldırıyı El-Kaide terör örgütünün üstlenmesinin ardından, ABD'de Müslümanlara yönelik önyargı ve şiddet hızla artmaya başlamıştır. Bu saldırının ardından İslamofobi kavramı akademik yazın dünyasına da hızla giriş yapmıştır. Bu bağlamda birçok kitaplar yazılmış, araştırmalar yapılmıştır. Bu tez çalışması da akademik yazına katkı sağlamak amacıyla yazılmıştır. Gerek kavramsal çerçevedeki incelemeler gerekse tarihsel arka plan çalışması bu amaç doğrultusunda yazılmıştır. Tezin esas bölümü olan Donald Trump'ın söylemleri detaylı bir şekilde incelenerek akademik yazına yeni bir pencere açılması sağlanacaktır. Donald Trump'ın söylemleri, twitter adresinden yayınlanan tweetleri incelenerek analiz edilecektir. Tüm bunların ışığında akademi dünyasına katkı sağlanacağı düşünülerek bu tez yazılmıştır.

1.4. Tez Çalışmasının Kapsamı

Bu tez çalışmasının kapsamı İslamofobinin tarihsel sürecini ve devamında Donald Trump'ın Söylemlerine kadar olan bölümde anlatılmıştır. İslamofobiyi günümüze kadar taşıyan üç ana dönemden bahsedilecektir. Bu dönemler; Haçlı seferleri ve bu dönemde İslam dinine mensup olanların şeytanlaştırılması; ikinci olarak Osmanlı Devleti'nin kurulması ile başlayıp Osmanlı Devleti'nin yıkılmasına kadar devam edecek olan Müslüman-Türk imajı ve son olarak 11 Eylül 2001 Dünya Ticaret Merkezi'ne saldırının ardından oluşan Müslüman imajı ve İslamofobi incelenecektir. Çünkü İslamofobi de diğer kavramlar gibi sürekli gelişim ve değişim gösteren bir kavramdır. Bu gelişim ve değişimin sebebi ise şüphesiz tarihsel süreçlerdir. Nitekim Batı'nın İslam ve Müslümanlar hakkında yüzyıllardır oluşturup inşa ettiği olumsuz tasavvur Müslümanlar ve İslam dünyasına bir ön yargı oluşturmuş ve bu bağlamda İslamofobi geçmişten beri var olagelmıştır (Sarıslan, 2018, s. 185).

İslamofobinin tarihsel sürecine baktığımızda İslam'a olan düşmanlığın, korkunun İslam'ın ortaya çıkması ve yayılması ile başladığı görülür. Batı'da İslam dininin yayılması İspanya'da Endülüs Emevi Devleti'nin kurulmasıyla başlamış ve böylelikle İslam dini yeni bir aşamaya geçmiştir. Avrupa için İslam'ın yayılması sorun olmaya başlamıştır. Çünkü kendi dinlerinden, ırklarından olmayan Müslümanlar Avrupa'da ilerlemeye başlamıştır. Bunun sonucunda Avrupa'da hızla İslam korkusu yayılmaya başladı. Bundan memnun olmayan Hıristiyan âlemi Haçlı ordusu adı altında askerlerini toplayıp Müslümanların üzerine gitti. İşte bu dönemde oluşturulan tek bir imaj vardı. Avrupalılara göre; Müslümanlar (aynı zamanda Türkler) şeytanın askerleri, deccal ve kâfirdiler. Bu dönemde oluşturulan Müslüman imajı İslamofobiyi en çok etkileyen ve günümüzde hala varlığını sürdüren bir imajdır. Bu doğrultuda tezimin bir bölümünde Müslümanların nasıl şeytanlaştırıldıklarından bahsedeceğim. Çünkü Haçlı seferleri, Müslüman/Türlere yapılan en büyük seferlerden ilkidir. Haçlı seferleri İslamofobi için büyük bir öneme sahiptir. Hıristiyan Birliği olarak bilinen Haçlı seferleri Müslümanlara karşı yapılmış en büyük ittifaklardan biridir. Bu seferler boyunca Müslümanlar ötekileştirilmiş ve düşman olarak görülmüştür. Bu dönemin hemen ardından Osmanlı İmparatorluğu dönemi başladı. Osmanlı İmparatorluğu ötekileştirme Müslüman/Türk imajı ile özdeşleşmiştir. Batı dünyasındaki Osmanlı/Türk/Müslüman nefreti Osmanlı'nın ilerlemesine paralel olarak artmıştır. Batı tarafından "İslam'ın temsilcisi" olarak görülen Osmanlı Devleti Avrupa'daki ilerleyiş hızlanınca Türk ve Müslümanlardan algılanan tehdit de artmıştır. Bu dönemde birçok alanda Müslümanları ve Türkleri barbarlaştırma

kampanyaları başlamıştır. Bu tezde özellikle Martin Luther'in oluşturduğu Müslüman/Türk imajını inceleyeceğiz. Çünkü bu konuda Luther ciddi çabalar sarf etmiştir. Batı'da var olan Müslüman korkusu daha da artmıştır. Uzun yıllar süren bu korku ilerleyen dönemlerde yerini İslamofobiye bırakacaktır.

Tarihsel arka planda inceleyeceğimiz son bölüm 11 Eylül 2001'de Dünya Ticaret Merkezi'ne yapılan saldırıdır. Bu saldırının ardından yüzyıllardır biriken Müslüman düşmanlığı artık ete kemiğe büründü. Akademik yazın dünyasında yerini alan İslamofobi kavramı, farklı süreçlerden geçerek günümüze kadar geldi. Müslümanlar tarihsel süreçler boyunca farklı şekillerde adlandırıldı. 11 Eylül saldırıları yaşanmadan hemen önce ve daha sonrasında ise Müslümanlar artık 'terörist' olarak adlandırılacaktır. Daha önceki süreçlerde şeytan yada deccal olarak çağırılan Müslümanlar günümüzde hem şeytanlaştırılıp hem de terörist ilan edildi. Tabii bunun en önemli sebebi kendilerini Müslüman olarak gören terör örgütleridir. Fakat her Müslüman'ın bu terör örgütleriyle bağlantılı olduğunu düşünmek, dini figürleri ve ibadetleri terör eylemi olarak görmek ön yargı ve ötekileştirmenin sonucunda oluşmuş bir durumdur. Bu amaçla İslamofobi kavramının tarihsel sürecinin günümüzdeki siyasetçilerin söylemlerindeki etkisini görmüş olacağız.

Amerika'da İslam algısının değişmesi ve İslamofobinin artmasında 11 Eylül saldırılarının rolü büyüktür. 11 Eylül'den sonra Amerika'nın uyguladığı dış politikalar ülkenin iç politikalarını da derinden etkilemiştir. Amerika'da İslam'a olan korku artmış ve Müslümanlara karşı nefret söylemleri hızla yayılmıştır. Bu hızlı yayılış bazen medya aracılığıyla bazen siyasi iktidarın söylemleri ile bazen de kilisenin etkisiyle olmuştur. Çünkü Amerika Birleşik Devletleri'nde kiliseye duyulan güven oldukça fazladır. Öyle ki Amerika'da İncil kuşağı olarak bilinen on altı eyalet vardır. Dolayısıyla Amerika halkı mensubu oldukları farklı kiliselerin kararlarına ve söylemlerine önem verirler. Hatta bu önem zaman zaman ABD seçimlerine de yansımaktadır. Kiliselerin Müslümanlara yönelik söylemleri ise toplumu çok etkilemektedir. Amerika'da üç tür kilise fikri mevcuttur. Bunlardan ilki İslam'a ılımlı yaklaşan, Müslümanları da toplumun bir parçası olarak gören gruptur. Bu kiliselerin başında Presbiteryen Kilisesi gelmektedir. Bu kilise İslam'a ve Müslümanlara ılımlı bakmakta, Müslümanlarında barışçıl bir din olduğunu söylemektedir. Amerika'nın en büyük kiliselerinden olan *National Conference of Catholic Bishops of America* (NCBB)'nin de İslam'a ılımlı yaklaşımı Hıristiyanları etkilemiştir. İkinci yaklaşım ise İslam'ı tam anlamıyla ret etmez ama Hıristiyanlığın temellerini esas almaktadır. Müslümanlar özgürce dinlerini yaşaması gerektiğini ve onlara zorla din değiştirmenin barışçıl olmayacağını savunurlar. Bu

grup kiliseler sadece Müslümanlara değil diğer dinlere de saygı gösterirler. .Bu kiliselere örnek olarak Amerika reform kilisesini verebiliriz. Bu kiliseleri birinci gruptan ayıran ise Hz. İsa'nın otoritesini kabul etmeleridir. Üçüncü ve son yaklaşım ise İslam'ı her anlamıyla dışlayan, ötekileştiren, kötileyen bir anlayıştır. Bu anlayışa Haçlı seferlerinden kalma anlayış olarak bakabiliriz. Müslümanları ancak dinlerini değiştirip Hristiyan olduklarında kabul ederler. Bu grup kendi arasında ayrılmış olsa da İslam dinini şeytani bir din olarak görmektedirler.

Donald Trump'ın söylemlerini incelerken öncelikle Donald Trump'ın kısaca hayatından bahsedilecektir. Daha sonrasında Donald Trump'ın başkanlığa aday süreci ve bu süreçte kısaca en belirgin söylemleri sıralanacaktır. Tabii ki bizi ilgilendiren bölümü Müslümanlara yönelik olan söylemleridir. İlk etapta Trump'ın Amerika Birleşik Devletleri'nde yapılan terör saldırıları sonucunda yaptığı açıklamalarda kullandığı ırkçı sözleri ve İslam karşıtı söylemlerine bakılacaktır. Bu söylemlerin çoğu Amerika'da, Amerikan başkanlarının ve başkan adaylarının açıklamalarının bulunduğu resmi sitelerdir. Bu konuşmaların içeriğindeki İslamofobik söylemler birebir aktarılmıştır. İkinci bölümde ise Donald Trump'ın en çok eleştirilen Müslüman yasağı ve Meksika duvarı konusu anlatılacaktır. Bu konudaki eylemler ve seçim sonrasındaki yasaları, Müslümanlara yönelik söylemleri detaylı bir şekilde incelenecektir. Bu tezin asıl amacından çıkmayarak Donald Trump'ın Müslüman ülkelerle ilişkileri ve bu ülkeler için söyledikleri özellikle incelenecektir. Çünkü Trump'ın ağzından çıkan her sözün Amerika'nın dış politikasına yansımaları olmaktadır. Donald Trump'ın İsrail ile Filistin arasındaki çatışmada aldığı rolle özellikle İsrail'in tarafını tutarak birçok ülke tarafından eleştirildiğini görebiliriz. Son olarak Donald Trump'ın en çok kullandığı sosyal medya aracı olan Twitter'daki söylemleri analiz edilecektir. Tüm bunlara bakarak Donald Trump'ın söylemlerindeki İslamofobik unsurları ele almış olacağız.

1.5.Tez Çalışmasının Kuramsal ve Kavramsal Çerçevesi

Kuramsal çerçevede inceleyeceğimiz ilk kavram olan ırkçılıktır. İslamofobi kavramını daha iyi anlayabilmemiz için, kısaca ırkçılık kavramının genel manasına bakmamızda fayda vardır. İrkçılık; bir ırkın diğer ırklardan, fiziksel, kültürel, dini ve benzeri sebeplere dayanarak üstün olduğu iddiasıdır. İrkçılığın temelinde yer alan ötekileştirerek insanlıktan çıkarmak ve şeytanlaştırmak İslamofobik söylemlerde de karşımıza çıkmaktadır. Bu bağlamda ırkçılığı daha detaylı inceleyip İslamofobi ile bağlantısına bakılacaktır.

İkinci olarak zenofobinin, diğer bir adıyla yabancı düşmanlığının, İslamofobi ile bağlantısı incelenecektir. Kısaca bu kavrama baktığımızda ise zenofobinin yabancı olana duyulan korku ve ön yargı olduğunu görebiliriz. İnsan psikolojisinin temelinde var olan duygulardan bir de kendinden farklı ya da yabancı olana duyulan korkudur. Fakat ‘yabancı’ olana karşı duyulan tedirginliğin ırkçı yaklaşımlara ve düşmanlık safhasına ulaşması, insanların siyasi ideolojileri, kültürel farklılıkları ve daha birçok başka faktöre bağlıdır. Son dönemde de tüm dünyada yükselen göç dalgası yabancı düşmanlığını arttırmıştır. Bu artış beraberinde birçok sorunun ortaya çıkmasına neden olmuştur. Zenofobi kavramı böyle bir ortamda tartışılmaya başlanmıştır. Özellikle Ortadoğu’da çıkan krizler ve savaşların sonucunda Batı’ya olan göçlerin artmasıyla, Batı’da yabancı bir dine mensup olanlara, yabancı bir ırka karşı duyulan korkunun ortaya çıkmasına neden olmuştur. Zaman zaman bu korku düşmanlığa dönüşmüştür. Bu bağlamda İslamofobinin aslında zenofobinin bir tür tezahürü olduğu görülüyor.

Son kavramımız olan anti-Semitizm ise yine İslamofobi ile benzerlik gösteren bir kavramdır. Müslümanlara ve Yahudilere duyulan nefret tarih boyunca birçok şeyi değiştirmiş ve birçok nahoş hadiseye sebep olmuştur. Bu yüzden bu kavramı anlamamız, Müslümanlara karşı nefreti de anlamamıza yardımcı olacaktır. Bu iki kavramı birbirine yakınlaştıran en önemli benzerlik; Yahudi ırkına ve Yahudiliğe karşı oluşturulan “Yahudi imajı” ve Müslümanlığa karşı oluşturulan “Müslüman imajı” olmuştur.

Anti-Semitizm kavramı 19. yüzyılda yükselmesine rağmen bu kavramın çıkış tarihine baktığımızda Yahudilerin dünyada varoluşundan günümüz yüzyılına gelene kadar değişime uğramış ve anti-Semitizm kavramı ortaya çıkmıştır. Anti-Semitizm kavramının da İslamofobi gibi 19. Yüzyılda ortaya çıkmasına nazaran bu iki kavramı karşılaştırma gereği duyulmuştur. Bu bağlamda anti-Semitizm kavramı ile İslamofobi arasındaki benzerlikler ve farklılıklar bu bölümde detaylı bir şekilde incelenirken aynı zamanda Donald Trump’ın basılı ve sosyal medyada yer alan söylemlerinin incelenmesiyle bu iki kavram arasındaki ilişkiden de faydalanmış olacağız.

1.6. Tez Çalışmasının Problem Cümleleri

Araştırmanın amacına ulaşabilmesi için yanıtlarının bulunması gereken problem cümleleri şunlardır:

- a) İslamofobinin diğer kavramlarla ilişkisi nelerdir?
- b) Tarihsel arkap landa İslamofobinin gelişimi nasıldır?

- c) Donald Trump'ın söylemlerinde İslamofobik unsurlar var mıdır? Varsa nelerdir?
- d) Donald Trump'ın Twitter analizinde söylemleri nelere yöneliktir ve analizi nasıldır?
- e) Donald Trump'ın söylemlerinde ideologların etkisi var mıdır?
- f) Donald Trump'ın seçim konuşmalarında İslamofobik unsular var mıdır?

Bu problem cümlelerinin çözümlenmesi sonucu elde edilecek cevapların yardımı ile araştırmaya konu olan sorunlarında yanıtları bulunmuş olacaktır.

1.7.Tez Çalışmasında Uygulanan Araştırma Yöntemi ve Veri Toplama Teknikleri

İslamofobinin kavramsal çerçevesi ve tarihsel arka planı için derinlemesine literatür taraması yapılacaktır. Çeşitli kitaplar, belgeseller, akademik makaleler incelenecektir. Böylelikle çalışmamızın ilk aşamasını tamamlamış olacağız.

Donald Trump'ın söylemlerinde İslamofobik unsurları incelerken kullandığımız araştırma yöntemi söylem analizi yöntemidir. Donald Trump'ın seçim konuşmaları incelenecek, medyadaki söylemleri analiz edilecek, Twitter adresindeki tweetler incelenecektir.

İKİNCİ BÖLÜM

İSLAMOFOBİNİN KAVRAMLARLA İLİŞKİSİ

2.1. İslamofobiye Kısaca Bakış

İslamofobi kavramı, İslam kelimesi ile Yunan dilinde phobos yani fobi sözcüklerinin bir araya gelmesiyle türetilmiş bir kavramdır. Phobos kelimesi; korkmak, dehşete kapılmak, endişelenmek anlamındadır. Bu kelimenin önüne İslam getirilerek İslam'dan korkma anlamı yüklenmiştir. “İslam” ve “fobi” kelimelerinin yan yana gelmesi ise aslında İslam'ın yaratmadığı, İslam'dan kaynaklanmayan bir korkuya, başka bir deyişle, “yaratılmış” ya da “icat edilmiş” ve bir takım insanlar tarafından içselleştirilmiş bir korkuya işaret eder (Zaki, 2010, s. 161). Fakat bu korku daha çok önyargı üzerine kurulmuştur. Çünkü insan bilmediği şeyden yaradılış gereği korkmaktır. Korkuyla başlayan bu kavram devamında İslam karşıtlığı, İslam'dan nefret etme, tüm Müslümanları şeytan ve terörist olarak görme şeklinde devam etmiştir. İslamofobi, Türkçeye “İslam karşıtlığı” olarak çevrilmiştir ve Müslümanlara yapılan ayrımcılık, nefret, kin ve korku bu kavrama karşılık gelmiştir. İslamofobi kavramsal olarak dönem dönem birçok belirsizlik ile karşı karşıya kalmıştır. Kavramsal belirsizliklere rağmen İslamofobi, zamanla hem İslam'dan korkma ve ürkme hem de Müslümanlardan çekinme ve onlardan hoşlanmama şeklinde tezahür eden irrasyonel bir korkudan kaynaklanan çeşitli söylem, tutum ve tavırlar bütününden oluşan olguya dönüşmüştür (Kar, 2017, s. 200).

İslamofobi kavramında üç ana olgudan bahsedebiliriz. Bunlardan ilki İslam kaygısıdır. Bilhassa Batı dünyasında yer alan bu kaygının temelinde Müslümanlara olan güvensizlik, endişe, ekonomik sebepler ve yabancılaşma vardır. Aslında bu sebeplerin hepsi Batı dünyasının İslam'ı tanımaması ya da yanlış tanımasından kaynaklanmaktadır. İkinci olgu ise İslam karşıtlığıdır. Bu karşıtlık kaygıdan ziyade siyasi ideoloji şeklinde ve bilinçli yapılan karşıtlıktır. Bu karşıtlığın temel sebepleri ise tabii ki ekonomik ve siyasaldır. Son ve en tehlikeli olan olgu ise İslam korkusu üretimidir. İslam kaygısını kullanan bir kitle vardır. Bu kitle bu kaygıyı medya üzerinden yönetir. Çünkü burada bir düşman üretilmektedir. Halk bunun bilincine çok geç varır. Tıpkı 11 Eylül olaylarının ardından medyada artan İslam korkusu üretimi gibi. İslamofobi genellikle Müslümanlara yönelik olumsuz tutumlar, ayrımcılık, fiziksel rahatsızlıklar ve medyadaki iftiralar, sözlü ve fiziksel saldırganlık eylemleri ile açığa çıkmaktadır (Karlı, 2013, s. 75). Müslümanlar aleyhine üretilen çirkin iftiralar, karalama kampanyalarının sonucunda ırkçı söylemler artmış, korku ve kaygı nefret suçuna, şiddete dönüşmüştür. Kaygıyı soyut ve vehme dayalı, korkuyu ise somut bir olgu karşısındaki endişeli, çekingen tutumumuz olarak tanımlayabiliriz. O halde medya üzerinden

İslam ve Müslümanlar hakkında üretilen söylemlerin amacının, bir yönüyle halk nezdinde ki kaygıları körüklemek ve somut bir korkuya dönüştürmek; diğer yönüyle ise İslam karşıtı eylemlere meşruiyet zemini sağlamak olduğu iddia edilebilir (Lean, 2015, s. 9). Bu üç olgu üzerinden okuduğumuzda İslamofobiyi daha iyi anlayabiliriz.

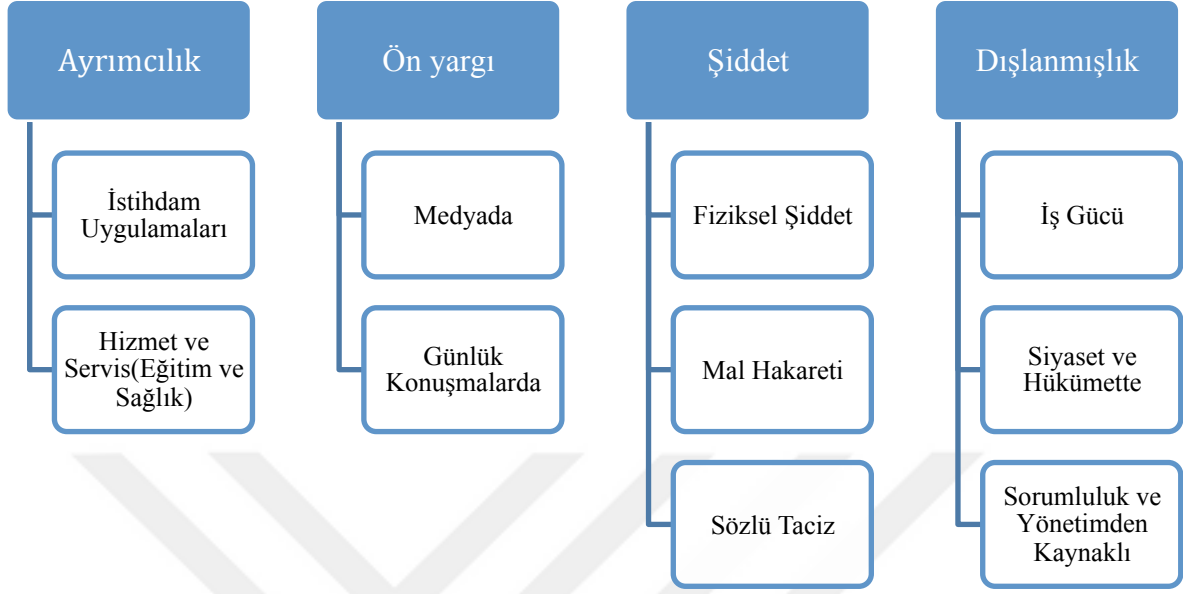
İslamofobi, 11 Eylül 2001 tarihinde ikiz kulelerin vurulmasıyla yeniden ortaya çıkan bir kavramdır. Bu yeni kavram, 11 Eylül saldırısı sonrası Hristiyan-Batı dünyasında güncellik kazanmış olsa da zihinsel ve tarihi kökleri oldukça eskilere dayanır (Kirman, 2010, s. 22). Bu yüzden İslamofobi kavramının tarihsel olarak ilk ne zaman kullanıldığı bilinmemektedir. Derin bir tarihsel süreci olan İslamofobi kavramı, tıpkı anti-Semitizm, ırkçılık ve zenofobi kavramları gibi 19. ve 20. yüzyılların ürünüdür. Bu kavramın 11 Eylül olaylarından sonra kesin olarak literatüre girdiği düşünülmektedir. 11 Eylül öncesinde de kullanılmaya başlanan bu kavram Batı’da birçok araştırmaya konu olmuş ve konuyla ilgili birçok rapor hazırlanmıştır. Sosyal bilim dünyasına Soğuk Savaş sonrasında giren İslamofobi kavramı, 11 Eylül öncesinde yavaş yavaş zeminini hazırlamaya başlamıştır. Avrupa’da Müslümanların varlığından rahatsız olan gruplar bu konu hakkında makaleler, tezler yazmışlar hatta birçok filmde Müslümanları ‘öteki’ olarak göstermişlerdir. Avrupa’da edinilen bu yeni düşmanlar aslında çok eskilere dayanan bir tarihe sahiptir.

İslamofobi ilk olarak Fransızca islamophobie olarak, A.Quellien tarafından yazılan “*La politique musulmane dans L’Afrique Occidentale Française-1910*¹” adlı eserde kullanılmıştır. 1920’li yıllarda yayınlanan bazı eserlerde Arap korkusundan bahsedilirken “İslamofobie” kavramının kullanıldığı bilinmektedir. Yine İslamofobi kavramı 1997 yılında İngiltere’de Runnymede Trust² tarafından hazırlanan “*Islamophobia: A Challenge for Us All*” raporunda kullanılmıştır. Bu rapora göre; Müslümanlar çeşitli sorunlarla karşılaşmaktadır.

¹Bu eser Afrika’daki Müslümanlara ithafen yazılmış bir eserdir. Bu eserdeki kavrama göre İslam’ın tanımı kutsal savaş, kölelik, çok eşitlik, kadercilik, fanatizm ve hoşgörüsüzlüktür. Ayrıca Afrika halkının çektiği sıkıntıların İslam yüzünden çekildiği söylenmektedir.

² Bu kuruluş İngiltere’de bağımsız ırk eşitliği ve düşünce kuruluşudur. 1968 yılında Anthony Lester, Baron Lester of Herne Hill tarafından kurulmuştur. İslamofobi adına önemli iki raporu bulunmaktadır. Irkçılık ve eşitlik adına çalışmaları da mevcuttur.

İslamofobi Şematik Özeti

Şekil 1. Runnymede Trust Islamophobia: Hepimiz için Mücadele

Kaynak: Runnymede Trust Islamophobia, 2004, s. 3

ŞEKİL-1’de görüldüğü gibi İslamofobi sorunlarını dört ayrı kategoride değerlendirmiştir. Bunlar; dışlanmışlık, ayrımcılık, şiddet ve ön yargı olarak değerlendirilmiştir. Dışlanmışlık; işten kaynaklı, siyaset, hükümetten, sorumluluk ve yönetimden kaynaklıdır. Şiddet; fiziksel şiddet, mal hareketi ve sözlü tacizden oluşur. Önyargının olduğu yerler medya ve günlük konuşmalarda vardır. Ayrımcılık ise; istihdam uygulamalarında ve hizmette(eğitim-sağlık) görülmektedir.

Bu rapor, İslamofobi kavramını daha iyi anlayabilmemiz için büyük bir önem arz etmektedir. İslam’ın İngiltere’de yayıldığı günden günümüze kadar geçen süreçte İslamofobinin gelişimini anlatan raporda, ayrıca dini ve etnik saldırılara da yer verilmiştir. Yine aynı kuruluşun 16 yıl sonra Eylül 2004’te hazırladığı “*The New Muslim*” adlı raporda ise 11 Eylül 2001 saldırılarının ardından İslamofobinin gelişiminden bahsedilmektedir. İlk rapordaki maddeler ve ana temalar değişmemiştir.

11 Eylül olaylarından sonra artan İslamofobik söylemler belli başlı temel iddialara sahiptir. Runnymede Trust raporuna göre bu temel iddialar şunlardır:

1. İslam kültürleri yeknesak, tek tip ve dolayısıyla değişime kapalıdır,
2. İslam kültürü diğer kültürlerden tamamen farklıdır,

3. İslam, Batı kültüründen aşağıdadır; barbar, irrasyonel, ilkel ve cinsiyetçi tutumlara sahiptir,
4. İslam acımasızca, tehlikeli ve tehditkârdır,
5. Müslümanlar dini inançlarını siyasal ve askeri çıkarları için kullanırlar,
6. İslam'a karşı düşmanlık, Müslümanlara yönelik ayrımcı pratikleri ve Müslümanların geniş toplumdan dışlanmasını meşrulaştırmak için kullanılmaktadır ve İslamofobi sanki doğal ve sorun teşkil etmeyen bir fenomen olarak görülmektedir (Canatan, 2007, s. 23).

2004 yılında ise Budapeşte'de yapılan “İslamofobi ve Gençlik Üzerindeki Etkileri” raporunda kısaca İslamofobi, İslam'a, Müslümanlara ve onlarla ilgili durumlara karşı duyulan korku ya da ön yargılı görüş olarak tanımlanmıştır. Bu tanımlamanın ardından İslamofobi kavramı ırkçılık ve ayrımcılıkla bağdaştırılarak kısaca özetlenmiştir. İslamofobi, ister ırkçılığın ve ayrımcılığın günlük formları halinde olsun, isterse daha saldırgan bir yapı alsın, İslamofobi insan haklarının ihlali ve toplumsal birliğe bir tehdit olarak algılanmaya başlanmıştır (Ramberg, 2006, s. 6).”

Avrupa Birliği Temel Haklar Ajansı(*The European Union Agency for Fundamental Rights- FRA*) ise İslamofobiyi şu şekilde tanımlamaktadır: 11 Eylül 2001 tarihinde meydana gelen olaylar sonrasında terör ile mücadele kapsamında aralarında Arapların, Musevilerin, Müslümanların, bazı mülteci grupların, göçmenlerin ve sığınmacıların ve kimi azınlıkların da bulunduğu gruplara bağlı kişi veya kişiler; eğitim, istihdam, barınma, hizmetler ve kamu alanlarına erişim, toplumsal katılım ve hareket serbestliği gibi bazı alanlarda ırkçı ayrımcılığa maruz kalmaktadırlar. Bu çerçevede İslamofobi, İslam dünyasına mensup olan bireylerin maruz kaldıkları ayrımcı muameleye verilen genel isimdir (Sarıslan, 2018, s. 184).

İslamofobi kavramını yukarıda gördüğümüz üzere çeşitli kurum ve kuruluşlar araştırmışlar ve tanımlamışlardır. Bu tanımlamalar sonucu İslamofobi kavramı gün geçtikçe küresel bir kavram haline gelmiştir. Bunun en önemli sebepleri; ekonomi, dünya çapındaki din karşıtlığı, artan terör olaylarının İslam'a bağlanması, enerji ve doğal kaynakların İslam topraklarında olması gibi sebeplerdir. Geçmişten günümüze kadar Batı(Avrupa ve Amerika) birçok ideoloji ile savaşmıştır. Fakat son dönemlerde özellikle petrol ve doğal kaynakların İslam ülkelerinde olmasından yola çıkarak kendine yeni ideolojik bir düşman seçme hissiyatına kapılmış ve İslam'ı kendine yeni düşman olarak göstermeye başlamıştır. Hal böyle iken Ortadoğu'daki enerji kaynaklarına sahip olmak isteyen Batı dünyası İslami terör örgütlerine destek vermenin yanı sıra İslamofobik söylemlerde bulunarak İslam ülkelerini

sömürmekten ve İslam'ı tüm dünyaya terör odaklı bir din gibi göstermekten kaçınmamışlardır.

2016 yılına gelindiğinde ise, ABD'de Müslümanlara yönelik tutumlar değişmemiştir. Donald Trump'ın başkan seçilmesiyle Amerika'da var olan İslamofobi daha da güçlenmiştir. Trump'ın söylemlerinde İslam karşıtlığını görebilmemiz mümkünken bu karşıtlığın arttığını da görmekteyiz. Ortadoğu'da artan köktenci terör örgütlerinin Amerika'da İslamofobiye şüphesiz büyük etkisi vardır. İslam ile alakalı olmayan ama İslam'ın kurallarını öne süren bu örgütler Amerika'nın İslam'a bakış açısını çok değiştirmiş, Amerika halkı İslam'ı sadece terör dini olarak görmüştür. Donald Trump'da bu halkın içinden gelen bir iş adamıdır. Onun İslamofobik söylemlerinin temelinde İslam diniyle ilgili bilgisizliği, İslam dinini sadece terör dini olarak görmesi vardır. Özgürlükler ülkesi olarak bilinen Amerika'da ırkçılığın bu kadar artması ve Müslümanlara yönelik böylesi bir nefret olması siyasetçilerinde yönlendirmelerinden kaynaklanmaktadır. Donald Trump'ın 2016 seçimleri öncesinde söyledikleri ve başkan seçildikten sonra Müslümanlara yönelik karar ve icraatları bize İslamofobik bir bakış açısı olduğunu göstermektedir. Ayrıca Trump, var olan göçmen sorununu Müslüman karşıtlığı ile alevlendirmiştir. Onun söylemlerini inceleyerek Amerika'da ve Batı'da artan İslamofobiye inceleyeceğiz. Bilhassa Amerika'da artan İslamofobinin nedenlerini böylece görmüş olacağız.

İslamofobi kavramından bahsederken iki tür İslamofobiden bahsedebiliriz. Bunlardan ilki olan ırkçılığa dayalı, Müslümanlığı bir etnik kategoriye alan İslamofobidir. Bir diğeri ise yabancı düşmanlığı yani “Xenophobia” olarak değerlendirilen İslamofobidir. İslamofobinin kavramsal olarak nereye dayandığına bakacak olursak ırkçılık kavramını da ele almamızda fayda var.

2.2. Irkçılık ve İslamofobi

İrk ve ırkçılık kavramları da İslamofobi gibi yeni bir kavramdır. İrk kavramının dil biliminde çok yeni ve genç bir kavramdır. İngilizcede “race” olan, İtalyancada “razza”, Fransızcada “race” Türkçede ise “ırk” olarak tanımlanır. Kavramsal olarak ırkçılığın her ne kadar yeni bir kavram olduğu varsayılsa da dünyanın var oluşundan bu yana ırkçılığı okumamız mümkündür. “Tarihin başlangıcından beri insanların zihninde ırk kavramı var. Tarihin başlangıcı demek, yazının başlangıcı demektir. O halde bize ulaşan en eski yazılı metinlerden itibaren toplumlarda ırk kavramı görülüyor (Öksüz, 2016, s. 53).” İrkçılık, esas itibari ile toplumlar tarafından ortaya konan, insanlar ve toplumlar arasındaki eşitsizliği ve

ayrımcılığı destekleyen, toplumlar arası üstünlük farkını temel alan, pek çok konuda siyasi, sosyo-kültürel ve askeri çıkmazlara sebep olan, tam olarak ne zaman ve nerede nasıl ortaya çıktığı bilinmeyen bir kavramdır (Deniz, 2018, p. 5).

Modern disiplinler arasında ırk kavramı başlıca şu anlamları içermektedir: İnsan türünün alt sınıfları(siyah-beyaz-sarı), etnik grup ve son olarak belli sosyokültürel gruptur (Mirza & Haldun, 1999, s. 124). Irkçılık kavramının kökenine baktığımızda, saç rengi, deri rengi, göz rengi, kalıtım ve gene dayalı ırk ayrımı olduğu bilinmektedir. Ama aynı zamanda farklı din, kültür, ekonomi, güç gibi etkenlere dayalı ırk ayrımını da görebiliriz. Irk kavramı nasıl oluşuyor diye sorduğumuzda ise “ben ve öteki” veya “biz ve ötekiler” algısıyla başladığını ve ötekileştirme ile devam ettiğini görmemiz mümkündür. Irk kavramını kavramsallaştırmaya çalışan bilim adamı François Bernier 1684’te antropolojik anlamda ilk sınıflandırmalardan birini yapmıştır. Yüz şekli ve deri rengi gibi fiziksel karakteristikler ile coğrafik özelliklere göre insanları eurasians, sub-saharan “black” Africans, white orientals ve Lapps olmak üzere 4 farklı gruba ayıran Bernier, bu sınıflandırmayı soy, tür, karşılığı kullandığı ırk kavramıyla yapmıştır (Ünlütürk, 2001, s. 95).

Irk ayrımının tarihçesine baktığımızda .Ö. 14. yüzyılda Mısır döneminde bile ırk ayrımını görmemiz mümkündür. İnsanlar arasında coğrafi yönlerine göre Kuzey insanları ve Güney insanları şeklinde sınıflandırmalar yapılmıştır ve bu insanların fiziksel yapılarında da farklılıklar görülmektedir. Tarihsel olarak ırkların sınıflandırılması, 17. yüzyılda başlamıştır. Fakat 15. yüzyılın sonları 16. yüzyılın başlarında Batı’nın Afrika kıtasını keşfetmesi ırkçılık kavramının, hem biyolojik olarak hem de kültürel olarak ortaya çıkmasında önemli bir yere sahip olmuştur. Afrika’nın keşfi ile de birçok yeni icatlar yapılmıştır. İnsanlık tarihinin en etki yapan kültür/toplum karşılaşmaları 15. yüzyılın sonu ile 16. yüzyılın başlarında, okyanusa kıyısı ve ekonomik birikimi olan Avrupalı ülkelerin, dayanıklı tekneler icat ederek dünyayı keşfe çıkmasıyla başladı (Somersan, 2011, s. 3). Bu keşifler sonrasında el değmemiş topraklar ve kendilerine benzemeyen insanlarla karşılaşmışlardır. Yeni madenler, verimli araziler, ticaret yolları bulmuşlardır. Buldukları bu zenginliklerin kendilerinden tamamen farklı olması Afrika’nın keşfi ile ırkçılığın yeni döneme girmesine sebep olmuştur. Böylelikle Batı dünyası insanlık tarihinin akışını değiştirecek emperyalizm ve köle ticaretine başlayacaktır. Batı’nın yeni insan türleri ile karşılaşması ve bu insanların Batı’dan çok farklı bir yaşayışa sahip olmaları bu insanları ötekileştirmelerine ve köleleştirmelerine olanak sağlamıştır. Daha sonralarda bu insanların köleleşmesini meşru gösterecek sebepler aramışlardır. Afrika halkı ten renkleri, yaşayış biçimleri, dilleri vb. birçok yönden batıya nazaran farklılık

göstermekteydi. Bu farklılık sonucunda Afrika halkını kendileri gibi görmeyip onları eğiteceklerini ve modernleştireceklerini iddia etmişlerdir. Kendi giysilerini giydirip, kendi dinlerine geçmeleri için zorlamışlardır. Kendi çıkarları için köleleştirilen bu halk 19. yüzyılın başlarına kadar halen Batı'nın ötekisi durumunda olacaklardır. Çok yakın bir tarihte, 1931 yılında Paris'te "Human Zoos" olarak bilinen etrafi tel ile çevrili insan sirkleri ve insan bahçeleri oluşturulmuştur. Afrikalıların kendi hayatlarından koparılıp getirildikleri bu yerlerde 34 milyon ziyaretçi tarafından ötekileştirilmiş ve bu durum ırkçılık tarihine kara bir leke olarak adını yazdırmıştır.

Avrupa tarihinde ırkçılık kavramını anlayabilmemiz için sömürgecilik tarihine bakmamız gerekmektedir. 1787 Fransa İhtilali sonrasında kavramsal kullanımı yaygınlaşan ırkçılık faaliyetleri *apartheid*³ temelli Afrika köle ticareti, Çingene düşmanlığı, *öjeni*⁴ temelli Yahudi soykırımı gibi olaylar ile Avrupa coğrafyasında varlığını göstermiş ve uzun yıllar sürdürmüştür (Deniz, 2018, p. 7). Sömürgeciliğin sonunda oluşan ırk kavramı ilk olarak siyah-beyaz, sarı- kırmızı diye kategorize edilmiştir. Fakat zamanla bilimin gelişmesiyle birçok ırk ayrımı, ölçümler ve testler ortaya çıkmıştır. Avrupa'da reform hareketleri ile bilim hızla ilerlemiş ve genetik, anatomi, kalıtım vb. çalışmalar hızlanmıştır. Buna bağlı olarak bazı bilim adamları ırkları, genetik farklılıklara göre sınıflandırırken bazıları ise kültürel, ekonomi vb. farklılıkları ırk olarak tanımlamışlardır. Prof. Dr. Dimond Said'e göre; "Biz insanların cilt rengine dayalı özelliklerinin, farklılıkları ve benzerlikleri hakkında fazla bilgiye sahibiz fakat görebildiğimiz kadarıyla geleneksel sınıflandırdık." demiştir (A.Holmes, 2003, s. 7) Yale Üniversitesi genetikçi bilim adamlarına göre ise; ırk tanımını yaparken çizilemeyen birçok sınır DNA ile çizilebilmektedir. DNA çalışmaları ve bilimsel çalışmalar eşliğinde ırk tanımına yeni boyutlar getirilmiştir.

19. yüzyılın sonlarına doğru ırkçılık kavramında değişimler olmuştur. Darwin "*Türlerin Kökeni*" adlı kitabında dünyadaki canlıların birbirinden evrim geçirerek türediğini iddia eder ve insanın da evrimden oluştuğunu anlatır. Güçlü olan türün her zaman kazanacağını ve esas olanın mücadele olduğunu iddia eder. Tüm bu anlatılanlar, o dönemde ırkçılık kavramına yeni bir boyut kazandırmıştır. Emperyalizm ve köle ticaretini meşrulaştırmak için böyle bir yol izlemişlerdir. Köleleri, yani kendilerine benzemeyenleri evrimini tamamlamamış insanlar olarak görmüşlerdir. Irkçılık kavramının değiştiği bu

³Siyahilere yönelik uygulanan beyaz milliyetçiliğine verilen ad. Özellikle Güney Afrika siyahilerine uygulanan ırkçı politikadır.

⁴İnsanların genetik açıdan kontrol altında tutularak ve ayıklanarak bir insan ırkının ıslah edilmesi anlamındadır. İnsan ırkının sağlıklı ve kötü bireylerinin ayıklanması ve çiftleşmenin düzenlenmesidir.

dönemde Darwin'in teorilerinin sömürgeciliği meşrulaştırmak için kullanılan bir araç olduğunu görebiliriz. Irkçılığın insanları ayrıma tabi tutması, medeniyeti yayma ve üstün ırkın aşağı ırkı yönetmesinin olağan hale getirilmesi ve beraberinde bilimsel çalışmalarla antropolojik olarak desteklenen ırksal üstünlük fikrinin aşırı radikalleşmiş teorik biçimi Alman antisemitik ve nasyonal-sosyalist teorilerde gösterilmiştir (Yılmaz F. , 2008). Yine 19. yüzyılda menşe'cilik(monogenizm) ve çok menşe'cilik(poligenizm) kavramları tartışılmaya başlanmıştır. Bu iki kavram üzerinden dünyadaki ırkların farklılıkları açıklanmıştır. Monogenizme göre; tüm ırkların tek bir ceden yani Hz. Adem ve Hz. Havva'dan geldiğine inanılırken poligenizmde bunun tam tersi iddia edilmiştir. Sosyal darwinizm ise bu iki kavramdan bağımsız olarak tüm canlıların evrimleşerek hayatta kalmaları ve tüm insanların hayatta kalma mücadeleleri sonucu farklı karakterlere sahip olduklarını iddia etmiştir.

İrkçilik kavramı tarihsel olarak sürekli gelişmiş ve değişmiştir. Fakat bu değişim ırkçılığın ortaya çıkmasındaki temel faktörleri pek etkilememiştir. Irkçılığın ortaya çıkışının en temel göstergelerini biyolojik, ekonomik, sosyo-psikolojik, kültür ve siyasi olarak sıralayabiliriz. Yine bunların alt başlıkları şeklinde ırkçılığı etkileyen diğer bir faktörler olarak; önyargı, gelecek korkusu, sosyal güvensizlik, ulusal kimlik vurgusu, basmakalıp inanışlar vb. faktörlerdir.

Günümüzde ırkçılık hala devam ediyor mu sorusuna cevabımız elbette ki ediyor olacaktır. Ama bu ırkçılığın, bire bir ten rengi, DNA gibi faktörlere dayalı bir ırkçılık olmadığı varsayılmaktadır. Yapılan yeni ırkçılık kültürel, dinsel, ekonomi vb. faktörlere dayalıdır. Fakat her ne kadar fiziksel ırkçılık yapılmadığı düşünülse de hala varlığını korumaktadır. Mesela Batı bilim çevrelerinde “ırk” kavramı iki konuda hayatiyetini sürdürüyor:

- ABD'de siyahların Asyalılar ve beyazlardan daha aptal olduğu iddiası,
- Kalkınmış ülkelerin halkları daha zeki olduğu için kalkındıkları; politik kibarlıkla “kalkınmakta olan” tabir edilenlerin halkının ise daha aptal oldukları için bu halde buldukları, “kalkınmakta olan statüsünün ebediyen süreceği iddiasıdır (Herrnstein & Charles Murray, 1994).

Görüldüğü üzere ırkçılık fiziki temellerden uzaklaşmış görünse de aslında hala günümüz ırkçılığında var olmaktadır. Günümüz ırkçılığında yepyeni kavramlar oluşmuştur. Bunlardan biri olan “yeni ırkçılık” kavramının temelinde göç sorunu yatmaktadır. Yeni ırkçılık kavramı kültüre odaklanmaktadır. İlk olarak 1960'larda özellikle ABD'de “kültür yoksunluğu” olarak

etiketlenen ve Amerika'ya uyarlanan kültürel ırkçılığın temeli “kurbanı suçlamak”, azınlıkların konumunun daima aynı kalmasını onların “gayretlerinin yetersizliğinde görmek”, “aile yapılarının gevşekliği” ve uyumsuz değerlere sahip olduklarını ileri sürmek yoluyla atılmıştır (Keneş, 2014, s. 411). İlk olarak Martin Barker tarafından kullanılan bu kavram Franz Fanon'dan etkilenerek kavramlaştırılmıştır. Franz Fanon ise kültürel ırkçılığı kavramsallaştırmıştır. Yeni ırkçılığın ideolojik temellerinde var olan harekât *new-right* harekâtıdır.

Tanımlardan da anlayacağımız gibi ırk kavramını bilim adamları farklı farklı yorumlamışlardır. Bu farklı ırk tanımlarından yola çıkarak biyolojik temelli ırkçılık ve kültürel temelli ırkçılık diye minimum iki kola ayırabiliriz. Avrupa'daki ve Amerika'daki İslamofobiyi kültürel temele dayalı ırkçılık olarak okumamız mümkündür. İslam dinindeki uygulamalar, modern dünya yapısına uygun bulmama, kadınların Müslüman toplumdaki yerini eşitsizlik olarak görme, cihat anlayışını yanlış yorumlama vb. düşünceler Müslümanlara farklı bakılmasını ve biyolojik ırkçılıktan ziyade kültürel ırkçılığın daha ağır bastığını görebiliriz. 11 Eylül saldırıları şüphesiz ırkçı eylemlerin ve ırkçı söylemlerin artmasında önemli rol oynamıştır. Aynı zamanda 11 Eylül olaylarının ardından tüm Müslümanların terörist olarak gösterilmesi, sarıklı, cübbeli, burkalı insanların toplumdan dışlanması ve nefretle yaklaşılması ırkçılığın “biz ve ötekiler” anlayışının göstergesidir. 11 Eylül saldırıları bu yönden günümüz ırkçılığının mihenk taşıdır. Ulusal ve uluslararası güvenlik politikalarının değişiminden, insan haklarına dayalı uluslararası güvenlik politikalarının değişiminden, insan haklarına dayalı uluslararası etkileşimlere, İslamofobiden asimetrik tehdit anlayışının doğmasına pek çok alanda dönüm noktasını temsil eden bu olay, köktenci tehdidin artması sonucu yabancılara olan bakışın daha da olumsuzlaşmasına ve süreç içerisinde ırkçılık temelli yabancı düşmanlığına dönüşmesine yol açmıştır (Deniz, 2018, p. 8).

2.3. İslamofobi ve Zenofobi

İslamofobinin dayandığı bir diğer kavram ise xenophobia'dır. Xenophobia Yunanca kökenli bir kelime olup xenos(yabancı) ve phobia(korku) kelimelerinden oluşmaktadır. Türkçe'ye ise zenofobi veya yabancı düşmanlığı olarak çevrilmiştir. Avrupa'nın temel sorunlarından olan ırkçılık ve zenofobinin, İslamofobi ile bağlantısı oldukça kuvvetlidir. Zenofobi, kültürel, fiziksel, dinsel vb. farklılıkların “yabancı” veya “öteki” olarak algılanması ve yabancıya karşı duyulan güvensizlik, korku ve nefret duygularıyla hareket

edilmesidir. İrkçilikle birebir bağlantılı olan ve çoğunlukla ırkçılığın bileşenlerinden biri olarak ele alınan yabancı düşmanlığı, “bir kişinin yabancı olarak algıladığı diğer kişi ya da gruplardan korkması ya da uzak durmasını tanımlayan oldukça muğlak psikolojik bir kavram” olarak tanımlanmıştır (Yılmaz F. , 2008, s. 27). Yabancılara karşı duyulan güvensizlik, korku veya nefretin yansıması olarak beliren yabancı düşmanlığı kapsamında bir ülkede bulunan ya da ülkeye ziyarete gelen yabancılar, ulusun bütünlüğüne yönelik asimetrik potansiyel tehdide sahip farklı kültürlerin taşıyıcıları olarak kabul edilmektedir (Deniz, 2018, p. 9). Yabancı düşmanlığının ırkçılık ile birebir bağlantılı olarak görülmesindeki temel sebeplerden biri Batı’nın bu iki kavramın özünü birbirine bağlamasıdır. İslamofobi ise birçok temeli içinde barındırır da ırkçılık ile tamamen aynı temele sahip olduğunu söylememiz doğru olmaz. Çünkü bilindiği üzere İslamofobi ırk temelli değil kültürel temelli bir düşmanlık ve nefret içerir. Fakat Amerika’da ve Avrupa’da İslam denilince belirli ırklar akla gelmektedir. Özellikle Batı’ya Müslüman göçlerin artmasından sonra Batı’daki İslam ve ırkları belirlenmeye başlamıştır. Batı’ya gelen bu göçler sonrasında yabancı düşmanlığı, ırkçılık ve İslamofobide büyük artışlar olmuştur.

Zenofobi, çoğunlukla bilinmeyene yönelik korku ve tedirginliği içerir ve bu unsurların pekiştirdiği önyargılı algılamalara dayalı psikolojik bir kavramdır. Zenofobiyi psikolojik travma olarak da tanımlayabiliriz. Çünkü burada iki tane tehdit unsuru vardır. Bunlardan biri fiziki tehdit diğeri ise psikolojik tehdittir. Psikolojik tehdit sonucunda zenofobi ve benzer fobiler ortaya çıkmaktadır. Travma sonucu oluşan zenofobide kişiler kendisi veya dışarıdan gelebilecek yabancı bir şeyi tehdit olarak algılar ve bunun sonucunda içe kapanma ve diğerlerine korku duyar. Çevreye karşı duyarsızlık, yabancı olana korku, önyargı ve nefret çığ gibi büyür ve devamında şiddet içeren sonuçlar meydana gelir. Görüldüğü üzere insanın bilmediği, daha önce hiç karşılaşmadığı şeyden korkması oldukça doğal bir durumdur. Fakat insan öğrendikten sonra da bu korku devam ederse bu durum düşmanlığa doğru yol alabilir. Avrupa’da ve Amerika’da hatta dünyanın birçok bölgesinde İslam dinini bilmeyen insanlar, İslam dininden korkarlar ve önyargılı yaklaşırlar. Çünkü burada İslam dini onlar için yabancıdır. Zenofobiyi etkileyen faktörler arasında; gelecek korkusu, ulusal ve kültürel kimliği koruma, sosyal güvensizlik, bireysel çıkarlar ve ekonomi gibi faktörler vardır.

Zenofobinin temelinde var olan nedenlere özetle baktığımızda:

1. Devletlerin ırkçı politikaları,
2. Geçmişte yaşanan olaylarda göçmenlerin ve yabancıların rolü,
3. Yabancılara ya da göçmenlere takılan dilsel lakaplar ve ya tarihte yaratılmış kötü imajlar,
4. Kültürel farklılıkların objektif yorumlanmaması,
5. Dini, kültürel, ekonomik vb. nedenler bulunmaktadır.

Bu faktörlerin arasında kültürel kimlik ve ulusal kimliğe baktığımızda bunların etkisinin büyük olduğunu görebiliriz. Zenofobi, kültürü içinde barındıran bir ulusa özdeş, kimlikle bağlantı kurarak yabancılara karşı duyulan güvensizlik, korku veya nefretin ifadesidir (Master & Roy, 2000, s. 425). Görüldüğü gibi kültürel kimliğin zenofobi üzerinde etkileri vardır. Kültürel kimlik kavramına baktığımızda, bir grubun veya kültürel topluluğun kendilerine verdikleri kimlik veya addır. Bu anlamda belli bir kültürel kimliğe sahip insanların farklı kültürel kimliklere önyargılı ve korku ile yaklaştığını söyleyebiliriz. İslam kültürü ise Batı dünyasında her zaman eleştirilmiş ve garip karşılanmıştır. Müslümanların yaşayış tarzlarını, giyimlerini, İslam kanunlarını eleştirmişler ve önyargılı yaklaşmışlardır. Ayrıca bilmedikleri bu kültürü eleştirmekle kalmamış bu kültürün insanlara zorla empoze edileceğini düşünmüşlerdir. Bu korku ve eleştiriler zamanla yerini nefrete bırakmış ve İslamofobi kavramının ortaya çıkmasına neden olmuştur. Kültürel kimliğin yanında ulus kimliği de önem arz etmektedir. Eğer yabancı unsurlar ulus kimliğini tehdit ediyorsa yok edilmeli, kendi kültürlerine benzemedikleri için ötekileştirilmeli ve ulus kimliğini korumalıdır. Bu tanımlardan yola çıkarak Avrupa’da Müslümanlara karşı yabancı düşmanlığı yapılmıştır. Örneğin; İslam ve Müslüman karşıtı *PEGİDA*⁵ kendilerini İslam’a karşı vatansever ilan etmişlerdir. Ülkelerinin ulus kimliğini korumak için mücadele edeceklerini ve vatansever bir yapıya sahip olduklarını iddia etmişlerdir. Bu sebeple birçok yürüyüşler yapılmış ve İslam karşıtı pankartlar açılmıştır.

Zenofobi ve ırkçılığın altında her ne kadar “öteki” kavramı ve kendinden olmayana karşı düşmanlık olsa da ekonominin de büyük ölçüde etkisi olmuştur. İnsanlık tarihinin en kaçınılmazı geçim derdi ve yaşam mücadelesidir. Savaşların, düşmanlıkların ve yapılan zulümlerin altında yatan en büyük sebeplerden biri de ekonomidir. Dünya tarihindeki çoğu

⁵Türkçesi Batı’nın İslamlaşmasına Karşı Vatansever Avrupalılar olan PEGİDA, Almanya’da kurulmuş İslam karşıtı ve ırkçı eylemleri ile bilinen siyasi harekettir.

savaş ya dini ya da ekonomi sebeplidir. Bu açıdan yabancı düşmanlığına baktığımızda ekonominin yani paranın çoğu zaman önyargının da önüne geçtiğini görebiliriz. Örneğin Afrika halkını sömürgeci devletlerce sadece ten rengi yüzünden değil ucuz iş gücü sebebiyle çalıştırdığı aşikar ortadadır. İnsan onurunun para ile satın alınacağını düşünen sömürgeci devletlerin 1914'te Dünya Savaşı'na girerken akıllarındaki tek soru “öteki” diye adlandırdıkları toplumu kim sömürecektir sorusu olmuştur.

Avrupa'da ve Amerika'da Müslümanlara yapılan düşmanlığın içerisinde yabancı düşmanlığı da yer almaktadır. 1960'lı yıllardan bu yana Avrupa'ya Müslüman göçü artmıştır ve Avrupa'ya yerleşmişlerdir. Böylelikle göçmenler yabancı olarak adlandırılmıştır. Müslümanların Avrupa'ya göçmeleri, Avrupa'yı Müslümanlaştıracakları fikrine sebep olmuştur. Böylelikle Müslümanlar “öteki”, “yabancı” gibi kavramlarla karşılaşmışlardır. Genel olarak kullanılan “yabancı” kelimesi göçmenler için kullanılmıştır. Yabancılar farklı ülkelerden geldikleri için farklı dine, kültüre ve değer yargılarına sahiptirler, bu yüzden geldikleri yerleri değiştirebilir ve kendi değerlerini kabul ettirmeye çalışabilirlerdi. Bu düşünce İslamofobi açısından bakarsak İslam'ın doğuşundan, Endülüs Emevi Devleti'ne, Haçlı seferlerinden, Osmanlı'ya hatta günümüz Türkiye'sinde bile var olan bir düşüncedir. Çünkü Batı her zaman ötekileştirmiş, yabancılaştırmıştır. Günümüz yüzyılına örnek olarak, 1960'lı yıllarda Amerika'ya gelen Müslüman göçmenler aşırı sağcı gruplar tarafından istenmemiştir. Çünkü Batı'da var olan “Müslüman imajı” devreye girmiştir. Göçmenlerle beraber Batı dünyasında korku ve ırkçı söylemler yeniden uyanışa geçmiştir. Amerika'da birçok araştırmalar ve istatistikler yapılmıştır. Bunun sonucunda gelen göçmenlerin büyük çoğunluğunun Müslüman olduğu görülmüştür. Muhafazakâr bir Amerikan politika yorumcusu olan ve pek çok kişi tarafından Birleşik Devletlerdeki İslamofobinin büyükbabası olarak kabul edilen Daniel Pipes, göçmen karşıtı ırkçılık ve İslamofobinin bu kesişmesine 1990'da *National Review* için yazdığı bir makalede oldukça açık bir şekilde yer vermiştir (Lean, 2015, s. 34). Daniel Pipes: “Batı Avrupa toplumları, tuhaf yiyecekler pişiren ve Alman hijyen standartlarını pek karşılamayan kahverengi derili insanların yüksek sayılardaki göçüne hazırlıklı değildir... Tüm göçmenler egzotik gelenek ve davranışlarını getirmektedirler ancak Müslüman gelenekleri çoğundan daha fazla problem oluşturmaktadır. Ayrıca onlar asimilasyona karşı en dirençli görünenlerdir.” demiştir (Pipes, 1990, s. 4). Daniel Pipes'in bu düşünceleri Amerika Birleşik Devletleri'nde destekleniyordu. Var olan düzenin yabancılar tarafından bozulmasını kimse istemiyordu. Batı'da var olan bu düşünce sadece göçmenlikle değil doğuştan Müslüman olanlarda aynı kategoriye alınmıştır. Yani Amerika'da ya da diğer

Avrupa ülkelerinde doğan Müslümanlarda yabancı kategorisine alınmıştır. Onlar vatandaşlık hakkı olsa da doğuştan vatandaş olsa da bu sefer daha büyük bir yabancılık potasına atılırlar, onların farklı inançlara sahip olmaları toplum dışına itilmelerinin haklı gerekçesi olur (Lean, 2015, s. 35).

2.4. İslamofobi ve anti-Semitizm

İslamofobi ve anti-Semitizm kavramları farklı zamanlarda ortaya çıkmıştır. Fakat İslamofobi ve anti-Semitizm birçok ortak noktası olan iki kavramdır. Bu iki kavramı incelediğimizde temelinde var olan ırkçılık ve zenofobiyi görebiliriz. Her ne kadar iki kavram birbirine benzer olsa da Müslümanlar ve Yahudiler tarihte birbirleriyle savaşmış ve düşmanlık etmişlerdir. Bunun yanı sıra tüm dünyada “The Jews” yani Yahudi ve “The Muslim” yani Müslüman imajı oluşmuştur. Bu iki kavram Batı dünyasında her zaman “others” diğerleri olarak görülmüştür. Batı dünyası Müslümanlardan korktuğu gibi Yahudilerden de korkmuştur. Yahudi nefretinin kökenleri eskilere dayansa da anti-Semitizm terimi önemli bir değişimi, bu nefretin hissedilme, algılama ve ifade edilme biçiminde meydana gelen önemli değişimi ifade etmekteydi (Lewis, 2004, s. 81). Aynı şekilde İslamofobi kavramının da ortaya çıkmasıyla önemli değişimler meydana gelmiştir. Çünkü var olan bir korkunun ismini belirlemek ve onu daha somut hale getirmek demek onu daha kullanışlı ve göz önünde bulundurmaya başlandığından beri nefretin hissedilme ve algılama biçimi değişmiştir.

Anti-Semitizm kavramı ilk olarak 1890’lı yıllarda Wilhelm Marr tarafından kullanılmıştır. Wilhelm Marr, Yahudi avcısı olarak tanınan Alman gazetecidir. Yahudilerin o dönemde yoğun olarak yaşadığı Viyana’da ortaya çıkmıştır. Wilhelm Marr anti-Semitizmi, “Yahudilerin Almanlar Üzerindeki Zaferi” adlı broşüründe kullanmıştır. Daha sonrasında Marr “*Antisemiten-Liga*”⁶ kurmuştur. Cemiyetin yaptığı antisemitik faaliyetler göz önünde bulundurularak “Yahudiler-Kinciler Derneği” denmiştir. Bu gelişmelerin ardından anti-Semitizm kavramı literatürde yerini almaya başlamıştır.

Anti-Semitizm kavramı on dokuzuncu yüzyıl itibariyle yayılan bir kavramdır. “Semite” terimi on dokuzuncu yüzyıla kadar bilinmeyen ve kullanılmayan bir terimdi. Daha sonrasında bu terim semitik diller konuşan halklar için kullanılmıştır. Semite dil grubunun

⁶Anti-Semitizm ligi Wilhelm Mar tarafından 1980’de Yahudilerin alman kültürüyle bütünleşmesini önlemek ve onları cebir yoluyla Almanya’dan çıkarmak amacını güden bir Alman organizasyonudur. Daha sonra bu dernek Yahudi-kinciler Derneği olarak çağrılmıştır.

içinde Arapça, İbranice, Aramice, Süryanice gibi diller bulunmaktadır. Araştırmacılar bu dilleri semitik diller olarak adlandırmışlardır. Çünkü bu dillerin kullanıldığı bölgelerin aslında Tekvin'in onuncu bölümünde yer alan Nuh'un en büyük oğlu olan Sam'ın oğulları olarak listelenmiş milletlerin dağıldığı bölgelere karşılık geldiğini görmüşlerdir (Kuru, 2010, s. 4). Bu ifadeden de anlayabileceğimiz gibi semitik toplumların Hz. Nuh zamanından geldiğini görebiliriz. Birçok dini metinlerde de yer alan ifadelerle göre, Nuh tufanından sonra dünyadaki ırklar Hz. Nuh'un üç oğlu olan Ham, Sam ve Yasef'ten türemişlerdir. Bu metinlere göre Ham Afrika halkının, Sam İbranicilerin ve Yasef de Medlerin, Perslerin ve Greklerin atalarıdır. Bu teoriler günümüz dünyasında hala geçerliliğini korumaktadır. Bu tanımlara baktığımızda anti-Semitizm kavramı "Sami ırkıdan olana karşıtlık" olduğunu görüyoruz. Fakat bu kavram sadece Yahudilere olan karşıtlık ve düşmanlık olarak kullanılmıştır.

Anti-Semitizm kavramı 19. yüzyılda ortaya çıkmasına rağmen çok eskilere dayanan güçlü bir alt yapıya sahiptir. Irkçılık ve xenofobinin temellerinde olan önyargı, anti-Semitizmde de vardır. Bir medeniyetin, ırkın, topluluğun diğerlerine olan üstünlüğünü burada da görmemiz mümkündür. Peki Yahudi kimdir, kime denir? Bu sorunun cevabını birçok kaynaktan farklı farklı bulabiliriz. En genel anlamıyla ve Haham hukukuna göre Yahudi, Yahudi bir anneden doğan veya Yahudiliği seçen kişiye denir. Yine eğer bir Yahudi başka bir dine geçmek isterse Yahudiliği son bulmaz. İsrail hukukunda ise bu tam tersidir. Çünkü Yahudi bir kişi Yahudilikten çıkıp başka bir dini seçerse bu kişilerin Yahudiliği son bulur. Bu tutum için İsrail Devleti'nin daha ırkçı bir Yahudiliğe sahip olduğunu söyleyebiliriz. Yahudi kavramı Nazi Almanya'sında ise tamamen ırkçı bir yaklaşım olarak vuku bulmuştur. Hangi dine inandıkları, hangi dili konuştuklarının hiçbir önemi olmadan Yahudi Yahudi'dir mantığı ile katliamlar yapılmıştır.

Yahudilere olan düşmanlığın tarihsel süreçlerine baktığımızda Antik Yunan'dan, Ortaçağ Hristiyanlığına, Haçlı seferlerinden Nazi Almanya'sına ve günümüz İsrail devleti düşmanlığına uzandığını görmemiz mümkündür. Antik çağda etnisiteye dayalı bir ayrımın sonucunda ortaya çıkan bir anti-Semitizm gözlenirken, Hristiyanlığın ortaya çıkışıyla birlikte din temelli bir ötekileştirme projesinde Yahudiler yine bir taraf olarak lanse edilmiştir (Kuru, 2010, s. 9).

Anti-Semitizm kavramı geçmişten günümüze gelene kadar üç tür düşmanlık safhasından geçmiştir. Bunlardan ilki önyargıdır. Yani bir grubun ya da ırkın diğerine olan önyargısı ile başlamıştır. Bu ön yargıyı Antik Çağ'da Yunan İmparatorluğunda görebiliriz. Bu önyargının en temel sebebi ise Yahudilerin Yunan topraklarını işgal edeceklerini düşünceleri

ve kültürlerini zorla empoze ettireceklerine inanmalarındır. Yunanlılarda oluşan bu önyargı zamanla düşmanlığa dönüşmüştür. M.Ö. 4 yüzyılda Yunan İmparatorluğu Yahudileri Babil'e sürgün etmiş ve onlara diaspora hayatı yaşatmıştır. Yunanlılarda oluşan bu düşmanlığı Roma İmparatorluğu devralmıştır. M.S. 312'de Roma İmparatoru Konstantin Hristiyanlığı kabul etmiş ve Roma Hristiyanlaşma sürecine girmiştir. Bu süreçte Yahudilere olan düşmanlık artmıştır. Ön yargı ile başlayan bu süreç artık düşmanlığın ikinci safhası olan dini düşmanlığa yerini bırakmıştır. Anti-Semitizmin kilit noktası dini düşmanlıktır diyebiliriz. Musevilik(Yahudilik) karşıtlığı Hristiyanlığın en başından beri mevcuttur. Çünkü Hristiyanlık inancına göre, Yahudiler tanrı katilidir. Hz. Meryem ve Hz. İsa Yahudi'dir fakat Yahudiler Hz. İsa'ya ihanet edip onu çarmıha germişlerdir. Bu yüzden Ortaçağ Hristiyanlığında Yahudiler tanrı katili olarak görülmüşlerdir. Bilimin modernleşmesi ve yeni teorilerin ortaya çıkmasıyla birlikte 19. yüzyılda bu düşünce Papa XXIII. John tarafından değiştirilse de anti-Semitizmin temellerinde hala var olan bir düşüncedir.

Onuncu yüzyıla geldiğimizde 27 Kasım 1095'te Papa II. Urbanus'un çağrısıyla Haçlı seferleri başlamıştır. Haçlı seferlerinin başlamasıyla Hristiyan militanlığı ortaya çıkmıştır. Haçlı seferlerinde tek hedef Müslümanlar olmamıştır. Yahudilere de büyük katliamlar yapılmıştır. Bu dönemde Müslümanlar ve Yahudiler şeytani unsur olarak görülmüştür. Haçlı seferlerinden bu yana şeytan-Yahudi ilişkisi tasavvuru artmıştır. Yahudiler, kuyuları zehirlemekle, kutsal ekmeğe saygısızlık etmekle ve kanlarını ibadetlerinde kullanmak amacıyla çocuk öldürmekle suçlanıyorlardı(Lewis, 2004, s. 102). Nefret o kadar büyümüştür ki antisemit söylemler hızla yayılmıştır. Zira düzenli Haçlı ordularının önemli liderlerinden biri ve gelecekteki Kudüs Krallığı'nın ilk hükümdarı olacak olan Godefroi de Boullion da Yahudi karşıtı davranışlarda bulunmuş ve o, ancak "Musevilerin kanını akıtarak İsa'nın çarmıha gerilmesinin öcünü aldıktan ve Avrupa'da Yahudi adını taşıyanların kökünü tamamen kazıdıktan" sonra yoluna devam edeceğine yemin etmişti (Simson, 1997, s. 35). Bu nefretin altında yatan en büyük sebebin, din olduğu anlaşılmaktadır. Yahudilerin büyük çoğunluğu Haçlı seferleri sırasında ya zorla dinlerini değiştirmişler ya da sürgün edilmişlerdir. Daha sonraları Yahudilere yapılan bu saldırılar engellenmeye çalışılmıştır. Özellikle Alman İmparatoru IV. Heinrich, Yahudilere yapılanların durdurulmasını emretmiştir. Devamında II. Haçlı seferlerinde önemli rol oynayan Bernard de Clairvaux Yahudilere yapılanları engellemek adına büyük çaba sarf etmiştir. Sonuç olarak Haçlı döneminde Yahudilere yapılan bu dini düşmanlık günümüz anti-Semitizm kavramının mihenk taşlarından biridir. Tıpkı günümüz çağında olduğu gibi o zamanlardan beri "The Muslim" ve

“The Jews” imajı var olmuştur. Ayrıca Haçlı seferlerinde Müslümanlara yapılan zulümler ve katliamları İslamofobinin tarihsel arka planı kısmında anlatılacaktır bu yüzden bu kısımda sadece Yahudilere yapılanlar anlatılmıştır.

On ikinci yüzyıla gelindiğinde Yahudiler çocuk cinayetleri ile suçlanmaya devam edildi. İlk suçlama 1144’te Norwich’li Wilhelm’in ölümünden sonra oldu. Devamında yine Yahudiler İsa katili olarak yargılandı. Artarak giden Yahudi nefretine bir yenisini 15. ve 16. yüzyıllar arasında Protestanlığın kurucusu olan Martin Luther eklemiştir. Martin Luther, kilisenin Yahudilere kötü davrandığını düşünüp buna bir çözüm üretmek istemiştir. Yahudilerin kitlece Protestanlığı kabul edeceklerine inandı fakat Yahudiler kendi dinlerine inanmakta ısrar ettiler. Böylelikle Martin Luther saf değiştirdi ve Yahudilere 1543’te “The Jews and Their Lies” adlı kitabını yazdı.

Aydınlanma dönemine geldiğimizde ise Fransız düşünür Voltaire’nın Yahudiler ile alakalı yazılarını görebiliriz. Voltaire’ye göre; Yahudiler cahil kimselerdir ve modernleşmeye açık değillerdir. Voltaire, sekülerleşmeye büyük önem vermiş ve bu yüzden Yahudiliğin bağınaz bir yapıya sahip olduğunu düşünmüştür. Aydınlanma döneminde olan bu anti-Semitik düşünceler bir nevi modern anti-Semitizmin ortaya çıkmasına neden olmuştur. Yine aydınlanma döneminde bilimsel araştırmalara önem verildiği için ırk kavramı bilimsel araştırmalara dayalı olarak ortaya çıkmıştır. Bu araştırmaların devamında insanlar beyaz tenli ve siyah tenli olarak gruplara ayrılmıştır. İşte tam da bu noktada Hitler Almanya’sının Yahudileri katletmesinin nedenleri ortaya çıkacaktır. Kutsal Aryan ırkından olmayan Yahudiler Hitler tarafından öldürülecektir. Yahudilerin dünya üzerindeki bu durumları onları yüzyıllar boyunca göç etmeye mecbur bırakmıştır. Ortaçağ ve Haçlı seferleri sırasında büyük zorluklar çeken Yahudilerin büyük çoğunluğu Polonya ve Litvanya’ya göç etmişlerdir. Rusya’da ise anti-Semitizm ilk olarak 1881’de Rus Çarı II. Alexandra’ya Yahudilerin yaptığı suikast, Yahudi düşmanlığının fitilini ateşlemiştir. Hatta Bolşevik İhtilali’ni Yahudilerin planladığını iddia etmişlerdir. Rusya’da yapılan katliamların ardından yeni bir fikir ortaya çıkacaktı. Ortaya çıkan bu fikir yeni bir akımın doğmasına sebep olmuştur. Böylelikle siyonizm akımı ortaya çıkmıştır.

Siyonizm akımı, Avrupa’da 19. yüzyılda Fransız Devrimi’nden sonra ortaya çıkan ulus devlet anlayışı, millet ve milliyetçilik kavramları sonucunda ortaya çıkmıştır. Yahudilerin bu akımları örnek almasıyla Yahudilerin de millet olarak bir arada yaşama düşünceleri yeniden canlanmış ve siyonizm adı altında çalışmalara başlamışlardır. Siyonizm adını İsrail’deki Siyon tepesinden almaktadır. Siyon sözcüğü; bir gün tüm Yahudilerin kutsal

topraklar Kudüs'e yerleşeceği anlamına gelmektedir. Yahudiler Mesih'in bir gün geleceğine ve vaad edilmiş kutsal toprak Kudüs'te Yahudi Devleti kuracağına inanmaktadırlar. Buradan yola çıkarak Yahudiler yeniden teşkilatlanmaya başlamışlar, gizli toplantılar yapmışlar ve kutsal topraklar Kudüs'te Yahudi Devleti kurmak istemişlerdir. Bunun yanında özellikle Doğu Avrupa'da Yahudilere yönelik kısımlar sonrasında Yahudilerin bir yurt edinme ihtiyacı ve bunun milliyetçilik ve ulus-devlet hareketlerinin etkisiyle perçinlenmesi siyonizm fikrinin diğer saç ayaklarını teşkil etmektedir (Greilsammer, 2007, s. 8). Yüzyıllardır süre gelen ayrımcılık Yahudi ırkının kendilerine ait bir devlet kurma fikrinin ortaya çıkmasına sebep olmuştur. Fakat Yahudi inancına göre bu devleti kurmak için Mesih gereklidir. Bu ihtiyaç üzerine o dönemde birçok sahte Mesih ortaya çıkmıştır. Fakat Siyasal Siyonizm'in kurucusu olarak bilinen 21 Mayıs 1960'ta Budapeşte'de doğan ve aslen Macar Yahudisi olan Theodor Herzl Yahudilerin yeni Mesih'i olmuştur. Genç yaştan beri Yahudileri bir çatı altında toplama hayalleri kuran Theodor Herzl bu düşüncesini hayata geçirmek için "Dünya Siyonist Örgütü"nü kurmuştur. Gazeteci, siyaset adamı ve Siyonizm hareketinin kurucusu olan Theodor Herzl 1896'da yazdığı "The Jewish State" (Yahudi Devleti) adlı kitabını yayınlaması siyonist akımının tarihinin başlangıcı olarak kabul edilmektedir. Fakat kaynakların birçoğunda Yahudi milliyetçiliği olarak tanımlanan siyonizm kavramını ilk olarak kullanan 1890 yılında Avusturyalı Yahudi Nathan Birnbaum'dır. Nathan'ın kendi çıkardığı "Selbstemanzipation" adlı gazetesinde Siyonizm kavramını kullandığı bilinmektedir. Daha sonraları Nathan bu akımı terketmiştir. Böylelikle Theodor Herzl siyonizmi sistemli hale getiren isim olmuştur. Theodor Herzl ve onun gibi birçok yahudi aktivist Yahudi Devleti'nin kurulması için önemli roller üstlenmişlerdir. Herzl amacına ulaşamamış ama ölümünden 44 yıl sonra 14 Mayıs 1948 yılında David Ben Gurion tarafından İsrail Devleti kurulmuştur.

Siyonizm akımına ve İsrail Devleti'ne tepki olarak anti-Siyonizm ortaya çıkmıştır. Anti-siyonizm kavramı anti-Semitizm ile karıştırılmamalıdır. Çünkü siyonizme karşı olan Yahudiler vardır. Aynı zamanda Yahudilere karşı olmayıp siyonizme ve İsrail Devleti'ne karşı olanlar vardır. Siyasal siyonizm ortaya çıktığında Yahudiler tarafından birçok tepki almıştır. Örneğin Ortodoks Yahudiler siyonizm akımını Sabetay Sevi gibi sahte Mesih olayını örnek göstererek karşı çıkmışlardır. Devrimci komünist Yahudiler ise siyonizm akımının bir takım burjuva grubunun fikirleri olduğunu savunmuşlardır. Birleşmiş Milletler ise 1975'te çıkardığı kararla siyonizmi *ırkçılık* kategorisine almıştır. Bu ve bunun gibi birçok grup siyonizm ve İsrail Devleti'ne karşı çıkmıştır. Anti-Siyonizm ile anti-Semitizm arasındaki ince farkı yukarıdaki cümlelerden anlayabiliriz. Anti-Siyonizm Yahudi düşmanlığından ziyade

İsrail Devleti'ne ve bilhassa siyonizme karşı durmaktır. Her anti-Siyonist Yahudi karşıtı olmayabilir ama her antisemitist Yahudi karşıtıdır diyebiliriz. Bu iki kavramı birbirinden ayırt etmemiz oldukça elzemdir. İslamofobi kavramı da bu iki kavram arasında en çok anti-Semitizm kavramı ile benzerdir. Şimdi bu iki kavram arasındaki bağlantılara, benzerliklere ve farklılıklara değinmemizde fayda vardır.

İslamofobinin temelinde Müslümanlara olan önyargı, nefret, korku ve düşmanlık yatarken anti-Semitizm kavramının temelinde Yahudilere olan önyargı, nefret, korku ve düşmanlık yatmaktadır. Bu iki kavramın ortak kaderi önyargıdır. Bu ön yargının temeline baktığımızda ise ele geçirilme korkusunun var olduğunu görebiliriz. Örneğin Yahudilerden nefret edenlerin inancına göre, Yehuda bir gün tüm dünyayı yönetecek ve ele geçirecektir. Ayrıca 17. yüzyıldan beri Yahudilerin liberalizm ve demokrasiyi tüm dünyaya yayacağı fikri yaygınlaşmıştır. Müslümanlardan nefret edenlerin ön yargısına baktığımızda ise Yahudiler ile aynı sebepleri görebiliriz. Örneğin Müslümanlardan nefret edenlerin inancına göre; Avrupa'ya göç eden Müslümanların kendi dini öğretilerini Avrupa'ya yayıp Avrupa'yı ele geçirecekleri inancıdır. Görüldüğü üzere hem anti-Semitizm hem de İslamofobi kavramlarındaki ön yargının temeli ele geçirilme korkusu olduğunu söyleyebiliriz. Anti-Semitizm ile İslamofobi arasında bir başka benzerlik de tarihsel arka plana baktığımızda oluşturulan kötü imajdır. Hem Müslümanlar hem Yahudiler tarihte şeytan/deccal şeklinde çağrılmışlardır. Bu iki dine toplumda sürekli kötü bir imaja sahip olmuştur. Yahudilerden nefret edenler Yahudi imajını Müslümanlardan nefret edenler Müslüman imajını oluşturmuşlardır. Anti-Semitizm ve İslamofobi kavramlarının birbirine benzemesinden yola çıkarak bazı yazarlar İslamofobiyi yeni anti-Semitizm olarak adlandırmışlardır. Böyle denebilmesi için bu iki kavramın birebir aynı olması gerekmektedir. Çünkü iki kavram arasında çok ciddi farklar vardır. Bunlardan biri anti-Semitizmin ırkçılığa dayalı bir karşıtlık olması İslamofobinin ise daha çok kültürel ırkçılığa dayanıyor olmasıdır. Çünkü İslam dini yayılmacı bir din olduğu için pek çok ırktan insanların dini olmuştur. Bu söylem için tamamen yanlış ya da doğru dememiz için tahlilleri iyi yapmamız gerekmektedir. Bugünün İslamofobisi ile geçmişin anti-Semitizmi arasında ciddi benzerlikler bulunduğu, Batılı Hristiyan dünyada yaşayan Yahudiler ile Müslümanların benzer şekilde temsillerine ilişkin köklü bir tarih (ki bu tarih genellikle bilinmemekte ancak bilinmesi gerekmektedir bulunduğunun altını çizer (Kalmar, 2018, s. 18).

1.5. Sonuç

İslamofobi her ne kadar 11 Eylül 2001 saldırılarının ardından sıkça kullanılmaya başlansa da tarihsel süreci ve ideolojik kavramlarla ilişkisi eskilere dayanmaktadır. Bu bölümde kısaca İslamofobi kavramının anlamı, ne zaman ortaya çıktığı incelenmiştir. Ayrıca ırkçılık, zenefobi ve anti-Semitizm gibi kavramlarla arasındaki ilişkilerden bahsedilmiştir. Kavramsal çerçevede ilk olarak, İslamofobinin ne zaman kullanıldığı ve 11 Eylül 2001 saldırılarının ardından yapılan araştırmalar incelenmiştir. Daha sonrasında ilk kavram olan ırkçılık ile bağlantısı incelenmiştir. Irkçılığın kısaca tarihçesine bakılmış ve çeşitli aşamalarından bahsedilmiştir. Özellikle ilk etapta biyolojik temelli yapılan ırkçılığın daha sonrasında kültürel ırkçılık olarak devam etmesi de incelenmiştir. Bu bağlamda İslamofobinin biyolojik temelli ırkçılıktan ziyade kültürel ırkçılığa dayandığından bahsedilmiştir. İkinci kavram olan zenefobi tıpkı İslamofobi ve ırkçılık gibi yeni bir kavramdır. Zenefobi incelenirken psikolojik anlamına da bakılmıştır. Yabancı düşmanlığı olarak bilinen bu kavramın, Avrupa'ya göçen Müslümanlara yapılan yabancı düşmanlığı ile bağlantısı vardır. Bu bağlamda bu iki kavramın bağlantıları üzerinde durulmuştur. Sonucu ve en çok üzerinde durduğumuz kavram olan anti-Semitizmin tarihsel süreci ve farklı dönemlerinden kısaca bahsedilirken İsrail Devleti'nin kuruluşundan ve anti-Siyonizmden de kısaca bahsedilmiştir. Anti-Semitizmi ele almamızdaki amaç Batılıların bir zamanlar oluşturdukları Yahudi imajının bir benzerini şimdi de Müslüman imajı şeklinde oluşturduklarını görebilmemizdir. Yahudilerin tarih boyunca şeytani varlıklar olduğunu ve dünyayı ele geçirme arzularının olduğu, bu yüzden ortadan kaldırılmaları gerektiği düşünülmüştür. Aynı şekilde Müslümanlar şeytanın askerleri ve barbarlar olarak görülmüştür. Oluşturulan bu iki benzer imajın sonunda ise anti-Semitizm ve İslamofobi kavramları ortaya çıkmıştır. Sonuç olarak bu bölümde İslamofobi ve İslamofobinin diğer kavramlarla ilişkisi incelenmiştir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

TARİHSEL ARKAPLANDA İSLAMOFOBİ

3.1. Haçlı Seferleri ve İslamofobi

İslam dininin Avrupa'ya yayılması M.S. 711 yılında Müslümanların İber Yarımadası'nı (İspanya, Portekiz ve Güney Fransa) fethetmesi ile başlamıştır. Avrupa'da sekiz asır hâkimiyet süren Müslümanların, Avrupa'da bilim, sanat, kültür vb. birçok alanda başarıya imza attıkları tarih kayıtlarında yer almaktadır. Avrupa'da. "Karanlık Çağlar" olarak bilinen Ortaçağ'da Avrupa tam bir kültürel duraklama dönemi yaşarken, Endülüs olarak anılmaya başlayan İslam yönetimindeki İber Yarımadası, kültürel açıdan büyük bir gelişme ve zenginleşmeye tanıklık etmiştir (Kumar, 2016, s. 26). Avrupa'da Endülüs yönetiminde kütüphaneler kurulmuş, tıp, matematik, astronomi ve daha birçok bilim dalında ilerlemeler kaydedilmiştir. Müslümanların ilime ve bilime verdiği önem Hristiyan Batı dünyasının gözüne çarpmaya başlamıştır. Birçok Avrupalı aydın, Müslümanların açtığı eğitim merkezleri ve kütüphanelerde çalışmalarına başlamıştır. İspanya'da Endülüs Devleti ile gelen bilim çalışmaları, Hristiyan âleminde takdir edileceğine eleştirilmiştir. Avrupa'da bu gelişmelerin ardından Müslümanlara karşı olumsuz imajlar üremeye başlamıştır. Avrupa'da bilimin ilerlemesine rağmen Avrupa İslam'dan nefret etmeye başlamış; Müslümanları barbar, putperest ve kâfir olarak anmaya başlamışlardır. Avrupa'daki karışıklıklar durulmaya başlayınca yeni düşman olarak Müslümanlar hedef alınmıştır. Sekizinci yüzyılın başlarında ise Müslümanlar Avrupa'da "öteki" konumuna geçmiştir ve İber Yarımadası'ndaki İslam hâkimiyeti artık son bulmalı ve Avrupa Müslümanlardan temizlenmeli düşüncesi her yere yayılmıştır. Bu düşünce ile Reconquista olarak bilinen "Yeniden Fetih" anlamına gelen Müslümanları İber Yarımadası'ndan ve Avrupa'dan atma ve toprakları yeniden fethetme kampanyaları başlamıştır. Bu kampanyalar işe yaramış, Müslümanlar Avrupa'nın yeni düşmanları olmuştur. İspanya'nın kuzeyindeki Hristiyan yöneticiler, İber Yarımadası'nı "Müslüman düşman"dan geri almak için sonraları *Reconquista* olarak anılan bir savaş açmıştır (Kumar, 2016, s. 27). Bu savaşlar aynı zamanda Haçlı seferlerinin zeminini oluşturmuştur. 1492 yılında Endülüs Devleti'nin yıkılmasıyla yeniden fethetme başarılı olmuştur. Böylelikle Müslümanların Batı'daki hâkimiyetleri son bulmuştur. Batı'nın bir kez daha ötekileştirmeyi kullanarak İber Yarımadası'nı fethetmesi Batı'nın ilerleyen çağlarda da bu yöntemi kullanarak başarılı olacaklarının göstergesidir. Haçlı seferlerinde de "biz ve ötekiler" algılarını kullanarak İslamofobik söylemler ve anti-İslamist girişimlerde bulunmuşlardır. Haçlı seferlerine göre "biz" ve "öteki" algısı şu şekildedir; "biz" İsa Mesih'e

iman eden ve “Cennet’in Krallığı”nı elde etmek için yola çıkmış olan vaftiz edilmiş müminler, “ötekiler” ise, Tanrı tarafından lanetlenen, yaşamak için herhangi nedenleri ya da hakları olmayan “putperestler” ve “etlerinin de kızarmış domuz etinden daha lezzetli” olmasından da anlaşıldığı gibi, kendilerine yapılan hiçbir şey için hiçbir müminin sorguya çekilmeyeceği, hatta kutsanacağı bir tür hayvandır (Lamb, 2016, s. 13). Görüldüğü üzere Ortaçağ’da İslam ve Müslüman İmajı büyük ölçüde belirlenmiştir, buna ilave olarak Haçlı seferlerinin başlamasıyla bu imaj daha da kötü bir hale gelecektir. Bu imaj günümüz İslamofobi kavramını da etkilemiştir.

Haçlı seferleri 27 Kasım 1095’de Papa II. Urbanus’un Clermont Konsilinde yaptığı konuşmanın ardından başlamıştır. İlk sebep olarak, Kutsal Toprakları(Kudüs ve Doğu’daki topraklar) Müslümanların elinden kurtarmak olarak gösterilmiştir. Papa II. Urbanus Hristiyanlara “Haçlı Ruhu” ve “Kutsal İttifak” çağrısında bulunmuştur. Papa II. Urbanus yaptığı ilk konuşmada şöyle demiştir:

“Türkler, pek çok Hristiyan’ı yakalayarak kendi ülkelerine götürdüler. Her yerde Tanrı’nın klişelerini yakıp yıktılar ya da onları kendi ayinleri için kullanmaya başladılar. Size daha fazla ne söyleyeyim? Dinleyin, istilacılar sunakları bedeninin pislikleriyle dolduruyorlar. Hristiyanları sünet ediyorlar ve akan kanı da sunaklarla bedenlerinin pislikleriyle dolduruyorlar. Şuanda bile Türkler Hristiyanlara işkence ediyorlar. Onları bağlayıp oklarını vücutlarına dolduruyorlar ya da onlara diz çöktürüp kafalarını vücutlarından ayırıyorlar. Kim bunlar karşısında kedere gark olmaz? Onlar sizin kardeşleriniz, yani İsa’nın ve aynı Kilise’nin çocukları. İntikam ödevi, silahlarla zaferlerle kazanmış olan sizden başka kimin boynun borcu? İsa’yı korumaya gelin. Kan davası güdenler, kafirlerle savaşa gelin. Hırsızlık yapanlar, asker olun. Sadece savaşın. Sonsuz ödül için çalışın. Deus le volt!! Tanrı böyle istiyor!” (Lamb, 2016, s. 58-59).

Batı Hristiyanlarına Doğu’daki din kardeşlerini Türklerin baskı ve zulümlerinden kurtaracak bir savaşa katılmanın dini açıdan çok şerefli bir görev olduğunu söyleyen Urbanus, Türklerin hâkimiyeti altında yaşamamanın ne kadar feci olduğunu, onların İstanbul için nasıl bir tehlike teşkil ettiğini ve Doğu Hristiyanlarının Batılı kardeşlerinden yardım beklediğini anlattı (Okudan, 2015, s. 6). Böylelikle Haçlı seferleri başlamış oldu. Papa Urbanus’un konuşmasında birden fazla İslamofobik söylem bulunmaktadır. Burada “Türkler eşittir Müslümanlar” görüşü hakimdir. Haçlı seferlerinde Müslümanlar barbarlaştırılmış, şeytani unsurlarla donatılmıştır. Papa II. Urbanus’un yaptığı bu çağrıda Türklere(Müslümanlara) nefret söyleminde bulunduğu görülmektedir. Ayrıca Tanrı’nın Türklerle savaşmalarını istediğini öne sürmüştür. İslam’ın dini görevlerini ise barbarlaştırarak betimlediği

görülmektedir. Müslümanlar Avrupa topraklarını işgal eden kâfirler olarak görülmüştür. Bu olayların ardından Papa Urbanus ve kiliseler işbirliği ile Haçlı seferlerini kutsal seferler olarak ön plana çıkarmışlardır. Kiliseler Haçlı savaşlarını “dini-kutsal savaşlar” olarak isimlendirmiş ve bu savaşlara katılanların günahlarından kurtulacakları ve ölenlerin de şehit olacakları propagandasını yapmış ve böylece dini motifler halkı Haçlı seferlerine katılmaya çağırmıştır (Hıdır, 2007 sf.87).

Haçlı seferlerinin sebeplerine genel olarak bakacak olursak; Müslümanları kutsal topraklardan atmak, Türklerin Anadolu’daki ilerleyişini durdurmak, Avrupa’yı Müslümanlardan temizlemek belli başlı sebeplerdir. Bu sebepler doğrultusunda ordular hazırlanmış ve seferler başlamıştır. Fakat Haçlı seferleri sadece Müslümanlara yönelik bir sefer değildir. Özellikle Yahudilerde Müslümanlar kadar eziyet görmüş işkencelere maruz kalmışlardır. Çünkü Hristiyanların inancına göre Hz. İsa’yı Yahudiler öldürmüşlerdir. Yahudiler de tıpkı Müslümanlar gibi şeytanın yardımcıları olarak görülmüşlerdir. Haçlı seferleri tek bir dine ve ırka yönelik değildir. Çünkü bu seferlerin bir diğer amacı da insanları Hristiyanlaştırmak olarak bilinmektedir. Haçlı seferlerinde en büyük rolü papalar üstlenmiştir. Papalar kendilerini Tanrının yardımcıları olarak görmüşler ve bu seferlerde önemli rol oynamışlardır. Haçlı seferlerinde papalar, dünyada Hristiyan devleti kurmak istemişlerdir. Papaların amacı; Avrupa’daki bütün güçleri itaat altına alarak, hepsine üstünlüğünü kabul ettirmek ve papalık makamını Hristiyan dünyasının en büyük hükümdarlık organı haline getirmektir (Koca, 2017, s. 18). Papaların bu amacını Hristiyanlığın erken dönemlerinde bile görebiliriz. M.S. 354’te St.Augustinus teokratik tarih anlayışını ortaya atmıştır. Teokratik tarih anlayışına göre, Tanrı ile şeytan arasında bir mücadele vardır. Bu mücadele Tanrı’nın kazanıp Tanrı Devleti kurmasıyla son bulacaktır. Böylelikle kiliseler ve papalarda bu mücadelenin kahramanları olacaklardır çünkü St.Augustinus Tanrı Devleti kitabında papaları ve kiliseleri kutsamıştır. Haçlı seferlerinde de teokratik tarih anlayışı argümanı kullanılmıştır. Papaların yaptıkları propagandalarda Tanrı Devleti kurulacaktı. Burada şeytanın ordusu tabii ki de Müslümanlardı. Tanrı ve şeytanın savaşında Müslümanlar şeytanın ordusu olarak görülmüştür.

Haçlı seferlerinin bir diğer önemli nedeni Kudüs meselesidir. Kudüs birçok dinin kutsal saydığı bir şehir olarak bilinmektedir. Kudüs üç büyük din olan; Müslümanlık, Hristiyanlık ve Musevilik için büyük bir önem taşımaktadır. Yüzyıllar boyunca Kudüs birçok fetihler görmüş ve onlarca savaşa şahitlik etmiştir. Yahudilerin inancına göre Kudüs Yahudilerin ana vatanıdır. Hristiyanlara göre ise Hz. İsa Kudüs’te çarmıha gerilmiştir. Bu

yüzden Kudüs için hem Yahudiler hem de Hristiyanlar çok büyük savaşlar vermişlerdir. Yahudiler Kudüs'ten defalarca sürgün edilmişlerdir. Kudüs'ün Müslümanlar için önemine baktığımızda ise Müslümanlar Hz. Muhammed'in miraca Kudüs'ten çıktığına inanırlar. Ve bu yüzden Kudüs Müslümanlar için bir hayli önem taşımaktadır. Haçlı seferlerinde papaların Kudüs'ü hedef göstermelerindeki amaç ise, o dönemde Kudüs'ün Selçuklu İmparatorluğu hakimiyetinde olmasıdır. Müslümanların elinde olan Kudüs kurtarılmalı ve sahibine teslim edilmeliydi. Bu yüzden Papa Urbanus “Kutsal Kudüs'ü Kurtarma” sloganları atmıştır. Papa Urbanus'un “Kutsal Kudüs'ü Kurtarma” sloganı Hristiyanların dini duygularını kullanarak savaşı kazanmak istemesinden kaynaklanmaktadır. Bu yüzden Urbanus konuşmalarında, Türklerin elinde bulunan Kutsal topraklara giden hacıların işkence gördüklerini, Hz. İsa'nın mezarının kafirler tarafından bertaraf edildiğini iddia etmiştir. Urbanus'un bir diğer vaadi ise Kudüs'e gidenlerin hacı oldukları için günahlardan arınacaklarını söylemesiydi. Daha da önemlisi, bu propagandalarda özellikle kontların, duklerin ve şövalyelerin hayallerini süsleyen ve onları cezbeden “Doğuda güç, hükümdarlık, şöhret, servet ve toprak sahibi olma hayaliydi (Demirkent, 2002, p. 196)”.

Haçlı seferleri Papa Urbanus'un konuşmasının ardından başlamıştır. 15 Ağustos 1096'da Haçlı ordusu yola çıkmıştır. İlk seferleri Almanya'nın Ren Bölgesine olan Haçlılar buradaki Yahudileri öldürmüşler veya zorla Hristiyanlığı kabul ettirmişlerdi. Haçlı seferlerinin tek hedefi Türkler değildi, aynı zamanda Hristiyan olmayan herkesi öldürmek istiyorlardı. Ren bölgesinden Bizans İmparatorluğu'na oradan da Anadolu'ya geçeceklerdi. Haçlı ordusunun Türklere yaptığı ilk sefer 14 Mayıs 1097'de İznik'e olmuştur. 21 Mayıs'ta Haçlılar Selçukluları yenerek Eskişehir'e doğru yol almışlardır. Eskişehir'de de başarılı olan Haçlılar Haziran 1098'de Antakya'ya gelir ve halkın büyük bir bölümünü katleder. Haçlı Komutanları Urfa, Antakya, Kudüs ve Trablusgarb gibi İslam dünyasının en önemli şehirlerini birer birer ele geçirip bu yerlerde birer haçlı devleti kurmuşlardır (Koca, 2017, s. 23). Haçlı Krallığı uzun bir süre hâkimiyetini sürdürmüştür. Fakat daha sonrasında Türkler Haçlı imparatorluğunu tek tek yıkmışlardır. Haçlı seferlerinin kısaca sonuçlarına baktığımızda; Hristiyanların Papa'ya ve kiliseye olan güven zayıfladı çünkü haçlı ordusunu sevinçle bekleyen Hristiyanlar, gelen haçlı ordusunun yağmaları ile hüsrana uğradılar, Batı'da skolâstik düşünce ortaya çıktı, Akdeniz ticaret yolları canlılık kazandı, Müslümanlar ağır kayıplar vermesine rağmen çoğu yerleri geri aldı.

Haçlı seferlerinin en ağır sonuçlarından biri olarak Batı'da olumsuz “Müslüman-Türk imajı” oluşturulmasıdır. Haçlı seferlerinden Osmanlı'nın yıkılışına kadar Türkler eşittir

Müslümanlar olarak anılmıştır. Avrupalılar farklı zamanlarda ve farklı bölgelerde karşılaştıkları Müslüman halklarla bağlantılı olarak, Sarazen⁷, Mağribi⁸, Türk ya da tatar tanımları kullanılmış (Lewis, 2017, s. 23). En güçlü ve önemli Müslüman devletlerini kuran “Türk” kimliği zaman içinde Müslüman’la eş anlamlı olarak kullanılır hale gelmiş ve İslam’a geçen insanlar için “Türkleşti” denmeye başlanmıştır (Lewis, 2017, s. 23). Oluşturulan bu imaj şüphesiz İslamofobinin tarihsel zeminini etkilemiştir. Müslüman şeytanlaştırılmış, Türkler barbarlaştırılmış ve Avrupa’nın gözünde korkulacak canavar haline gelmiştir. Öyle ki 21. yüzyıla gelindiğinde halen haçlı ruhunu görmemiz mümkündür. 11 Eylül saldırılarının ardından ABD Başkanı George W. Bush; “ Terörizme karşı bu Haçlı seferi, bu savaş zamanı olacaktır, Amerikalılar sabırlı olmalıdır.” demiştir. Evanjelist Bill Keller Müslümanlara karşı Haçlı seferleri başlatmıştı. Yaptığı bir konuşmasında “ Müslümanlar camilere girebilir ve İslam’ın yalanlarını vaaz edebilirler, ben de buraya gelip İncil’in hakikatini vaaz edeceğim.” diye seslenmiştir (Lean, 2015, s. 142). Görüldüğü üzere Haçlı ruhu ve Haçlıların liderleri tarafından çizilen Müslüman imajı halen devam etmektedir.

3.2.Osmanlı ve İslamofobi

Tarihte İslam dini, dünyaya hızla yayılan bir din olmuştur. İslam’ın doğuşundan, Endülüs Emevi Devleti’ne ve 600 yıllık Osmanlı Devleti’ne kadar İslam dini yayılmış, birçok coğrafyanın dini olmuştur. Türklerin Selçuklu Devleti’nin yükselişe geçmesi ile Türklerin Anadolu’daki fetihleri Müslüman devletler tarafından kahramanca tasvir edilmiştir. Öyle ki Müslümanların gözünde Türkler, “İslam’ın Kılıcı” olarak görülmüştür. Müslüman devletlerarasındaki söylem bu şekilde iken Avrupa’da ise “Barbarlar ve Müslüman Türkler geliyor” şeklinde yayılmaya başlamıştır. Türklerin Avrupa’ya yaptıkları seferler Avrupalıları Türklere düşman etmiştir. Türkler hakkındaki söylemler hızla artmıştır. Birçok kaynakta da yer alan söylemlere göre Türklere “şeytanlar, deccallar” vb. sıfatlar takılmıştır. Bu dönemde oluşturulan Türk imajı yüzyıllar boyunca etkisini sürdürecektir. Oluşturulan bu Türk imajı aynı zamanda Müslüman imajıdır. Çünkü Avrupa’da Türk demek Müslüman demektir. Türk ve Müslüman kavramı zamanla iç içe girmiştir. İlerleyen yüzyıllarda ise Türk kavramı

⁷Latince Saracen olan kelime Haçlı seferleri sırasında Müslümanlara takılan “Hristiyan olmayan anlamına gelmektedir. İlk olarak Araplara takılan bu ad daha sonra Türklere de takılmıştır.

⁸Mağrip ülkelerinde(Tunus, Cezayir, Fas, Batı Sahra) yaşayan kişilere denilmiştir. Yine Haçlı seferleri sırasında Müslümanlar için kullanılmıştır. Ayrıca bu lakap çalan, hırsızlık yapanlar, büyü yapanlar içinde kullanılır.

Osmanlı devleti ile iç içe giren bir kavram olacaktır. Bu yüzden Osmanlı'daki Müslüman ve Türk imajına bakmamız İslamofobiyi anlamamızda yardımcı olacaktır.

Osmanlı Devleti'nin kurulmasına kadar Avrupa'da Müslüman imajı bu şekildedir. Selçuklu Devleti'nden sonra Avrupa, Türkleri Osmanlı Devleti ile tanımaya başlayacaktır. Osmanlı devletinin kurulması ile İslam dünyası yeni bir döneme girmiştir. Osmanlı Devleti'nin kurulmasının ardından Avrupa'da fetihler başlamıştır. Böylelikle Avrupa'da var olan Türk imajı Osmanlı Devleti'nin varlığı ile yeni bir sürece girmiştir. Haçlı seferlerinden bu yana oluşturulan Müslüman/Türk imajı Osmanlı Devleti'nin kurulması ve yükselmesiyle üzerine yenileri eklenerek oluşturulmuştur. Oluşturulan Türk imajının en büyük mimarilerinden biri olan Martin Luther'in söylemlerini incelediğimizde günümüz İslamofobisinin tarihsel arka planında yatan aktörleri de görmüş olacağız. Martin Luther'in çizmiş olduğu Türk imajı; korku, barbarlık, şiddet, şeytanlık hatta deccal şeklindedir.

Avrupa'da Türk demek Müslüman demektir ve ikisi de Avrupa'nın ortak düşmanlarıydı. Osmanlı kurucuları, padişahları, şehzadeleri de Batı'nın gözünde İslam'ın temsilcileri olarak görülmüştür. Osmanlı Devleti'nin kurucusu olan Osman, Moğollar ile zıtlaşarak kendi fetihlerine başlamıştır. Böylelikle Osmanlı orduları Doğu Akdeniz'den, balkanlara kadar yayılmıştır. Osmanlı Devleti'nin kuruluşunun ardından bazı gelişmeler Batı'nın Osmanlı Devleti'ne olan düşmanlığının artmasına sebep olmuştur. Bunlardan ilki 13. yüzyılın ikinci yarısında Türklerin Batı Anadolu'yu Bizanslılardan fethetmesi, o tarihte daha ziyade Suriye kıyılarındaki Haçlı devletlerinin son kalıntılarının kaderi ve Konstantinopolis'teki Latin İmparatorluğu'nun yeniden tesisine ilişkin Batı Hıristiyan âleminde ciddi bir endişe yaratmıştı (İnalçık, 2017, s. 10). Bu endişelerin altında yatan sebeplerden biri Bizans İmparatorluğunun yıkılması korkusudur. Müslümanların Batı'daki ilerleyişleri ve Türkmenlerin Batı'ya göçü bu endişeleri artırmıştır. İslamiyet'in deniz yollarında yayılması da Müslümanlar ve Hıristiyanlar arasında farklı bir ortam oluşturmuştur. Mücadelenin boyutu değişmiştir. Böylelikle Haçlı seferlerinin ilk hedefi Osmanlı Devleti'ni yani Türkleri Ege Denizi'nden atmak olmuştur ve Haçlı orduları yeniden canlanmıştır. Böylelikle Avrupa için tehlike çanları çalmaya başlamıştır. Türklerin deniz seferlerine başlamasının ardından Haçlı ordusu Avrupa'dan yola çıkmıştır.

Osmanlı sultanlarının yönetiminde İslam İmparatorluğunun en uzun ömürlerinden birini yarattılar ve 1352 yılında İspanya'daki ilk Araplar gibi iktidar üzerinde hak iddia eden Hıristiyanların müttefikleri olarak getirilen bir Türk gücü, Çanakkale'nin Avrupa kıyılarında bulunan Çimpe Kalesi'ni işgal etti (Lewis, 2017, s. 29). Osmanlıların Avrupa seferlerine yol

açan ve Bizans'ın Osmanlı'dan yardım istemesi sonucunda verilen Çimpe Kalesi Osmanlı'nın Avrupa'ya açılmasını sağlamıştır. Osmanlı Devleti ile Haçlı ordusunun yaptığı ilk karşılaşma Çanakkale Boğazı'nın Asya tarafına düşen Lapseki limanında haçlıların Lapseki'yi yakıp yıkmasıyla başlamıştır. 1365 yılında Osmanlılara karşı bir Haçlı seferi başlatmak için Macaristan ve Bizans elçileri Avignon'da papalık sarayındaydılar ve Papa V. Urban(1326-1370) 22 Ocak 1366'daki fermanıyla açıkça bildirilen hedefi Türkleri Avrupa'dan atmak olan bir haçlı seferini ilan etti (İnalçık, 2017, s. 51). Bunun en büyük sebeplerinden biride I. Yıldırım Beyazıt'ın Kuzey'de Tuna, Batı'da Üsküp, Güney'de Arnavutluk ve Tesalya'ya kadar ilerlemiş olmasıydı. Macaristan ve Venedik Osmanlı'nın tehlikeli olduğu kanaatine vardılar ve böylelikle Haçlı seferleri yeniden başlamış oldu. Papa; Fransa, İngiltere ve Flamanca'yı bir haçlı seferi için birleşmeye davet etti ve Bizans imparatoru da dahil olmak üzere Teb'deki bir toplantıya delegeler göndermelerini istedi, ama böyle bir toplantı olamamıştır (İnalçık, 2017, s. 55). Buna rağmen Macar kralı Ludwing Haçlı seferlerini başlatacağına yemin etmiştir. Osmanlı Devleti birçok ırktan insanların birarada yaşadıkları dünyaya yayılan bir imparatorluk olmaya başlamıştır. Ama Avrupa Osmanlı'yı böyle görmüyordu. Barbar, yobaz, kâfir veya putperest olarak görüyordu. Avrupalılar için Müslüman demek Türk demektir, Osmanlı da Müslüman ve Türklerden oluşuyordu.

13. yüzyılda Osmanlı'nın Haçlı seferleri ile olan imtihanında bu gelişmeler olmuştur. Batı'nın Osmanlı devletine olan düşmanlığının ikinci sebebi ise Hıristiyanların Ortodoks-Katolik tartışmalarında, Ortodoksların Osmanlı'ya sığınmasıdır. Osmanlı Devleti'nin topraklarında barış içerisinde yaşayacaklarını düşünen Ortodokslar Osmanlı'ya sığınmışlardır. Yine 1492'de İspanya'dan kaçan Yahudiler Osmanlı topraklarında dinlerini özgürce yaşamaya başlamışlardır. Diğer taraftan Müslümanların daha önce fethetmek isteyip de başaramadıkları İstanbul'un, Fatih Sultan Mehmet tarafından 1453'te fethi, Müslüman topraklarını daha sonraki yüzyıllarda Hıristiyanların saldırısına karşı korumakla kalmayıp, İslam-Batı ilişkilerinde güç dengelerini de değiştirmiştir (Hıdır, 2007, s. 88). Tüm bu sebeplerin sonucunda Batı'nın gözünde Osmanlı Devleti kötü bir yere sahip olmuştur. Ayrıca Osmanlı Devleti'nin hızlı yayılması ve fethettiği toprakları Müslümanlaştırması en önemli etkenlerden biri olmuştur. Zamanla Osmanlı Devleti dinsel tehdit olmaktan çıkıp siyasi bir tehdit olma yoluna girecektir. Osmanlı Devleti'nin varlığı ile Avrupa'da İslam dini, artık dinsel tehdit olarak algılanmaktan çıkmıştır. Çünkü sınırlarını sürekli genişleten Osmanlı Batı dünyası için artık siyasi bir tehdit içermektedir. İşte bu dönemde Martin Luther gibi aktif insanlar Osmanlı Devleti'ni tüm dünyaya kötü bir imaj bırakarak tanıtacaklardır.

İslam Devleti'ni temsil eden Osmanlı Devleti henüz Viyana kapılarına dayanmamışken Katolik kilisesine karşı çıkan Protestanlığın kurucusu Martin Luther, Türkler ve Müslümanlar hakkında ağır eleştirilerde bulunmuştur. Martin Luther Haçlı seferlerine ve Katolik kilisesine karşı çıkmıştır. Avrupa'da çizilen Müslüman/Türk imajının baş aktörlerinden olan Martin Luther, Osmanlı Devleti'nin Avrupa için büyük bir tehdit olduğunu Tüm Avrupa'ya yaymıştır. Ayrıca Luther, İslamofobik ve anti-İslami söylemlerde bulunmuş, kitaplarında da Türkler ve Müslümanları kötülemiştir. Avrupa'daki Türk/İslam korkusuna tuz biber eken Martin Luther, 31 Ekim 1517'de Wittenberg Kilisesinin kapısına 95 maddelik bildirisini asmasıyla söylemlerine başlamıştır.

Avrupa'da yeni kiliselerin kurulmasına öncülük eden ve Hristiyanlığın önemli bir mezhebi olan Protestanlığı kuran Martin Luther, Almanya'nın Saksonya şehrinde doğmuştur. Hukuk ve filoloji eğitimi alan Luther evine giderken yıldırım çarpmasıyla yönünü keşişliğe çevirmiştir. Aziz Augustin Tarikatına bağlı manastırda İlahiyat eğitimine başladıktan sonra mezun olmuş ve devamında Wittenberg Üniversitesi'nde doktorasını bitirip akademisyenlik hayatına başlamıştır. Roma'ya yaptığı bir sefer sonrasında gördükleri karşısında fikirleri değişmiş ve Hristiyanlık dini ile ilgili tezlerini yazmaya başlamıştır. Bunların sonucunda Martin Luther Katolıklere karşı yeni inanç sistemi olan Protestanlığı kurmuştur.

Haçlı seferlerinden sonra en etkili Türklerle karşı nefret söylemleri aynı zamanda Müslümanlara yapılan nefret söylemleri ile aynıdır. Çünkü o dönemde İslam'ı Türkler temsil etmektedir ve bu yüzden Luther'in söylemleri önemlidir. Kanuni Sultan Süleyman'ın çağdaşı olan Martin Luther'in yaşadığı dönemdeki Osmanlı-Avrupa ilişkileri dikkate alınırsa onun "Türk" kavramını kullanışı ve ona yüklediği anlam ve misyonun yanı sıra İslam, Kur-an, Hz. Peygamber ve İslam-Türk kültürüne yönelik genelde olumsuz söz ve eylemleri, onu anti-İslami olarak ele almayı gerekli kılmaktadır(Hıdır, 2007, s. 146).

Martin Luther Kuran-ı Kerim ve Hz. Muhammed hakkında yazdıkları makaleler ve tezlerle tanınmıştır. Kendisi İslam dinini ve Kuran-ı Kerim'i iyi analiz ettiğine inanmaktadır. Yaptığı söylemlerin büyük bir çoğunluğunu Kuran'a ve Hz. Muhammed'in yaşam tarzını göstererek yapmaktadır. Ama bilinen odur ki Martin Luther İslam'ı derinlemesine incelememiş, Kuran-ı Kerim'i de Latince tercümesi bile olmayan bir eserden okumuştur. Luther'in okuduğu bu eser, Dominiken misyoneri Ricoldus Monte'nın *Cunfutatio Alcorani*(Kuran'ın yalanlanması) adlı eseridir. Luther bu eseri okuduktan sonra Kuran-ı Almancaya çevireceğini söylemiştir. Luther; "Kuranlarının ne kadar tanrı belası, ne kadar bozuk, ne kadar umutsuz, yalanlarla ve uydurma efsanelerle dolu bir kitap olduğunu

Hristiyanlara göstermek sureti ile Muhammed'e ve Türklere bundan daha çok can sıkacak ve daha fazla zarar verecek(bütün silahlardan daha fazla) şey olmaması beni buna sevk etti" demiştir(Hıdır, 2007, s. 154). Ve böylelikle Müslümanlara/Türklere karşı tutumlarının sebeplerinin yine Müslümanlar olduğunu dile getirmiştir.

Martin Luther Türklerin kadın düşkünü, şehvet düşkünü ve zalim olduklarını iddia etmiştir. Yine bunu söylerken de Hz. Muhammed'e ve Kuran'a dayandırarak söylemiştir. Türklerin evlilik geleneklerini tasvir ettiği metinde Türk erkeklerinin şehvete düşkün olduğunu" Kur'an'ın erkeklere 10 ya da 20 eş alma ve boşama hakkı verdiğini, Türklerde kadınların ölçülmeyecek kadar ucuz ve aşağılık olarak görüldüğünü ve sığırlar gibi alınıp satıldığını" iddia etmiştir (Canveren, 2014, p. 159). Martin Luther şehvetin ve zalimliğin sebebini Hz. Muhammed'e dayandırmıştır. "Muhammed yalancı bir ruha sahip olduğundan ve şeytan da Kuran'ı ile ruhları öldürdüğünden O'nun da yola koyulup kılıcını da alarak bedenleri öldürmek için saldırması gerekiyordu ve böylece Türk inancı vaazlarla ve mucizelerle değil, bilakis kılıç ve katliamlarla ilerledi" (Olgun, 2009, s. 44). Görüldüğü üzere Martin Luther her fırsatta Türklere kötü bir imaj çizmiştir. O'na göre Türkler barbar, şehvet düşkünü, zalim vb. kişilerdir. Tarihte Türklerin çoğunluğunun tek ešli olduğu, kadına değer verdikleri ve fethedilen yerlerde de Müslüman halka karşı hoşgörülü davrandığı görülmektedir. Martin Luther'in ifadelerinde Türkfobi ve İslamofobik söylemler görülmektedir.

Martin Luther her ne kadar Haçlı seferlerine karşı çıkmış olsa da yine Türkleri durdurmanın tek yolunun savaşmak olduğunu savunmuştur. Çünkü Luther Türkleri "şeytanın ordusu ya da Deccal" diye tasnif etmiştir. Türklerin Hristiyan âlemi içinde büyük bir tehlike olduğunu düşünen Luther Türklerle savaşmanın tek çözüm yolu olduğunu eserlerinde ifade etmiştir. Martin Luther,Türklere karşı Hristiyanların savaşmasını teşvik etmiş ve şunları söylemiştir: "Türkler Tanrı'nın gazabı ve Şeytanın hizmetkarı olduklarından yapılması gereken ilk şey(Türklerin) efendisi olan Şeytanı cezalandırmak ve Tanrı'nın elinden sopayı almaktır". Luther'in inancına göre Türkler şeytanın hizmetkârlarıdır ve cezalandırılmaları şarttır. Bu yüzden tıpkı Haçlı seferlerinin mantığını kullanarak Türkler ile savaşıp ölenlere şehit demiştir. Aslında Haçlı seferlerini kınayan Luther kiliseleri ve papaları sert bir dille eleştirmiştir. Fakat bu eleştirisini yaparken yine araya Türkleri katmayı ihmal etmemiştir. Luther: "O da yani Türk de Papacıdır. Çünkü yaptıklarıyla kutsal ve mutlu olacağını sanıyor; Hristiyanlığı ve onun idaresini bozmayı, evliliği yok etmeyi günah saymıyor. Türkün şiddet ve kılıçla yaptığı üç şeyi papa da iki yüzlülükle yapıyor" demiştir (Olgun, 2009, s. 50). Martin

Luther Viyana Kuşatmasından sonra *Türklere Karşı Savaş Hakkında* yazdığı risalesinde Almanlar için: “İmparator, halkı için onların kötülüklerine engel olmasa da Türk’e karşı yapabileceği her ne varsa yapmalıdır, o yine de Türk’e engel olup halkından uzak tutmak suretiyle halkını koruyup kurtarmaya çabalamalıdır. İmparator sadece görevi, sorumluluğu, Tanrı’nın emri ya da yukarıda söylediğim gibi, sadece Türkün Hıristiyanı olmayan ve aşağılık idaresinden dolayı değil, halkının başına gelmiş bu sefalet ve perişanlıktan dolayı bunu yapmaya teşvik edilmelidir” (Olgun, 2009, s. 72) demiştir. Luther Türklerin tehlikeli olduğunu ve onlarla mücadele edilmesi gerektiğini iddia etmiştir. Hıristiyanlıkla karıştırılmaması gerektiğini savunmuştur. Çünkü Hıristiyanlık, Müslümanlık gibi kılıç dini değil barış dinidir, bu yüzden Türklerle savaşılmalıdır ama din adına değil imparatorluk adına savaşılmalıdır. Türk tehdidiyle yüzleşen ve onlarla mücadele edilmesi gerektiğini vurgulayan Luther, sahip olduğu Ortaçağ hayatı boyunca Müslümanlara karşı Haçlı savaşlarını bir strateji olarak onaylamamış ve Hıristiyanları bu noktada ikna etmek için teolojik argümanlar geliştirmiştir (Canveren, 2014, p. 158). Kısaca Martin Luther’in Osmanlı döneminde yarattığı Müslüman/Türk imajını inceledik. Martin Luther’in İslam ve Türkler hakkındaki değerlendirmeleri beş ana başlık altında topladığını görmekteyiz; Bunlar sırasıyla (I) Tanrı’nın Gazabı Türkler, (II) Papacı Türkler, (III) Savaşılması Gereken Düşman Türkler (IV) Zalim ve Şehvet Düşkünü Türkler, (V) ve son olarak Övülesi Türkler şeklindedir (Canveren, 2014, p. 156).

17. yüzyıla gelindiğinde Osmanlı İmparatorluğu eski gücünde değildi. Avrupa’da da eski hâkimiyeti kalmıyordu. Böylelikle Osmanlılara karşı kötü söylemlere yenileri ekleniyordu. Zachary Lockman, “Türkler artık kaba, anadan cahil, ahlaksız, işe yaramaz, namussuz ve mantıksız olarak tasvir edildiğini ve bir zamanların üstün zekâlı kadroları tarafından yönetilen, etkin, adil, erdemli ve hoşgörülü imajı silinerek yerini yozlaşmış, baskıcı ve merhametsiz olarak tavsif edilen bir devlete bıraktığını” söylemiştir (Lockman, 2009, s. 45). Osmanlılar Demokratik Batı karşısında “Asya Despotizmi”nin tezahürü olarak görülmeye başlandı ve Avrupa ile entegrasyonu bu yüzden kısa ömürlü olmuştur yani Müslüman düşman, yeniden Avrupa’nın “ötekisi” olmuştu (Kumar, 2016, s. 36). Genelde “İslam’ın şiddet, Hıristiyanlığın ise barış dini, Hz. İsa’nın barış peygamberi, Hz. Peygamber’in ise savaş ve kılıç peygamberi olduğu”, dolayısıyla İslam’ın bir “savaşçılar dini” olduğu şeklinde formüle edilen bu tez, Hıristiyan polemikçiler tarafından Ortaçağ’dan bu yana ısrarla savunulmuştur ve günümüzde de sıkça gündeme getirilmektedir (Hıdır, 2007, s. 156).

Günümüz yüzyılında halen Türklere, Müslümanlara ve özellikle de Hz. Muhammed'e karşı bu tür söylemler devam etmektedir. Dinsel özgürlükçü olarak gösterilen Luther'in kendi inancı dışındaki Katolik, Yahudilik ve Müslümanlık gibi inançları "dinsel sapkınlık" olarak nitelendirmesi, kendi inancı dışında kurtuluşun bulunmadığını iddia ederek "dışlayıcı" bir tavır içinde olması ve kendi inancı dışındakiler için devlet baskısını talep etmesi, onun dinsel hoşgörüsüzlüğünün bir işareti olarak görülebilir (Adam, 1997, s. 9). Avrupa zihin dünyasında derin izler bırakan "Kaçın Türkler geliyor! Mamma li Turchi!" korkusunun altın çağını yaşadığı kuşatma yıllarında Almanya'da Papa ve Katolik Kilisesinin öğretisi ve uygulamalarını protesto eden ve bir bütün olarak Hristiyan Avrupa'da reform için mücadele eden Martin Luther, geleneği bozmayarak İslam ve Türkler hakkında yazmayı ihmal etmemiştir (Canveren, 2014, p. 160).

3.3. 11 Eylül Öncesi ve Sonrasında İslamofobi

İslamofobi kavramının tarihsel arka planında Haçlı seferleri ve Osmanlı dönemindeki Türk/Müslüman imajını inceledikten sonra tüm dünyayı derinden etkileyen 11 Eylül 2001 saldırılarını inceleyeceğiz. Bu saldırının ardından dünyada ve Amerika'da hiçbir şey eskisi gibi olmamıştır. Demokrasinin ve özgürlüklerin beşiği olan Amerika Birleşik Devletleri'nde 11 Eylül olaylarından itibaren kendini gösteren İslamofobi ve anti-İslamizm'in etkisiyle Müslümanlar hedef alınarak alınan kararlar, yapılan düzenlemeler, ortaya konulan tepkiler, hareketler, saldırılar, sınırlandırmalar, zorlaştırmalar, baskılar, vatandaşlıktan çıkarmalar, yağmalamalar, tehditler, korkutmalar, sindirmeler, yaralamalar, öldürmeler vs. Müslümanlar için zor durumlar teşkil etmiştir. İslamofobinin en çok kullanıldığı zaman dilimi şüphesiz 11 Eylül olaylarıdır. Bu yüzden bu bölümde de 11 Eylül olaylarının öncesinde ve sonrasında İslamofobiyi inceleyeceğiz. İslamofobiyi anlamamız ve Donald Trump'ın İslamofobik söylemlerini anlayabilmemiz için tarihsel pencereden 11 Eylül saldırılarına bakmamız gerekmektedir.

Amerika'da İslamofobi kavramının kullanımı çok daha eskilere dayanmaktadır. İslamofobi kavramı 11 Eylül saldırılarının öncesinde de kullanılmaya başlanmıştır. Fakat İslam dinine olan düşmanlık çok eskilere dayanmaktadır. İslam dinine olan nefret ve korku yüzyıllar boyunca sürmüş ve farklı şekillerde ortaya çıkmıştır. Sürekli olarak değişen bu kavram günümüze gelene kadar farklı evrelerden geçse de özü aynı kalmıştır. İslam dinine olan ön yargı, kültürel ırkçılık, ötekileştirme gibi birçok kavramı içinde barındıran İslamofobi, Müslümanlara yönelik en büyük korkunun adıdır.

Haçlı seferleri ve Osmanlı Devleti döneminde incelediğimiz İslamofobi kavramını şimdi de günümüz yüzyıllarında incelemekte fayda vardır. Bu sebeple öncelikle 11 Eylül saldırılarından önce İslamofobi kavramının kullanıldığı yerlere bakmamız gerekmektedir. 20. yüzyılın sonlarına doğru gelindiğinde, Sovyetler Birliği'nin yıkılmasının ardından Amerika Birleşik Devletleri süper güç olmuştur. Batı'nın yeni bir düşmana ihtiyacı varken “yeşil korku” ifadesi hızla yayılmaya başlamıştır. Kızıl tehlikenin ardından sırada yeşil tehlike vardır. Batı yüzlerce yıldır yarattığı “Müslüman İmajını” yeniden ortaya çıkarıp İslam dinine olan düşmanlığını ete kemiğe bürüyecektir. Diğer bir deyişle Sovyetler Birliği'nin çöküşüyle Batı'nın kendi kimliğini “ötekine” karşıtlık temelinde meşrulaştırması sürecinde önemli bir kırılma yaratılmış, sosyalizm yerine İslam “yeni öteki” olarak konumlandırılmış ve yeni bir küresel tehdit olarak öne çıkarılmıştır (Sarıslan, 2018, s. 185). Özellikle 11 Eylül saldırıları ardından başlayan ön yargı Avrupa'da ve dünyada artan terör olaylarının ardından bu kavramın daha sık kullanılmasına neden olmuştur. Daha sonraları Avrupa'da var olan ekonomik bunalım ve Müslüman göçmenlerin Avrupa'ya ve Amerika'ya gelmesiyle bu ön yargı yerini nefrete bırakacaktır. İslam dini radikal bir hale getirilmiş ve İslam dini düşman olarak ilan edilmiştir. Aynı zamanda Avrupa'da var olan ırkçılık İslamofobi ile yeni bir boyut kazanmıştır. İslamofobi olarak tanımlanan bu yeni yüz, İslam'ı düşman ilan ederek peygamberine hakaret etme ve tüm Müslümanlara terörist gözüyle bakma gibi ayrıştırıcı ve ötekileştirici bir çağrışımı ifade etmektedir (Akça, 2017, s. 59).

Soğuk Savaş sonrasında birçok tezler ortaya atılmıştır. Bunlardan hiç şüphesiz en önemlileri Fukuyama'nın “*Tarihin Sonu*” tezi ile Samuel Huntington'un “*Medeniyetler Çatışması*” tezidir. Bu iki tezi burada incelememiz mümkün değildir fakat kısaca değindiğimizde Soğuk Savaş sonrasında Müslümanlara çizilecek olan yeni imajın belirtilerini görmemiz mümkündür. Kısaca Samuel Huntigton'a değinmek Soğuk savaş sonrasındaki Müslüman imajını anlamamıza yararlı olacaktır. Huntigton'a göre; "Kültürel farklılıklar, devletler düzeyinde çatışmaları körüklemektedir ve Medeniyetler arasındaki bu fay hatları geleceğin savaş hattıdır (Huntigton, 2001, s. 74-79). Ayrıca Huntington, Batı kültürünün Batı'da yaşayan ancak Batılı olmayan insanlar(özellikle Müslümanlar) tarafından tehdit altında olduğunu söylemektedir (Huntigton, 2001, s. 334-335). Samuel Huntington'un Medeniyetler Çatışması Tezini daha detaylı okuduğunuzda İslam'ı “kılıç dini” olarak gördüğünü ve İslam'ın batı için yeni bir tehdit içerdiğini savunduğunu anlarız. Batı'nın sürekli olarak kendine yeni bir düşman yaratması ve bu düşmanı ötekileştirmesi 20. yüzyıl tezlerinde görülmektedir. Avrupa'da yükselmekte olan İslamofobi, yabancı düşmanlığı ve

göçmenlere yönelik saldırılar ile Dünya Ticaret Merkezine yapılan terörist saldırılar, Şam El Şeyh'te Batılı turistlere yönelik saldırılar, İstanbul'da Sinagog ve İngiliz Bankasına yönelik saldırılar, Londra ve Madrid metrolarına yapılan saldırılar Müslümanlar ve Batı arasında çatışma senaryoları ve teorilerini savunanların görüşlerine hizmet etmektedir (Aktaş, 2014, s. 51).

1993 yılında Dünya Ticaret Merkezi'nin bombalanacağı ihbarı ile Müslümanların dünyaya tehlike saçtığı iddia edilmiştir. Bir diğer habere göre ise Dünya Ticaret Merkezi'ne bombalı saldırı yapılmış ama tehlike atlatılmıştır. Bir diğer çarpıcı olay ise 1995'te Oklahama City'de yapılan saldırı olmuştur. 19 Nisan 1995'te gerçekleşen bu saldırı sonunda 168 kişi hayatını kaybetmiştir ve 680 kişi yaralanmıştır. Saldırıyı Körfez gazisi Timothy McVeigh yapmıştır. Beyaz ve Hıristiyan olan Timothy'ın bu saldırısını İslam'a ve radikalleşmeye atmışlardır. Hedefte Müslümanlar ve Araplar vardır. Bu ve buna benzer birçok saldırıyı Müslümanların üzerine yıkmışlardır. Bu saldırıların suçluları bulunup cezaları verildikten sonra her Müslüman'a ön yargılı ve nefretler yaklaşmamak gerekir. Amerika'da ve Avrupa'da yaşayan tüm Müslümanlar terörist olarak görülmemelidir.

Dünya Amerika'da yaşanan, 11 Eylül 2001'de Dünya Ticaret Merkezi ikiz kulelere saldırı ile sarsıldı. Hava korsanları tarafından kaçırılan dört adet yolcu uçağı saldırının silahı olarak kullanıldı. Amerika Hava Yolları'na ait bu uçaklardan ilki 08:46'da Dünya Ticaret Merkezi'ni hedef alarak çarptı. Bina 102 dakika sonra yıkıldı. İkinci uçak ise 09:02'de Dünya Ticaret Merkezi'nin ikinci kulesini hedef alarak çarptı ve bina 56 dakika sonra yıkıldı. Kaçırılan diğer üçüncü yolcu uçağı ise Washington DC de Pentagon'a çarptı. Son uçak ise Pensilvanya kırsalına düştü. Olayların ardından 19 hava korsanı ve 2949 kişi hayatını kaybetmiş, 24 kişinin de cenazesi bulunamamıştır. Hava korsanlarına ait olan araçta uçağın kullanma kılavuzu ve Kuran-ı Kerim bulunduğu raporlara geçmiştir. Amerika tarihine bu olay, Pearl Harbour saldırısından sonra en şiddetli saldırı olarak kaydedilmiştir. Daha sonra ise Amerikan hükümetinin yaptığı açıklamalar sonrasında saldırının, Usame bin Laden'in örgüt başı olduğu El Kaide terör örgütüne ait olduğu açıklanmıştır. Saldırıların ardından Amerika halkı ve Amerika hükümeti büyük bir sarsıntı yaşamıştır. Bu saldırıları "barbarca" diye tabir etmeye başlamışlardır. Zaten Batı dünyasında ayrımcılığa ve ötekileştirilmeye maruz kalan Müslümanların bu olayların ardından sıkıntıları artmıştı. Ayrıca geçmişte var olan ön yargılar ve korkular yeniden canlanmıştır. Yine bu saldırının ardından Amerika'da yaşayan Müslümanlar için artık çok daha farklı bir dönem başlamıştır. Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa "Terörizme karşı savaş" ilan etmiştir.

ABD’de, 11 Eylül olaylarının hemen ardından, bir yandan bu tür bir saldırıyla karşı karşıya kalınmasının sebeplerini araştırmak ve benzeri bir trajedinin yaşanmasını önlemek amacıyla araştırma komisyonları kurulurken, öte yandan birkaç ay içinde ülkenin ihtiyaç duyduğu iç güvenlik stratejisi ve örgütsel yapılanması şekillendirilmeye başlandı (Yılmaz S. , 2011, s. 363). Bu iç güvenlik stratejileri Amerika’da yaşayan Müslümanlara yönelik yapıldığı düşünölmektedir. Daha önceleri böyle bir stratejiye sahip olmayan Amerika hükümeti, bu stratejileri Müslüman göçmenlere yönelik yapmıştır. Amerika’da yaşayan Müslüman göçmenler için zor bir dönem başlamış, zira bu dönemde birçok şiddet ve ötekileştirici eylemler yapılmıştır. Amerika hükümetinin ve İngiltere’nin de yardımıyla yapılmaya başlanan iç güvenlik stratejileri Afganistan ve Irak savaşını meşru kılmaya yönelik olacaktır. Müslümanların tehdit olarak algılanması bu stratejileri sertleştirecek ve birçok İslamofobik hareketler ortaya çıkacaktır. Bu iç güvenlik stratejileri belli başlı ana maddeler içermektedir. Burada hepsini yazmam mümkün olmadığından kısaca değineceğim.

Amerika’da Beyaz Saray’da ilk olarak İç Güvenlik Ofisi ve İç Güvenlik Konseyi ve ardından İç Güvenlik Bakanlığı kuruldu. İç Güvenlik Ulusal Stratejisi’ne göre;

- Ülkede gerçekteşme olasılığı olan terörist saldırılarını engellemek
- Ülkenin terörist saldırılarına hedef olmasını engellemek ve gereken tedbirleri almak
- Oluşan saldırılar sonrasında zararları azaltmak ve iyileştirmektir.

Yaşanan 11 Eylül saldırıları ardından yapılan önleyici iç güvenlik stratejileri kağıt üzerinde kalmıştır. Çünkü iç güvenliğe Amerika’da yaşayan Müslümanlar dahil edilmemiştir. Ayrıca Amerika’da yaşayan Müslümanlar ilerleyen zamanlarda şiddete maruz kalacak ve toplumdandan dışlanacaktır. Hükümetin de destek verdiği birçok İslam karşıtı kitap yazılacak, filmler çekilecektir. Tüm bu iç güvenlik stratejileri, sadece Müslümanların yaptıkları saldırılara yönelik olacaktır. Gerçekten de Amerika’da bazı siyasi güçler, akademisyenler, bazı kiliseler ve medya, ön yargılarla, ideolojik ve siyasi amaçlarla İslam’ı hep terör ve şiddetle anmakta (Davidson, 2003, p. 71). Bu da İslam hakkında maalesef son derece bilgisiz olan Amerikan halkını İslam ve Müslümanlarla ilgili olarak olumsuz düşünmesine, Müslümanlardan nefret etmesine ve korkmasına yol açmaktadır(Hıdır, 2007 s. 245).

ABD yönetimi saldırıları sorumlu tuttuğu El Kaide örgütünün lideri Usame bin Laden’in Afganistan’dan sınır dışı edilmesini istemiştir. Fakat Afganistan talebi reddedince Amerika yönetimi Kabil’i terörist yanlısı olarak ilan etmiştir. Amerika İngiltere’nin desteğini alarak 7 Ekim 2001’de Afganistan’a müdahale etmiştir. ABD Başkanı George W. Bush,

ülkeyi sarsan terörist saldırısından dört gün sonra 15 Eylül 2001 tarihinde yaptığı ulusa sesleniş konuşmasında; “11 Eylül 2001’de gerçekleşen saldırının arkasında Suudi terörist Usame bin Laden’in olduğuna dair şüphe bulunmadığını” belirtmiş ve Amerikan halkından terörizme karşı uzun ve zorlu bir mücadele için destek istemiştir (Örnek, 2012, s. 128).

11 Eylül saldırılarının ardından Müslümanların terör ile daha çok ilişkilendirildiklerini görebiliriz. Çünkü bu dönemde İslam’ın şiddet ve terör dini olduğunu iddia edenler çoğalmış ve birçok politikacı tarafından da bu şekilde yansıtılmıştır. Özellikle İslami terör ve İslami şiddet kavramları bu dönemde literatürde sıkça kullanılmaya başlanmıştır. Birçok akademisyenden sadece biri olan, Ortadoğu uzmanı olarak zikredilen Bernard Lewis de hiç şüphesiz bu örneklerin en güzellerindedir. Amerika yönetiminin de çok etkilendiği Bernard Lewis İslam ile alakalı 2001’de yazdığı “*The Crisis of Islam, Holly War and Unholy Terrör*” adlı makalesinde; “Müslümanların çoğu fundamentalist değildir, ayrıca bütün fundamentalistler de Müslüman değildir; fakat bugünkü teröristlerin çoğu Müslümandır ve bunlar, kendilerini övünerek böyle tanımlamaktadırlar.” (Lewis, 2003, s. 137). Bernard Lewis’in bu ifadeleri Amerika’daki birçok siyasetçi ve medyada da vardır. Oysa dünyada yaşanan terör olaylarının hepsini Müslümanlara yüklemek hatadır. Çünkü terör sadece İslam ile sınırlandırılacak bir kavram değildir. Küreselleşen dünyada yaşanan terör olayları da “küresel İslami terör” olarak adlandırılmıştır. 11 Eylül saldırıları Amerika’da anti-İslamist ve İslamofobikleri adeta uyandırmıştır. Batı’da yüzyıllardır oluşturulan “Müslüman imajına” bir yeni boyut daha eklenecektir. 11 Eylül saldırısının ardından Batı’da İslam’a karşı Haçlı seferleri yeniden başlayacaktır. Birçok siyasetçi bu saldırının ardından vatandaşlara soğukkanlı olmalarını söyleyecekleri yerde daha çok Müslüman karşıtı söylemler yapmışlardır. Hollandalı siyasetçi Pim Fortuyn İslam ile alakalı düşüncelerini: “İslam, dünya barışı için büyük bir tehlikedir. İslam’ın Dünya’da önemli rol oynamadığı hiçbir çatışma alanı yoktur. İster iç çatışmalar şeklinde olsun, ister ülkeler arasındaki çatışmalarda olsun... Komünizm rolü İslam tarafından devir alınmıştır. Ülkemizdeki tüm cami ve İslam örgütlerini sıkı takip etmeliyiz.” demiştir (Canatan, 2007, p. 52). 11 Eylül saldırılarının ardından Avrupa İrkçılık ve Yabancı Düşmanlığı İzleme Merkezi’nin sunduğu raporlarda İslamofobi, Xenofobia ve anti-Müslim gibi kavramların kullanılmaya başlandığı kaydedilmiştir. Ama bu kavramlara netlik kazandırılmamıştır. Bu ve benzeri raporlarda Müslümanlara yapılan şiddetin, sözlü ve fiziksel tacizin arttığı ve yaygınlaştığı söylenmektedir. Sadece kişisel saldırılar değil aynı zamanda camilere, Müslümanların iş yerlerine de saldırılar yapılmıştır.

Bu dönemde oluşturulan İslam ve Müslüman imajı geçmiş yüzyıllarda olduğu gibi şiddet dini olarak oluşturulmuştur. Terörle bağdaştırılan İslam, medya kuruluşları tarafından da yapılan İslamofobik yayınlara maruz kalmıştır. Medyanın İslam'a karşı yaptıkları sadece 11 Eylül'den önce değildir. Gazetelerde, dergilerde, özellikle Hollywood filmlerinde İslam dini, vuran, kıran, tecavüz eden ve kötü kahramanlarla dolu olarak gösterilmiştir. Sadece Hollywood değil Batı yapımı birçok filmlerde İslam dini sorgulanmakta; Müslümanlar, hoşgörüsüz, radikal, kadınlara karşı şiddet uygulayan, terörist kılıklı ve eğitimsiz insanlar olarak görselleştirilmektedir (Sarıaslan, 2018, s. 191). Ayrıca bu filmlerde en çok dikkat çeken unsurlar Müslümanların, silahlı, sarıklı, cübbeli şeklinde figürler kullanılarak gösterilmesidir. Tüm bunlar İslam'a olan ön yargıyı arttırmıştır. İslam dini ile alakalı bilgisi olmayan Amerikalılar bu bilgiler yüzünden İslam'a nefretle bakmışlardır. Böylelikle Müslümanlara yönelik şiddete ve ötekileştirmeye başvurmuşlardır. Sadece Amerika'da değil tüm dünyada bu algı oluşmuştur. Avrupa'da da birçok ülkede İslamofobiciler faaliyetlerini sürdürmüşlerdir. 11 Eylül olaylarından dolayı bazı ülke ve grupların sorumlu tutulması ve Amerika liderliğinde Batılı müttefiklerin iki Müslüman ülkeyi (Afganistan ve Irak) işgal etmesi Batı dünyası ile Müslüman dünya arasındaki ilişkileri derinden sarsmıştır (Hıdır, 2007, s.53).

11 Eylül ardından birçok gazetede ve haber kaynaklarında İslam ile alakalı propagandalar yapıldığını söylemiştik. Bunlardan bir kaçına bakmamız İslamofobinin hangi şartlarda ortaya çıktığını anlamamız için bize yardımcı olacaktır. Bunlardan ilki The Guardian yazarı Julie Birchill; " Belki de bana Pis ırkçı diyebilirsiniz; ama diğer dinleri tehdit eden İslam'dan şüphe etmemiz için gerçekten elimizde bazı gerçekler var. Diğer dinlerin tarihi insanlığın karanlığa sürükleyen hoşgörüsüzlüklerle dolu ise İslam'ın da bundan farkı yoktur" demiştir. Diğer bir Financial Times yazarı Samuel Brittan; " Militan İslam; yaşam, barış, bilim ve akıldan ziyade ölmeyi seçerek, sadece ABD'nin değil Avrupa aydınlanmasının da değerler sistemini tehdit etmektedir. Bu durum mantıktan ziyade körlüğün ve bağınaz bir inancın tekrar tekrar savunusudur" dedi. Bu ve bunun gibi daha birçok söylem bulunmaktadır. Fakat bu tezin amacından çıkmamak amacıyla ve hepsini yazmam mümkün olmadığı için kısaca bahsetmek istedim. Bunun gibi medya söylemleri, politikacıların söylemleri Amerika ve diğer ülkelerde Müslümanlara bakış açısının değişmesine neden olmuştur. Özellikle korku yaratılmaya çalışılmış ve Müslümanların ölümden başka bir şeyi istemedikleri savunulmuştur. Medya aracılığı ile yaratılan bu algı ilerleyen zamanlarda daha da çok kullanılır olmuştur. Özellikle Afganistan Savaşı ve Irak işgalini meşrulaştırmak

amacıyla İslami terör örgütlerinin yaptıklarını sürekli olarak medyada çoğu zaman çarpıtarak yayınlamışlardır. Böylelikle özgürlükçü birçok kişi İslam'a ırkçı tavırla ve korkuyla yaklaşmaya başlamıştır.

3.4.George Washington Bush Dönemi ve İslamofobi

George W. Bush dönemi İslamofobinin en hızlı yayıldığı dönemdir. Bush'un da söylemleri ve eylemleri Müslümanlara karşı aşırı ön yargı ve nefret içermektedir. Aslında bunun en önemli nedenlerinden biri de Bush'un evanjelik çevrede büyümüş olmasıdır. Yeni muhafazakârlar George Bush'un başkan seçilmesiyle dini politikalarını rahatça gerçekleştireceklerdi. Hem iç politikada hem dış politikada evanjelizm dönemi yaşandığını görebiliriz. Çünkü Bush Hristiyan dünyasının her zaman içinde olmuş ve desteklemiştir. Bunun en büyük zararını ABD'li Müslümanlar ve Ortadoğu'daki karışıklıklarda hayatını kaybeden sivil Müslümanlar olmuştur. George Bush kendi hayatında dine önem verdiği gibi ülkenin çıkarlarını gözetmek için de dinin önemli bir etmen olduğunu ifade etmiştir. George Bush'un en çok tartışılan konuşmalarından biri şüphesiz Afganistan ve Irak ile yapılan savaşlar için kullandığı "Haçlı seferleri" ifadesidir. ABD Başkanı George Bush, 11 Eylül'deki intihar saldırılarının ardından teröristlere karşı "Haçlı Seferi" başlattığını söyledi, ancak bunun zaman alacağını, bu yüzden de Amerikan vatandaşlarının sabırlı olmasını istedi (Hürriyet, 2001). Bu söylemi sadece Bush değil Amerika tarihinde birçok liderin söylediğini de biliyoruz. Fakat İslamofobinin hızla yayıldığı bir dönemde bu şekilde söylenmesi "Müslüman İmajını" çok daha kötülere götürmektedir. Haçlı seferlerinden bu yana çizilen Müslüman imajının üzerine her seferinde yenilerinin eklenmesini İslamofobi tarihinin oluşum evresinin de göstergesi olarak kabul edebiliriz.

George W. Bush ve Bill Clinton hükümetlerinin paylaştığı ana hedef Amerikan gücünü yaygın kılmak ve herhangi bir potansiyel rakibe göz açtırmamaktı (Kumar, 2016, s. 114). O dönemlerde Bush'un "Yenidünya düzeni" projesi vardı. Yenidünya düzeni Soğuk savaşın bitmesi ile ortaya çıkan bir inançtır. Bu inanç ABD Başkanı George H. Bush'ın Yeni Dünya Düzeni söylemiyle daha da kuvvetlenmiştir (Hakyemez, 2010, s. 5). George H.W. Bush ve Bill Clinton hükümetlerinin paylaştığı ana hedef, Amerikan gücünü yaygın kılmak ve herhangi bir potansiyel rakibe göz açtırmamaktı (Kumar, 2016, s. 114). Bush ve Clinton yönetiminin gözleri Ortadoğu'daki zengin petrol kaynaklarıydı. İran ile anlaşmayan Amerika hükümeti Taliban ile anlaşmıştır. Taliban ise o dönemin İslami terör örgütüdür. Amerika'nın böyle bir terör örgütü ile anlaşması ileride yapılacak olan petrol, doğalgaz ve yer altı

kaynaklarının Amerika tarafından kullanılması demektir. Amerika ile anlaşma yapan İslami terör örgütleri müttefik, anlaşma yapmayanlar ise düşman ilan edilmişlerdir. Amerika’da ve dünyanın çeşitli bölgelerinde terör saldırıları gerçekleşmiş ve Amerikan elçilikleri bombalanmıştır. Buraları bombalayan teröristler CIA ve Pakistan İstihbarat ajansı ISI tarafından eğitiliyor ve şiddet yoluyla İslami eylemler yapıyorlardı. Bill Clinton yönetimi bu saldırıların ardından yönetime el koymuştur. Birleşik Devletlerin Ortadoğu ve Afrika’daki diplomatik ve askeri varlığına dönük saldırılar, Amerikan ordusunu, bu yeni devletsiz ve milletler üstü grupları izlemesi ve denetlemesi gereken birer tehdit unsuru olarak görüp, “asimetrik savaş” olarak adlandırılan yeni bir uygulamaya yöneltti (Kumar, 2016, s. 116). Clinton’un asimetrik savaşı Afganistan ve Sudan’daki terörist hedeflerini vurarak başlamıştır. Bu gelişmelerden sonra yeni muhafazakâr İslam ile alakalı makaleler yazmaya başlamışlardır. Sadece makaleler değil ayrıca İslam ile ilgili birçok film yapılmış ve ücretsiz olarak halka dağıtılmıştır. Artık İslam resmi anlamda savaşılan düşman haline gelmiştir.

George W. Bush 11 Eylül saldırılarının ardından “terörle savaş” sloganıyla Irak’a ve Afganistan’a savaş açma planlarına girişmiştir. Ulusal Güvenlik Stratejisi 2002 yılında yayınladığı belgelerde Bush’un Doktrinine de yer vermiştir. Bush, Birleşik Devletlerin terörle tehdit edilmesi durumunda harekete geçeceğini bildirdi. 11 Eylül saldırıları zaten bu hareketin anahtarıydı. Bush’a göre eğer bir ülke nükleer silaha sahipse, terörist yetiştiriyorsa ve ABD çıkarlarına ters davranıyorsa işgal edilebilirdi. Hele de bu ülke Müslüman bir ülkeyse zaten terörist damgası yemiş oluyordu. Afganistan ve Irak savaşları işte bu sebeplerden olmuştur. Bush “terörle savaş” başlığı altında yaptıklarını Müslümanlara yönelik yapmadığını iddia etmiştir. George Bush her ne kadar Birleşik Devletlerin İslam’la veya Müslümanlarla savaş halinde olmadığını söyleyerek dünyayı ikna etmeye çalışsa da, sıradan Müslümanlar toplanıp toplanıp yardım ve yataklık suçu anlayışıyla terörize edilmekteydi (Kumar, 2016, s. 200). Müslümanlar 11 Eylül’den sonra terörize edilmişlerdir. Buna bağlı olarak her görülen Müslüman’a terörist damgası vurulmaya başlanmıştır. Bunu yapmaktaki tek amaç ise ulusal güvenliği korumak ve şiddeti engellemektir. Camiler gözetleniyor, Müslümanlar takip ediliyor, kitapçılar basılıyor ve Müslüman işyerlerine saldırılar düzenleniyordu. Bunlar şiddet içermiyor, sadece Müslümanlardan korunmanın yolları olarak görülüyordu. Özellikle Amerika’da meydana gelen namaz kılan yolcunun uçaktan indirilmesi ve “Müslümanlar sokakta kimlikle dolaşsın” taleplerinin ötesinde, Batı’da bazı ülkelerde yapılan araştırmalarda İslam ve Müslümanlara olumsuz bakanların oranının neredeyse yüzde 50’yi geçmesi, hatta “

İslam'ın kendisi Batı için tehdittir" söylemlerinin duyulması, İslamofobik ve anti-İslamist eğilimlerin Batı'da hızla yükseldiğini gösterir(Hıdır, 2007; s.92).

3.5.Sonuç

Bu bölümde İslamofobinin tarihsel arka planı incelenmiştir. Bu bölümde ilk değindiğimiz konu Haçlı seferlerine zemin hazırlayan Müslüman düşmanlığı ve Haçlı seferleri sırasında yaratılan Müslüman imajıdır. Müslümanlar Avrupa'yı fethettikten sonra Avrupa'da İslam dininden korkanlar ve nefret edenler olmuştur. Müslümanların Avrupa'daki ilerleyişi birçok Avrupa ülkesini korkutmuş, bu ülkeler İslam dinini tehdit olarak algılamışlardır. Bunun üzerine hızla İslam dinini karalayıcı propagandalar yapmışlardır. Kilise ise bu çözümü büyük bir haçlı ordusu hazırlamakla çözüme yoluna girmiştir. Kilisenin ve papazların en büyük amacı Müslümanları Avrupa'dan atmak olmuştur. Böylelikle Haçlı seferleri başlamış, Müslümanlarla Hristiyanlar büyük savaşlar vermişlerdir. Bu savaşların sonucunda İslam dini tüm Avrupa'da hatta dünyada kötü bir imaja sahip olmuştur. Öyle ki bu Müslüman imajının etkileri hala görülmektedir. İkinci olarak anlattığımız konu ise Osmanlı devleti döneminde yaratılan Müslüman/Türk imajıdır. Osmanlı devletinin kurulması ile İslam dini yeni bir döneme girmiştir. Osmanlı devletinin hızla yayılması İslam dininin de hızla yayılmasına vesile olmuştur. Bu hızlı yayılış Haçlı seferlerinin ardından Müslüman/Türk imajının zedelenmeye devam etmesine yol açmıştır. Haçlı seferlerine karşı çıkan Martin Luther Protestanlığı kurmasının ardından Osmanlı devleti ve Türkler hakkında birçok yazı yazmış, propagandalar yapmıştır. Bu bölümde ise Martin Luther'in İslamofobik söylemleri incelenmiştir. Yaratılan Müslüman/Türk imajı detaylarıyla incelenmiştir. Günümüz yüzyılına gelince dünyayı derinden sarsan 11 Eylül 2001 saldırıları yüzyıllarca biriken İslam düşmanlığını ete kemiğe bürümüştür. Son kısımda ise İslamofobi ve 11 Eylül saldırıları incelenmiştir. 11 Eylül saldırılarının ardından Batı'da ve Amerika'da başlayan İslamofobik söylemler ve eylemlerin en büyük aktörleri siyasetçiler ve yazarlar olmuştur. Medyanın yansıttıkları ve Müslümanlara yapılan ön yargılı söylemler sonucunda Amerika'da İslam korkusu yerleşmeye başlamıştır. George W. Bush'un söylemleri ise bu konuda çok daha önemlidir. Bush başlatılan terörle mücadeleyi Haçlı seferlerine benzetmiştir. Haçlı seferlerinde Müslümanların şeytanlaştırılması gibi bu dönemde de Müslümanlar canavarlaştırılmıştır. Bu canavarların en büyüğü şüphesiz 11 Eylül saldırılarının mimarı Usame bin Ladin'dir. Ladin'in canavarlığını öne çıkararak Amerika'daki tüm Müslümanların

da onun askeri ve yardımcısı olduğunu düşünmek hem olağan dışı hem de planlanmış bir düşüncedir.

11 Eylül saldırıları hiç şüphesiz masum insanların öldürüldüğü, evrensel hukuk kurallarına aykırı bir saldırdır. Fakat bu saldırının ardından tüm Müslümanları terörist görüp, hukuk kurallarını hiçe sayıp ülkelere savaş açmak da ayrı bir sorundur. Amerika El Kaide örgütünün yaptığı saldırıyı ülke için büyük tehdit görerek uluslararası hukuk kurallarını hiçe sayıp Afganistan'a savaş açmıştır. Amerika meşru müdafaa kullanarak Afganistan'ı işgal etmiştir. ABD ve İngiltere 7 Ekim 2001 tarihinde Afganistan'da başlattıkları askeri harekâtın hukuksal dayanağı olarak, harekâttan sonra Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'ne sundukları mektupta Birleşmiş Milletler Şartı'nın meşru müdafaa ile ilgili olan Md. 51'i göstermişlerdir (Örnek, 2012, s. 118) . Bu maddeye göre silahlı bir saldırının gerçekleşmesi gerekmektedir. George W. Bush hükümeti de 11 Eylül saldırısını göstermiştir. Bu saldırılar ve işgallerde en çok etkilenen masum Amerikalılar ve masum Müslümanlar olmuştur. Ülkeler yine kendi çıkarları doğrultusunda hareket etmişlerdir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

DONALD TRUMP'IN SÖYLEMLERİNDE İSLAMOFOBİ

4.1. Donald Trump'ın Hayatı

Donald John Trump 14 Haziran 1946 yılında Newyork, Queens'te doğmuştur. Babası ünlü işadamı Frederich Trump, annesi Marry MacLeod Trump'tır. Frederich Trump Alman asıllı emlakçı, Marry Trump ise İskoç asıllı olup Amerika'ya göç etmişlerdir. Donald Trump'ın büyük dedeleri Otuz Yıl Savaşları'nda Drumpf olan soy isimlerini Trump olarak değiştirmişlerdir. Hatta Trump'ın gen havuzunu araştıranlar Trump'ın Nazilere dayandığını da iddia etmişlerdir. Seçim kampanyalarında göçmenleri ötekileştirmeye çalışan Trump'ın aslında kendisinin de göçmen olduğunu görmekteyiz.

Donald Trump 1960'lı yıllarında liseyi terk edip askeri akademide okumuştur. 1968'den sonra Pensilvanya'da Wharton Institu'de işletme bilimlerinden eğitim almıştır. Babası Fred Trump'ın yanında iş hayatına başlayan Trump emlak alanında büyük başarılar elde etmiştir. İlk olarak Commodore otelini restore edip Grand Hyatt oteline dönüştürmüştür. Bu çalışmasının ardından sürekli gündemde olan Trump, en büyük başarıyı dediği 68 katlı Trump Tower'ı inşa etmiştir. Ardından birçok otel, golf sahası ve kumarhane inşa eden Trump Emlak Kralı olarak bilinmeye başlanmıştır. Donald Trump giderek medya ve Amerika'da ünlü bir iş adamı olmuştur. Ayrıca televizyon ve sinemaya olan ilgisi onu sürekli olarak ekranda tutmuş, 2003'te NBC TV'de "*The Apprentice*" Trump çırak arıyor programında da yer almıştır. Hep göz önünde olmayı seven Trump Miss USA, Miss Universe gibi güzellik yarışmalarını da satın almıştır. Ayrıca "*How to Get Rich*" kitabı da Amerika'da büyük ilgi görmüştür.

Donald Trump üç evlilik yapmış ve 5 çocuğu vardır. Çocuklarını kendi şirketinin "*The Next Generation*" olarak ilan etmiştir. Kendi gibi çocuklarının da başarılı olmasını ve kendinden sonra da Trump başarısının devam etmesini istemiştir. Çünkü Donald Trump, Amerika'nın müteahhit ve politikacı olarak en iyilerden değerlendirilmişti. İş dünyasının en önemli dergilerinden biri olan Forbes, dünyanın en zengin 400 iş adamı listesinde Donald Trump'a da yer vermiştir. Forbes Trump'ın 3,1 milyar doları olduğunu söylese de Trump, 10 milyar doları olduğunu açıklamıştır. Bu kadar zengin ve başarılı bir iş adamının kişiliğine baktığımızda ise genelde narsist, agresif, tutarsız, materyalist, başarıya ve kendine inanan, karizmatik ve daima önde olmayı isteyen biri olarak tanımlanmıştır. Donald Trump'ı anlamamız için kısaca hayatından bahsettim.

4.2. Donald Trump Başkanlığa Adaylığı

Donald John Trump ABD başkanlığına aday olmadan önce “Emlak Kralı” olarak bilinen bir iş adamıydı. Trump Haziran 2015’te, 2016’daki seçimlere Cumhuriyetçi Parti’den adaylığını ilan etmiştir. Dünya’da bir anda beklenmedik propagandalar ve sert çıkışlar yapan bir başkan adayı belirmişti. Trump’ın seçim süreci boyunca birçok seçim vaatleri, sert politikaları ve söylemleri olmuştur. Bunlardan en dikkat çekenleri; ötekileştirme, göçmen sorunu ve İslamofobidir. Donald Trump seçim vaatlerinde göçmen krizine son vereceği, Müslümanlık ve IŞİD ile mücadele konularında son derece kararlı ve azimli olacağını vurgulamıştır.

Kısaca Trump’ın seçim vaatlerine baktığımızda;

1. Meksika sınırları boyunca göçmenlerin gelmesini engelleyecek şekilde 12 metre boyunda duvar ördürmek,
2. Rusya ve Çin ile ilişkileri ve ticareti geliştirme,
3. Vergileri düşürmek, işsizliği azaltmak ve ekonomik büyüme gerçekleştirmek,
4. ABD’deki Müslümanları kontrol altında tutmak, camileri takip altında tutmak ve Müslümanların ülkeye girmesini engellemek,
5. IŞİD ile sonuna kadar mücadele etmek, IŞİD’i bitirmek ve IŞİD üyeleri gibi üyelerin “Water Boarding” yöntemi ile sorgulanmasını istemek,
6. ABD’deki 11 milyon kayıtsız göçmeni sınır dışı etmek ve bireysel silahlanmaya destek vermektir.

Yukarıda gördüğümüz üzere Donald Trump’ın Müslümanlara yönelik ve göçmenlere yönelik söylemlerini kabataslak görmekteyiz. Bu tezde özellikle Müslümanlara yönelik sert söylemlerini daha detaylı inceleyeceğim. Donald Trump’ın Müslümanlarla ilgili yaptığı İslamofobik konuşmalar tüm dünyaca tartışılmış ve ABD’nin özgürlükçü yapısına ters düşüldüğü söylenmiştir. Donald Trump da tıpkı tüm İslamofobikler gibi İslam dinini terör örgütleriyle bağdaştırmıştır. Konuşmalarında İslam karşıtı birçok söylem yer almaktadır. Ayrıca başkan olduktan sonra da verdiği vaatlerin çoğunu gerçekleştirmiştir. Amerika’da 11 Eylül 2001 olaylarından sonra Obama döneminde durgunluk yaşayan İslamofobik söylemler Donald Trump’ın seçilmesiyle artmıştır.

Donald Trump 2012 yılında Good Morning Amerika’ya verdiği röportajda Müslümanlar hakkında olumlu ifadeler kullanmıştır. Dünyada Müslümanlarla ilgili ciddi problemlerin yaşandığını bunun çok üzücü bir durum olduğunu çünkü onun tanıdığı

Müslümanların iyi insanlar olduğunu söylemiştir. Donald Trump'ın bu düşüncesi ilerleyen zamanlarda değişmiştir. Donald Trump'ın Müslüman ülkelerinde birçok yatırımları bulunmaktadır. Özellikle Suudi Arabistan ve Türkiye'de birçok yatırımı bulunan Trump o zamanlar Müslümanlar hakkında böyle ılımlı konuşmuştur. Başkanlığa adaylığını koyduğu günden beri İslam ile alakalı ılımlı sözlerine çok nadir rastlanmaktadır.

Donald Trump 16 Haziran 2015'te Amerika Birleşik Devletleri 45. Başkanlığına adaylığını ilan etmişti. New York'ta adaylığını ilan ettiği gün konuşmalarında en çok dikkat çeken başlıklar, Meksika sınırı ve göçmenler, IŞİD ve son olarak da İslami terörizmdir. Donald Trump adaylığa ilanındaki ilk konuşmasında İslami terörizmden bahsederken "İslami terörizm Ortadoğu'nun büyük bir bölümünü yiyor." demiştir (The American Presidency Project, 2015, s. 2). Trump IŞİD'den, Irak'tan ve İran'dan da bahsetmiştir. Müslüman ülkeler ve İslam ile alakalı ilk konuşmasından son konuşmasına kadar sık sık değinmesi Donald Trump'ın seçim kampanyalarında bu konu üzerinde sürekli duracağı ve belli bir kesimden bu söylemleri sayesinde oy toplayacağı düşünülmektedir. Trump İslami terörizm üzerinde çok yoğunlaşmıştır. Tüm Müslümanlara terörist gözüyle bakması ve İslamofobik söylemlerinin Amerika'da ve tüm dünyada tepki topladığı aşıkardır. Bilindiği üzere İslamofobi ve İslami terörizm kavramları 11 Eylül saldırılarının ardından artmıştır. Emperyalist ve hegomonik güçlerin yeni bir düşman arayışında İslam ve Müslümanlar terör ile sıkı bir ilişki içerisindeymiş gibi gösterilmeye devam ettirilmiştir. İslam'ın doğuşundan Haçlı seferlerine, Osmanlı döneminden günümüz yüzyılına kadar Müslümanlar şeytani varlıklar, barbarlar ve daha birçok gerçek dışı ithamlarla karşı karşıya kalmışlardır. Böylelikle İslami terörizm ifadesi de Sovyetlerden bu yana kullanılmaya başlanmıştır. İslam eşittir terör ve terörist eşittir Müslümanlardır düşüncesiyle suçlamalarda bulunmuş ve Müslümanlara karşı ötekileştirilme yapılmıştır. ABD'nin 45. Başkan adayı Donald J. Trump da İslami terörün Ortadoğu'yu yediğini vurgularken aslında Ortadoğu'da var olan terör örgütlerini kimlerin desteklediğini unutmuş ve orada öldürülen Müslümanların sadece masum insanlar olduğunu ve terörle alakalarının olmadığını göz ardı etmiştir. Trump'ın burada İslami terörizmden kastı Ortadoğu'da bulunan İslami terör örgütlerdir. Müslümanlığı yakından inceleyen bir kişi şunu çok iyi bilir ki İslam dini barış, kardeşlik ve ahlak dinidir. Trump'ın adaylığını açıkladığı ilk konuşmasında İslami terörizmden bahsetmesi ve IŞİD'i bitireceğinden söz etmesi ilerleyen dönemlerde de İslam ve Müslümanlar üzerinden seçim propagandaları yapacağını göstermektedir.

4.3. Donald Trump'ın Orlando ve San Bernardio Saldırıları Söylemleri

Donald Trump Başkanlığa adaylığını ilanından sonra ırkçı, ayrımcı ve İslam'a karşı nefret söylemlerine başlamıştır. Bu söylemlerden ilki 2 Aralık 2015 tarihinde ABD'nin California eyaletinin San Bernardio kentinde gerçekleşen saldırının ardından söyledikleridir. Bir engelli merkezinde gerçekleşen saldırıda 14 kişi hayatını kaybetmiş 17 kişide yaralanmıştır. Saldırıyı gerçekleştiren üç kişi kaçarken polisler tarafından öldürülmüştür. Saldırıyı IŞİD'in üstlenmesi ABD'de yeniden İslamofobik söylemlerin gündeme gelmesine neden olmuştur. Donald Trump ise saldırının ardından Güney Carolina Charleston'da yaptığı konuşmasında, ABD'yi yönetenlerin içinde bulunan durumu ve nelerin döndüğünü anlayana kadar Amerika'nın kapılarını Müslümanlara tamamen kapatması çağrısında bulunmuştur. Obama hükümetinden Müslümanların ülkeye girişini yasaklamayacak ise istifa etmesini istemiştir. "Burada biz sorunları anlayana kadar ülkemiz cihada inanan insanlar tarafından korkunç saldırılara maruz kalmaz ve buna saygılı olunamaz." (John G. W., 2016, s. 3) gibi bir ifade kullanmıştır. Buradaki konuşmasında saldırıyı IŞİD üstlendiği için ve IŞİD terör örgütü olduğu için bu ifadeleri kullandığını düşünüyorum fakat bu yapılan saldırılar 8 milyonluk Müslüman nüfusa sahip Amerika'nın genelini kapsamamalıdır. Donald Trump'ın konuşmasının ardından büyük bir kitlenin alkışları duyulmuştur. Bu demek oluyor ki ABD'de ırkçı söylemleri destekleyen gruplarda da bu saldırılar sonunda artış görülmüştür. Trump bu söylemlerinin ardından destek gördüğünü fark edip ilerleyen zamanlarda söylemlerini arttıracaktır.

Orlando saldırısı ise 12 Haziran 2016 tarihinde ABD'nin Florida eyaletinde Orlando kentinde olmuştur. Orlando'da eşcinsel gece kulübünde 29 yaşındaki güvenlik görevlisi Omar Mateen 49 kişiyi öldürmüş, 53 kişiyi de yaralamıştır. Saldırıdan sonra öldürülen Omar Mateen'in IŞİD terör örgütüne üye olduğu söylenmiştir. Bu saldırının ardından İslamofobik söylemler ve Müslümanlara olan nefret çıkış gibi büyümeye başlamıştır. Donald Trump 13 Haziran 2016 Manchester, New Hampshire'de Saint Anselm Koleji'nde yaptığı konuşmasında sadece İslami terörden, Orlando saldırısından ve Müslümanlara yönelik nefretlerinden bahsetmiştir. Trump rakibi Hillary Clinton'a ve Obama'ya sert sözlerde bulunmuştur. Konuşmasında; "Pek çok insan öldü, pek çok insan ağır yaralandı, bu harika insanların aileleri harap, tüm milletimiz ve aslında tüm dünya harap haldedir." demiştir (John & Gerhard, 2016, s. 2). Bu konuşmasının ardından Amerika'nın derin üzüntüsünden bahsetmiştir. Ama üzülmünün çözüm olmadığını söylemiş, bu saldırıya karşılık vermemiz gerekiyor demiştir. Donald Trump Orlando saldırısını Omar Mateen'in yaptığı saldırıya sadece

Amerika halkına yapılan bir saldırı olarak görmemiştir. Amerika ulusunun LGBT topluluğuna saygısının olduğunu ancak bu saldırının Amerika ulusuna, geylelere, lezbiyenlere yapıldığını ve Amerika'nın özgürlüğüne yapılmış bir saldırı olduğunu ifade etmiştir. Polis güvenlik timleri tarafından öldürülen ve Afgan kökenli olduğu belirlenen Omar Mateen'in babası Seddiq Mateen'in de Afganistan'da Taliban örgütüne destek verdiği tespit edilmiştir. Donald Trump tüm bunları biliyordu. Manchester, New Hampshire'de yaptığı konuşmasında bunlardan bahsetmiştir. Donald Trump; “ Amerika Birleşik Devletleri'nin göçmenlik yasaları, işlevsiz göç sistemi Amerika'nın çıkarlarına ve güvenliğine zarar vermektedir” demiştir (John & Gerhard, 2016, s. 4). Trump saldırı sonrasında Müslüman göçmenleri hedef alarak “Katilin Amerika'da olmasının tek nedeni bizim ailesinin buraya gelmesine izin vermiş olmamızdır, bu halletmemiz gereken bir konudur.” sözlerini kullanmıştır (Beckwith, 2016, p. 3). Bu konuşmanın nereye gittiğine bakacak olursak Amerika'ya yerleşen Müslüman göçmenlerin terör örgütlerine sempatisi olduğu ve hepsinin tehdit unsuru olduğunu söyleminde bulunmuştur.

Donald Trump Amerika'ya gelen Müslümanların Batı değerlerine ters olduğunu düşünmektedir. Trump'a göre Radikal İslam kadın karşıtı, eşcinsel karşıtı ve Amerika düşmanıdır. Amerika'da yaşayan Müslümanların Hristiyanlara, eşcinsellere, Yahudi halkına işkence etmesine, şiddet uygulamasına izin vermeyeceğini defalarca vurgulamıştır. Oysaki Donald Trump ırkçı söylemleri ile ortaya çıkan bir Başkan adayydı. Sadece Müslümanlara yönelik değil, kadınlara, eşcinsellere, Yahudilere, Meksika vatandaşlarına nefret söylemleri bulunmaktadır. Rakibi Hilary Clinton'a yaptığı hakaretler Feminist gruplar tarafından büyük tepkiler almıştır. Ayrıca Donald Trump'ın Barack Obama ve siyahiler ile ilgili ırkçı söylemleri çok dikkat çekmektedir. Amerika'da yaşayan siyahiler ve Araplar için, “ Zenci ve Arapların insan görünümünde olmaları, onların akıllı oldukları anlamına gelmiyor... Eğer Tanrı bizim zenciler ve Araplarla eşit olmamızı isteseydi, hepimizi aynı renkte zekâda yaratırdı. Ama yapmadı. Biz onlardan zekiyiz... Beyaz insanların dürüst olduklarına inanıyorum... Ancak zenciler ve Araplar kendilerini kontrol edemiyorlar. Onlara silah verseniz birbirini öldürürler...Onlar sadece gürültü yapmakta, dans etmede, çok kadınla evlenmede, alkolde, cadılıkta, sekste, kilisede görülmekte, kıskançlıkta, kavgada ve saçma şikayetlerde başarılılar...” demiştir (You Tube, 2017, s. 3). Görüldüğü üzere söylemlerinde hem Arapları küçümsemiş, hem siyahi insanları aptal yerine koymuştur. Donald Trump'ın babası Fred Trump'ın ırkçı bir örgüte üye olduğu iddia edilmiştir. New York Times gazetesinde Haziran 1927'de yayınlanan bir haberde, o sıralar 21 yaşında olan Fred Trump'ın

Ku Klux Klan üyeleriyle birlikte polise saldırdığı kaydediliyor (Crowe, 2016, p. 25). Ku Klux Klan örgütü siyahilerin kazandığı haklara karşı çıkan bir örgüttür. Siyahilerden kurtulmak isteyen örgüt üyeleri şiddete ve teröre başvurmuşlardır. Faşist ideolojiye sahip olan örgüt yüzlerce siyahiyi katletmiştir. Donald Trump'ın seçim kampanyasında ona çok destek veren David Duke ise bu örgütün başkanlığını yapmıştır. Donald Trump'ın ırkçı söylemlerinin temellerini görüyoruz. Donald Trump'ın tüm söylemlerinde başta İslamofobi olmak üzere İslamofobinin temellerinde var olan ötekileştirme, yabancı düşmanlığı ve ırkçılık görülmektedir. Müslümanların kadın düşkünü, seks düşkünü, eğlence düşkünü olduğunu söyleyen Donald Trump'ın Amerika'da birçok kumarhanesinin olduğunu göz önünde bulundurmanız gerekmektedir. Servetini eğlence sektörüne yatıran Trump'ın bu sözleri kendisiyle çeliştiğinin işaretidir.

Donald Trump San Bernardino saldırısının ardından Müslümanların Amerika Birleşik Devletleri'ne girişinin yasaklanmasını istemişti. Bu istek üzerine birçok kesimden tepkiler almıştı. Orlando saldırısının ardından ise yaptığı uyarının ne kadar yerinde olduğunu söylemiştir. Ayrıca Twitter resmi hesabından şu twiti attı: “Radikal İslami terör uyarımda haklı olduğum konusunda tebrikleriniz için minnettarım. Ama ben tebrik istemiyorum, dayanıklılık ve ihtiyat istiyorum.” Trump devamında, “Orlando'da olanlar sadece başlangıç. Liderimiz zayıf ve etkisiz” dedi(SÖZCÜ, 2016, s.3). Trump Orlando katliamının ardından İslam'a karşı nefret söylemlerine devam etmiştir. Obama ve Hillary Clinton'u da ağır bir şekilde eleştirmiştir. Donald Trump'a göre Obama ve Hillary Clinton IŞİD'ı kurmuşlardır. Hillary Clinton saldırıdan sonra; “Müslümanlar barışçıl ve hoşgörülü insanlardır ve terörizmle ilgili herhangi bir bağlantıları yoktur” demiştir. Bunun üzerine Donald Trump Clinton'un başkanlık adaylığından çekilmesini istemiştir. Ayrıca Donald Trump Hillary Clinton için, “Hillary Clinton Radikal İslamcı teröristlerin ülkemize girmesini istiyor, kadınları köleleştiriyor ve geyleleri öldürüyor” demiştir (John & Gerhard, 2016, s. 9). Bu konuşmanın öncesinde ve sonrasında sürekli Clinton'un yüzünden Radikal İslam yayıldığını ifade ediyor. IŞİD'in güçlenmesinde Clinton'un parmağının olduğunu ifade ediyor ve daha ilginç İslam gibi İslam ülkelerin nükleer silahta gelişmemesi gerektiğini düşünüyor. Bu da demek oluyor ki İran'ı tehdit olarak görmeye çoktan başlamış. Aslında burada gördüğümüz diğer bir şey daha var ki o da birbirlerinin ipliklerini pazara çıkarmışlar. Eğer Clinton IŞİD'e yardım ettiyse ki bu araştırılabilir. Bu demek oluyor ki her terör eyleminin ardında aslında İslam yok. Böylelikle Trump'ın bu konuyu biraz daha düşünmesi gerekmektedir.

Görüldüğü üzere yine Trump İslami terör üzerinden İslam dinini sert bir şekilde eleştirmiştir. İslam'ın kadınları köleleştirdiğini düşünmektedir. Oysa İslam dini kızların diri diri gömüldüğü cahiliye döneminde kadınlara değer vermiş, onlarında eşit haklara sahip olması gerektiğini savunmuştur. Kuzey Carolina eyaletinde seçim kampanyalarına devam eden Trump yine bir konuşmasında” Müslümanlar küresel cihadı yayıyor.” diyerek salonda bulunan başörtülü bir kadını görevliler eşliğinde dışarı çıkarttırmıştır(Sabah,2016, s.2). Trump'ın Müslüman ve mülteci karşıtı söylemleri sağduyulu Amerikalıları da rahatsız etmiştir. Trump'ın Müslüman kadını salondan kovmasından rahatsız olan Carolina eyalet halkı, her yeni yıl kutlamaları sırasında sert bir tepki vermiştir. ABD'de Müslüman ve mülteci karşıtı söylemleriyle tepki toplayan başkan aday adayı Donald Trump'a karşı kampanya yürüten işadamı Stan Pate, binlerce kişinin katıldığı kutlamalar sırasında Trump'ı unutulmayacak bir şekilde gökyüzüne “Amerika harika, Trump iğrenç” yazdırarak protesto etti(Sabah, 2016, s.3). Gördüğümüz üzere Trump'ın Carolina eyaletinde yaptığı seçim konuşmaları, davranışları İslamofobik söylemler ve davranışlar içermektedir. Orlando saldırısının ardından daha da şiddetlenen Trump ilerleyen zamanlarda bu şiddetini daha da arttıracaktır. Donald Trump'ın bu ifadelerine her ne kadar müdahale etmeye çalışsalar da aslında Trump'ın başkan seçilmesi, Amerika'da böyle düşünen insanların çoğunluğunu göstermektedir.

İslami terör örgütlerinin yaptığı bu saldırılarını İslam dünyasının hepsine mal etmemek gerekmektedir. Özellikle Müslüman göçmenlerin bir tür tehdit olarak gösterildiği böyle bir konjonktürde Avrupa'da yapılan terör saldırılarının artması ve bu saldırıların faillerinin İslam'ı savundukları ve bu saldırıları İslam adına düzenlediklerini iddia etmeleri ve söz konusu ülkelerde yaşayan göçmen ailelerden geliyor olmaları veya mülteci olarak bu ülkelere girişi yapmış olmaları hâlihazırda var olan korku ve güvensizlik ortamını daha da pekiştirmiş ve kamuoyunda bu saldırılardan bütün Müslümanların sorumlu olduğu ve İslam'ın barış değil savaş ve korku dini olduğu yönünde bir algı yaratmıştır (Günay, 2017, s. 7). Bu algının yaratılmasında en büyük rol önce Amerika medyası ve aşırı sağcı gruplara, daha sonra İslami terör örgütlerine aittir. Müslümanların terörle bağdaştırılmasında önce El Kaide terör örgütünün, daha sonra da IŞİD terör örgütünün payı büyüktür. Bu terör örgütleri yüzünden birçok Müslüman dışlanmış, ayrımcılığa maruz kalmış, şiddet ve ırkçı yaklaşımlarla mücadele etmiştir. Hava limanlarında, okullarda ve daha birçok sosyal ortamlarda başörtüleri, sakalları ve namaz kıymaları yüzünden fiziki ve sözlü şiddete maruz kalmışlardır. Çünkü genelde bu kişilerin dış görünüşleri yüzünden onların terörist olduğu

düşünülmüştür. Ortadoğu’da yaşanan Irak ve Suriye’deki iç savaşın faturası yine masum Müslümanlara kesilmiştir. Avrupa ve Amerika Suriye’de yaşanan dramı gözleriyle görmeye başladıktan sonra sınırlı sayılarda mültecileri kabul etmeye başlamışlardır. Çünkü onların gözünde Müslümanlar işgalci millettir. Bu durumun sonuçlarından biri olan yabancı düşmanlığı ve ırkçı eylemler hızla yayılmaya başlamış ve aşırı sağ siyasi hareketler artmıştır. Yaşanan bütün olumsuzlukları yabancılardan bilen Avrupa faturayı yine Müslümanlara ödetmiştir ve Müslümanlar günah keçisi ilan edilmiştir. Bu durum yabancı düşmanlığı ve devamında ırkçı söylemlerin 11 Eylül saldırılarından sonra arttığı tezini doğrular niteliktedir. İrkçılık ve yabancı düşmanlığının devamında İslamofobik söylemlerin bu kadar açık ve net bir şekilde dile getirilmesi aslında Batı’nın bu söylemleri meşrulaştırmasından da kaynaklanmaktadır.

Sonuç olarak Amerika Başkanı Donald Trump tüm bunlara dayanarak, ilerleyen zamanlarda da gördüğümüz üzere ırkçı ve İslamofobik söylemleri içeren seçim kampanyalarında Müslümanları hedefinde tutmaya devam edecektir.

4.4. Donald Trump’ın Müslüman Göçmenlere Söylemleri

Donald Trump seçim kampanyalarına hızla devam ederken İslam’a karşı olumsuz düşünceleri, göçmenlere olan nefreti hızla büyümeye başlamıştır. Kendisi de göçmen bir ailenin çocuğu olan Trump göçmenler üzerinden özellikle de Müslüman göçmenler üzerinden seçim söylemlerine hız kesmeden devam etmiştir. Trump’ın özellikle Müslümanlar, Hispanikler, göçmenler, kadınlar ve siyah Amerikalıları hedef alan aşağılayıcı ifadeleri, nefret söylemi üzerinden kampanya yürüterek, çoğulcu yapıya sahip Amerikan toplumunu böldüğü, ırkçılığı, İslamofobiyi, yabancı düşmanlığını kışkırttığı eleştirilerine yol açmıştır (Kemiksiz, 2016, s. 3). Donald Trump Müslümanların Amerika’ya zarar verdiğini, Müslümanların Amerikalılardan nefret ettiğini düşünmektedir. Özellikle 11 Eylül saldırılarında bütün Müslümanların bu saldırıdan sonra sevindiklerini düşünmektedir. 11 Eylül saldırılarının ardından artan İslamofobik söylemlerin, Donald Trump’ın düşünceleri ile ve seçim propagandaları ile arttığını görmek mümkündür. Çünkü Trump incelediğimiz birçok konuşmasında Müslümanları hedef almış, tüm Müslümanları İslami terörizm ile suçlamıştır. Ayrıca yaptığı reklam filmleri bile Müslümanlara yöneliktir.

ABD Başkan adayı Donald Trump’ın en büyük seçim kampanyası “Great America”dir. Bu kampanyasının da şüphesiz en çok tartışılan konusu Müslümanlar ve göçmenlerdir. Öyle ki Donald Trump adaylığını ilan ettiği gün ilk söylemleri Müslümanlar ve

göçmenler üzerinedir. Trump Great America projesinde savunduğu temel ilke Amerika'nın kendi ulusunun çıkarlarını korumaktır. Trump'a göre her bir Amerikalı kendi ülkesinde barış ve huzurlu bir şekilde yaşama hakkına sahiptir (John & Gerhard, 2016, s. 6). Donald Trump'ın tek istediği Amerika'yı eski gücüne kavuşturmadır. Peki, Trump bunu nasıl yapacaktı? Cevap basit; Müslümanların Amerika'ya girmesini yasaklayacaktır. Çünkü Müslümanlar Amerika'nın düzenini bozuyorlardı. Ve bunu Obama hükümetini suçlayarak, ABD'ye gelen Müslümanları suçlayarak yapmıştır. Örneğin Trump Carolina eyaletinde yaptığı konuşmasında; "Başkan Obama 11 Eylül'den beri her türlü terörist faaliyetlerine karşı tüm bireyleri tam ve eksiksiz söylemelidir. Halkımızın kendi güvenliğini bilme hakkı vardır." demiştir (John & Gerhard, 2016, s. 7). Donald Trump ABD'ye gelen Müslüman göçmenlere yönelik sert eleştirilerde bulunmuştur. Trump'ın bu söylemleri ırkçı ve İslamofobiktir. Donald Trump'ın Great Amerika'sında Amerika halkının güvenliği her şeyden önce gelmektedir. Herkesten önce Amerika vatandaşına öncelik verilmesi gerektiğini söylemiştir. Yaşanan saldırılar ardından halkın belirli bir kısmı İslamofobik eylemler yaparken bir diğer kısmı Amerika'nın hoşgörülü bir ülke olduğunu, özgürlüklerin ülkesi olduğunu savunmuştur. Donald Trump'a göre, Obama döneminde Amerikalı vatandaşların ellerinden bu özgürlükler alınmıştır ve Amerika halkının çıkarları Müslümanlar ve göçmenler yüzünden ellerinden alınmıştır. Çünkü Müslüman göçmenlerin Amerika'ya gelmesiyle İslami terör Amerikan halkını tehdit etmeye başlamıştır. Trump'ın düşünceleri bu yönde olsa da ABD'ye giren her Müslümana terörist muamelesi yapılamaz.

Donald Trump 2012 Başkanlık seçiminde Barack Obama hakkında çok ağır söylemlerde bulunmuştur. 27 Haziran 2016'da Florida eyaletinde yaptığı konuşmasında: "Başkan Obama'nın tarihimizin en cahil başkanı olduğunu düşünüyorum. Suriye'ye, Libya, Irak'a bakıyorsunuz, göçle ilgili olanlara bakıyorsunuz hepsi ne oldu. Dokunduğu her şey felaket oldu. Ülkemiz tarihinin en kötü başkanı olarak gidecek" demiştir. (The American Presidency Project, 2016, s. 3). Yine Donald Trump Obama hakkında; "O doğum belgesine sahip değildir ya da sahipse saklıyor çünkü bu onun için kötü. Bence O Müslüman ve dinini değiştiremez" demiştir. Obama'nın Müslüman olduğunu iddia eden Trump bu konuda yanılabilir Müslüman olmanın kötü bir şey olduğunu söylemiştir. Ayrıca Trump 3 Şubat 2016'da Obama'yı Baltimore'da bir camiye ziyaret ettiği için eleştirmiştir Fox News'de Obama hakkında şunları söyledi: "Belki orada rahat hissediyor. Gidebileceği birçok yer var ve bir cami seçti" demiş ve kınayıcı bir davranış sergilemiştir. Bu söylemlerin ardından Trump 7 Aralık 2016'da Güney Carolina eyaletinde yaptığı konuşmasında; "Yetkililerin neler olup

bittiğini anlayana kadar Müslümanların ülkeye girmesini yasaklamasını talep ediyorum.” demiştir. Seçim kampanyaları boyunca da Müslümanların ülkeye girişini engelleyeceğini söylemiştir. Amerika Birleşik Devletleri 45. Başkanı olunca Trump’ın Müslüman göçmenler hakkındaki söylemlerini ve vaatlerini yerine getirdiği görülmektedir.

Ortadoğu’da yaşanan krizler ve savaşların ardından Türkiye başta olmak üzere Avrupa ve Amerika’ya da birçok göçmen kabul edilmiştir. Trump’ın rakamlarına göre; “Her yıl ABD’ye 100.000’den fazla Müslüman göçmeni kabul ediyoruz.” demiştir (John & Gerhard, 2016, s. 5) Amerika’ya göçle gelen Müslümanların büyük çoğunluğunu terörist olarak gören Trump, Suriye savaşından gelen Müslümanlarında terörist olabileceğini söylemiştir. Donald Trump 1 Eylül 2016 seçim kampanyalarında Ohio eyaletinde yaptığı konuşmasında: “Ulus inşa dönemini sona erdireceğiz. Ortadoğu’daki ortaklarımıza katılıp IŞİD ve İslami Terörizm’i bitireceğiz. Aynı zamanda teröristler ve radikalleri ülkemizden uzaklaştırmak için göç tarama prosedürlerini genişleteceğiz. Suriyeli mülteci akınına durduracağız” demiştir. Suriye’den gelen mültecilerin her birinin birer tehdit olduğunu, camilerde toplananların İslami terör eylemleri planlayabileceklerini düşünmektedir. Trump mültecileri “200 bin kişilik ordu” olarak nitelendirmiştir. Orlando saldırısını yapanın Afgan göçmeni olduğunu vurgulayıp: “bir kişinin bu ülkeye verdiği zararı gördüğünü ve 200 bin kişinin Amerika’yı nasıl yok edebileceğini düşünün.” demiştir. 11 Eylül saldırıları ardından ABD’nin Afganistan ile savaşında Amerika’ya sığınan Afgan ailelerinin potansiyel terörist olduklarını düşünmektedir. 11 Eylül saldırılarının ardından artan İslamofobik söylemler Donald Trump döneminde de görüldüğü üzere artmıştır.

Donald Trump Suriye Savaşı’nın yaşandığı dönemde Suriyeli mültecilerin Amerika’ya girmesini istememiştir. Trump göçmen ya da turist olarak gelecek olan Müslümanların engellenmesini istemiş, eğer başkan seçilirse bunu engelleyeceğini söylemiştir. Amerika’da var olan Suriyeli göçmenleri de ülkelerine geri yollayacağını söylemiştir. 30 Eylül New Hampshire mitinginde Trump Suriyeli mültecilerin gizli bir ordu olabileceğini söyleyip onları sınır dışı edeceğine söz vermiştir. Trump’ın IŞİD olabilirler bilmiyorum. Bu tüm zamanları harika bir planı olabilir bilmiyorum. Belki de 200.000 kişilik bir ordu” demiştir. Yine devamında bir röportajında Suriyeli mülteciler ve Müslümanları Truva atına benzetmiştir. Donald Trump’ın Suriyeli mülteciler hakkında yaptığı en detaylı sözleri şu şekildedir; “Suriye ve Suriye bölgesinden ulusumuza gelen mülteciler %550’den fazladır. Gelenlerin IŞİD olup olmadıklarını bilmiyoruz. San Bernadino saldırısını yapan çift de radikalleştirilmiş ve onların dostuydu. Orlando’ya bakın iğrençti. Dünya Ticaret Merkezi’ne bakın ve daha birçok yer.

Paris'te ise 130 kişi vuruldu. Eğer bu saldırılarda insanların silahları olsaydı durum farklı olurdu” demiştir. Bu konuşmasının sonucunda halkın bireysel silahlanmasına evet dediğini anlayabiliyoruz. Eğer bu saldırılarda vurulan kişilerinde silahları olsaydı karşılıklı çatışma ortaya çıkacaktı. Acaba Donald Trump bunu söylerken İslami terörizme ve Müslümanlara karşı halkında silahlanmasını istemiş olabilir mi? Zaten var olan Müslüman nefreti yerini silahlı çatışmaya bırakır mı bilmiyoruz. Ama Amerika Başkanı bireysel silahlanmaya karşı evet diyorsa bunun Müslümanların ve Amerika halkının aleyhine bir durum olacağı kesindir.

Amerika Başkanı Donald Trump'ın en çok tartışılan bir diğer söylemi Amerika'daki camileri kontrol altına alacağı ve kapattıracağı söylemi olmuştur. Amerika'daki camilerin gözetim altında tutulması gerektiğini düşünen Trump, Müslümanların emniyet güçleri tarafından “terörle mücadele” kapsamında fişlenmesi gerektiğine inanıyor (Crowe, 2016, p. 61). Amerika'da 11 Eylül saldırılarından sonra da bu ve buna benzer söylemler vardı. Amerika'daki camilerin ibadete kapatılması için tartışmalar yaşandı ve birçok İslam karşıtı Amerikalı eylemler yapıldı. Fakat Amerika'daki cami sayısı giderek artmaya devam etmiştir. Donald Trump ise camilerde terörist yetiştirildiğini düşünmektedir ve Amerikalı Müslümanların, Müslüman olmayanlara nefret beslediklerini düşünmektedir. Trump CNN Anderson Cooper'ın sunduğu programda yine çok konuşulan ve İslamofobicileri doğrulayan konuşmasında; “ İslam bizden nefret ediyor. Müslümanlar konusunda tetikte durmalıyız ve çok dikkatli olmalıyız. ABD'den nefret eden insanları bu ülkeye alamayız” demiştir (Hauslohner & Johnson, 2017, s. 4). Donald Trump 16 Kasım 2015'de MSNBC'de yaptığı bir konuşmasında; “ Şiddetle düşüneneğim, bunu yapmaktan nefret ediyorum ama çok ciddi düşüneneğim çünkü nefret var ve nefret bizim alanımıza geliyor” demiştir (Joe, 2015, s. 3). Trump'ın bu söylemleri Amerika'da camilere olan saldırıların artmasına sebep olmuştur. Amerika'da zaten var olan İslam nefreti ve korkusu Donald Trump'ın bu söylemleri ile daha da artmıştır. Donald Trump, bugün başkansa onun gibi düşünen birçok Amerikan halkı olduğunu görebiliriz. Trump seçim boyunca yaptığı söylemlerle birçok İslamofobik kesimi bir çatı altında toplamayı başarmıştır. Yine çok dikkat çeken bir söylemini eklemek istiyorum. 6 Aralık 2015'te CBS haberlerinde Trump aynen şöyle demiştir: “ Kendimizle dalga geçmeyelim, radikaller, Müslüman grupların içindeki radikallerle sorunumuz var. Belki bunu sen söylemek zorunda değilsin ama ben bağırarak söylüyorum. Eğer camilerden gelen Müslümanlarda, gözlerinin içinde nefret, akıllarında ölüm varsa bunu engellemek zorundayız ve herkes benim gibi düşünüyor.” demiştir (Dickerson, 2015, p. 3). Trump bu konu hakkında aldığı tepkilere ise “umurumda değil” yanıtını vermiştir. Trump görüldüğü üzere camilerden

çıkan insanların nefret dolu olacağını savunmuştur. Radikal İslam'ın camilerde başladığını düşündüğünü ifadelerinden çıkarabileceğimiz diğer bir sonuç.

Donald Trump'ın en etkili seçim kampanyası söylemi IŞİD ile mücadele edeceği söylemleridir. Trump Obama hükümetinin IŞİD'ı beslediğini düşünmektedir. Müslümanların ise çoğunun IŞİD terör örgütüne bağlı olduğu ve Amerika'ya zarar vereceği yönünde açıklamalar yapmıştır. Terör ile mücadele ederken bazı işkence yöntemlerinin getirilmesinin daha etkili olacağını ifade etmiştir. Bu yöntemlerden biri Waterboarding yöntemidir. Trump tutukluların su altında tutularak havasız bırakılmaları yöntemi olarak bilinen ve bir tür işkence olup olmadığı ABD'de tartışılan sorgulama tekniğini yakalanan IŞİD militanları üzerinde uygulamak istediğini ifade ediyor (Crowe, 2016, p. 25). Donald Trump bu şekilde düşünmesinin meşru olduğunu savunmuştur. Trump; "Düşmanı hayal edebiliyor musunuz? IŞİD günlerini Hristiyanların kafasını keserek geçiriyor. Buna dur demenin vakti geldi. IŞİD'in bu taktiklerinin yanında Waterboarding yöntemi çerezdir" demiştir (John G. W., 2016, s. 4). Trump'ın bu söylemleri IŞİD terör örgütünün işine yaramıştır. Çünkü bu söylemlerin terör örgütüne militan toplaması için yardım ettiği söylenmiştir. IŞİD Trump'ın kazanmasından çok memnun olmuştur. Afganistan'da IŞİD'in komutanlarından Ömer Horasani Trump'ın deli olduğunu ve kendi kuyusunu kendi kazdığını söylemiştir. Daha önce de Barack Obama'ya ılımlı kafır diyen Horasani'nin Amerikalıları kötü günler bekliyor dediği medyada haberlere çıkmıştır. Bunun üzerine Müslümanlar Amerika'da tepkiler vermiştir. Tüm Müslümanlar terörist değildir şeklinde protestolar etmişlerdir. Trump'ın bu istekleri insan haklarına aykırı olarak görülmüş Amerika'nın özgürlüklerine aykırı davranıldığı iddia edilmiştir. Trump'ın Ortadoğu'yu kötüleştiren ve sömüren IŞİD'ı başkan olduğunda bitireceği iddiaları Amerikalı seçmenler tarafından desteklenmiştir. Çünkü Trump Amerikalı seçmenlerin ne istediğini çok iyi biliyordu. Bu yüzden de seçimleri kazanmıştır.

Donald Trump'ın ırkçı ve İslamofobik söylemleri devam ederken hedefinde sadece Müslüman göçmenler yoktu. Amerika Birleşik Devletleri 45. Başkanı Donald J. Trump; "Meksika halkı ülkemize en iyi vatandaşlarını göndermiyor. Tecavüzcüleri, uyuşturucu kullananları, katilleri gönderiyor. Meksika halkı bize birçok problem gönderiyor. Ben Meksika sınırına büyük bir duvar öreceğim ve parasını Meksika ödeyecek." demiştir (Gabbart, 2015, p. 5). Yine bir diğer konuşmasında; "Meksika sınırına koca bir duvar öreceğim. İnanın bana kimse benden daha iyi duvar öremez. Kocaman dev bir duvar. Parasını Meksika ödeyecek." demiştir. Ünlü emlakçı Donald Trump sürekli bina inşa etmekte ve bu yeteneğini Başkan olunca da devam ettirmeyi istemektedir. Meksika halkına yapmak istediği

duvar tüm Meksika sınırlarını içerecektir. BBC'nin hesaplamalarına göre Meksika- Amerika sınırına çekilecek bir duvarın maliyeti kullanılacak maliyete göre 2,2 milyar dolar ile 13 milyar dolar arasında değişiyor (Crowe, 2016, p. 65). Donald Trump ise bu duvarın maliyetini Meksika halkına ve Meksika'ya ödeteceğini ifade ediyor. Trump'ın bu söylemleri çok büyük tepkilere yol açmıştır. İslam karşıtı söylemlerin yanı sıra Meksika duvarına tepkiler çok büyük olmuştur.

Donald Trump seçim öncesindeki tüm bu kampanyaların ve mücadelenin ardından Amerika Birleşik Devletleri 45. Başkanı olmuştur. Trump, anket sonuçlarını da yanıltmış ve ABD'de büyük bir zafer kazanmıştır. Seçim kampanyaları boyunca sürekli olarak ayrıştırıcı, ön yargılı ve ırkçı Trump gitmiş yerine ılımlı bakan Trump gelmiştir. Donald Trump'ın daha sonraki açıklamalarına kimse inanmamıştır. Çünkü herkes Trump'ı tanıdığına göre o dediyse yapacaktır gözüyle bakmaktadırlar. Nitekim de öyle olmaya başlamıştır. Ayrıştırıcı ve kinci bir dil kullanan Trump eylemlerini de harekete geçirmek için onay vermiştir. Donald Trump'ın "Başkan olduğumda yapacağım." dediği ve başkan olduğunda yapılacak mı acaba diye merak edilen söylemlerinden biri olan Müslüman yasağı için hemen işlemlere başlanmıştır. Diğer ırkçı söylemlerinden biri olan Meksika duvarı inşası için müzakerelere zaman kaybetmeden başlanmıştır. Donald Trump'ın yapacakları onun ırkçı olup olmadığının ve aynı zamanda İslamofobik söylemlerinin sadece seçim vaatleri olup olmadığının göstergesi olacaktır. Bu yüzden Donald Trump'ın seçim sonrası seyahat yasasını ve Meksika duvarı için yaptıklarını incelememiz gerekmektedir.

Günümüz çağında uluslararası göç hızla artmıştır. Bu artış beraberinde birçok sorun getirmiştir. Ülkelerin ulusal güvenlik stratejileri, küresel çatışmalar, uluslararası düzensizlik gibi sorunları ortaya çıkmıştır. Bu sorunlar sadece bunlarla kalmayıp hızla artan uluslararası göç hareketleri belirli gruplar arasında özellikle etnik, dinsel ve kültürel farklılıklara ve çatışmalara yol açmıştır. Bunun sonucunda ise gelen göçmenlerin ülkeye uyum sağlamaları için belirli yaptırımların yapılması, ırkçı ve ayrımcı hatta şiddet içeren davranışların sergilenmesine yol açmıştır. Özellikle yoksul ve vasıfsız bir konuma sahip olan göçmenlerin geldikleri ülkelerde sosyo-ekonomik olarak daha iyi bir konumda olmaları yerli nüfus ile göçmenler arasında ciddi sorunlara ve rekabete yol açmıştır. Böylelikle istenmeyen göçmenler ötekileştirilmiş ve ırkçı eğilimler ortaya çıkmıştır. Ayrıca modernleşme sürecinde ulus devletlerin homojenleşmiş veya homojenleştirilmiş bir toplumsal yapıya önem vermesi ve öncelik vererek, milliyetçilik akımından beslenen bir "homojenlik miti" yaratmış olmaları

da, ayrımcı veya ötekileştirici tutum ve davranışlar sergilemesi, bu yönde politikalar izlenmesine zemin oluşturmaktadır (Miller, 2008, s. 421).

4.5. ABD Seçimleri Sonrasında Seyahat Yasağı ve Meksika Duvarı

Donald Trump'ın seçim sonrası yaptığı ilk çalışmalarından biri 27 Ocak'ta yaptığı seyahat yasağıdır. 27 Ocak 2017 Cuma günü başkan Donald Trump Amerika'yı ziyaret etmek için yedi ülkeden gelen yabancı uyruklu vatandaşların 90 gün süreyle ülkeye girişlerini yasaklanmış, tüm Suriyeli mültecilerin ülkeye girişleri süresiz olarak askıya alınmış, ayrıca diğer mültecilerin de 120 gün boyunca ülkeye girişini yasaklayan belgeye imzasını atmıştır. Amerika'da dahi çok tartışılan bu yasa özellikle Müslüman ülkeleri kapsamaktadır. Bu tartışma Orlando'da meydana gelen terör saldırısı sonrasında başkan adayı Trump'ın kendisinin başkan olması durumunda Müslüman ülkelere ABD'ye girişi yasaklayacağı şeklinde yaptığı açıklama ile başlamıştır (Kanat vd. 2018, s.13). Hazırlanan kararnamede seçilen ülkeler “teröre destek veren” ve “endişe kaynağı diğer ülkeler” olarak sıralanmıştır. Kısaca Donald Trump'ın imzaladığı kararnameyi incelediğimizde kararnamenin amaç kısmında;

- Vize verme sürecinde teröristlerin yeteri kadar denetlenmedi, eğer yeteri düzeyde incelenmiş olsalardı 11 Eylül saldırıları gerçekleşmeyecekti (Whitehouse, 2017, s. 5).
- 11 Eylül 2001'den beri Amerika'ya giren mültecilere yönelik sıkı denetimin olmamasından kaynaklı terörist saldırılar vardır (Whitehouse, 2017, s. 5).
- Amerika'ya gelen mültecilerin vize alma işlemlerinde detaylı inceleme yapılması amaçlanmıştır (Whitehouse, 2017, s. 5).

Kararnamenin amaç kısmında özellikle 11 Eylül saldırısından bahsetmesi bu kararnamenin Müslümanlara yönelik olduğunun ispatı niteliğindedir. Ayrıca yaşanan savaşlar yüzünden kaçan mültecilerinde suça meyilli olduğu düşünülerek hareket edilmiştir. Bu yasağın sadece mültecilere değil ayrıca öğrencilere, iş adamlarına ve turistlere yönelik olduğunu da göz önünde bulundurmalıyız. Donald Trump'ın İslamofobik söylemlerini eyleme geçirdiği ilk projesidir. Trump'ın tek bir amacı yoktur fakat en önemli amaçlarından biri Amerika'nın çıkarlarını gözetmek ve Amerika'yı güvenli hale getirmektir. Bu söylemleri sayesinde seçimleri kazanmıştır. Trump'ın Amerika'ya gelenlerin incelenmesi, Amerika'ya karşı düşmanca tutumlar sergilememesi ve Amerika'nın kurucu yasalarına karşı gelmemesi gerektiği ilkesini de kararnamede görebiliriz. Donald Trump'ın imzaladığı ilk kararnamede sadece Müslüman ülkeler vardır. Kararnameye göre;

- Kararname ile yıllık 50 bin kabulü kapsayan Mülteci Kabul Programı(refugee admissions) 4 aylığına durduruldu,
- Irak, Suriye, İran, Sudan, Libya, Somali ve Yemen'den ABD'ye girişler 3 ay süreyle yasaklandı,
- Yasaya göre sadece yukarıdaki ülkeler değil mültecilerinde girişi 120 gün yasaklandı (Whitehouse, 2017, s. 7).

Donald Trump'ın yukarıda saydığı ülkelerin içinde Afganistan ve Mısır yoktur. Oysa Donald Trump kampanyalarda teröristlerin Afganistanlı, Mısırlı olduğunu defalarca vurgulamıştır. Irak ve Sudan'ında listeden çıkarılması dikkatlerden kaçmamıştır. Kararın ardından Amerika havalimanlarında, sahil kıyılarında birçok mülteci ve turist ya tutuklanmış ya da oldukları yerde mahsur kalmışlardır. Kamuoyunda ciddi tepkilere yol açan bu durum Trump'ın fikrinde değişiklik yaratmamıştır.

Donald Trump yaptığı bu yasağın Müslümanlara yönelik olmadığını ifade etmiştir. Fakat görüldüğü üzere başkanın seçilmeden önce Müslümanlara yönelik çok sert açıklamaları vardır. Tüm Müslümanların terörist olduğuna inanan Trump bu yasağın ardından Amerika halkının güvenliğini korumak öncelikli görevimiz şeklinde açıklamalar yapmıştır. Kararnamede özellikle dine yer verilmese de Trump açıklamalarda artık Hristiyanlara öncelik tanınacağını ifade etmiştir. Trump'ın bu kararına tepkiler çığ gibi büyümüştür. Beyaz saray önünde yapılan protestolarda Müslümanlara yapılan haksızlığa karşı pankartlar açıldı. Trump'ın bu kararına sadece Beyaz Saray tepki vermemiştir. Birçok resmi kurum, hâkimler, sivil toplum örgütleri Trump'ın kararına dava açmıştır. American Civil Liberties Union-ACLU (Amerikan Yurttaşlık Hakları Birliği) bu karara karşı dava açmıştır. Yine birçok avukat ve sivil toplum kuruluşları havalimanında mahsur kalan mülteciler ve turistlere yardım etmiştir. Ayrıca New York, Massachusetts, Virginia ve Washington eyaletlerinin federal hakimleri bu yasaya karşı kararlar almışlardır. Tüm bu davalar Donald Trump'ı yıldırımemiş ve Mart ayında ikici yasaya Kuzey Kore ile Venezüella'yı da eklemiştir. Mart ayında Trump yönetimi Ocak ayındaki kararname ile karşılaşılan yasal zorlukların üstesinden gelecek şekilde tasarlanan yeni bir seyahat yasağını devreye soktu(SETA 2018). Trump Ağustos ayında Arkansas Eyaleti Senatörü Tom Cotton ve Georgia Eyaleti Senatörü David Perdue tarafından deteklenen ve gelecek on yılda ABD'ye yasal göçü yarı yarıya azaltacak tasarıyı onayladı (Barker, 2017, s. 160). Son olarak Donald Trump Eylül ayında yeni bir kararname çıkarmıştır. Bu kararnameye göre Çad, İran, Libya, Kuzey Kore, Somali, Suriye, Yemen ve Venezuela'dan gelen göçmenlerin kısıtlanması yasası getirilmiştir. Daha önce 50 bin olan

mülteci kabulü sayısını da 45 olarak önermiştir. Donald Trump'ın bir diğer projesi olan DACA(Deferred Action for Childhood Arrivals) kararını da açıklamıştır. Bu projeye çocuk yaşta ABD'ye gelen mülteciler için sınır dışı edilmemesi yasasının iptalini içerir. Zira Donald Trump çocuk yaşta gelen Müslümanların eğitilip terörist olduğunu düşünmektedir. Trump'ın bu düşünceleri seçim sonrası yaptıkları Amerika halkını Müslümanlardan, teröristlerden korumak adına yapılmış çalışmalardır. Bu çalışmaların bir kısmı Amerika'nın çıkarlarını gözetmek olsa da büyük çoğunluğu Müslümanlara yapılmış anti İslamist ve İslamofobik yaptırımlarıdır. Donald Trump sadece Müslümanları değil Amerika halkını da kendi içerisinde ötekileştirmişti. Bunun diğer bir örneği Meksika'dır. Meksikalı göçmenler içinde başkan olduktan sonra vaatlerini eyleme geçirmiştir.

Donald Trump'ın hem İslamofobik söylemleri hem de ırkçı söylemleri eyleme geçtiğinde birçok Müslüman sıkıntı çemiştir. Ayrıca sadece Müslümanlar değil Meksikalılara da ön yargılı yaklaşan Trump, sınıra duvar örme işlemlerine başlamıştır. Trump'ın adımlarına sürekli olarak karşı çıkılmıştır. Trump seçim söyleminde duvarın maliyetini Meksika'ya ödeteceğini söylemişti fakat Meksika bunu reddetti. Trump ise gerekirse kendim öderim yine o duvarı örerim şeklinde sert söylemlerde bulunmuştur. Donald Trump'ın tek amacının Amerika halkını korumak olduğunu biliyoruz. Fakat Trump'ın stratejisi kendi halkını korumak için her şeyi kullanabilmektir. Irkçılık, yabancı düşmanlığı ve İslamofobik söylemleri her zaman ön planda olacaktır. Tüm karşı çıkmalara rağmen Donald Trump yine bildiğini okumuştur. Duvarın inşasına başlayan Trump; “Bu duvara ihtiyacımız var ve onu inşa etmeye başladık. Bundan gurur duyuyorum” dedi (Trt, 2018, s. 3). Trump Meksika'dan gelen göçmenlerin uyuşturucu getirdikleri, kaçakçılık yaptıkları ve tecavüz olaylarına karıştıkları için bu duvarı ördürmek istemiştir. Aslında burada Donald Trump'ın ülkeye gelen her yabancıya karşı bir korkusu, ön yargısı ve nefreti olduğunu görebiliriz, sadece Müslümanlara yönelik olmadığını yukarıda da görmüştük. Donald Trump'ın söylemleri ve eylemlerinde hem ırkçılık hem yabancı düşmanlığı hem de İslamofobiyi görmemiz mümkündür. Trump'ın bu tavırları tüm dünyada ve ABD'de tepki çekse de başkan seçildiğine göre bu tavrını seven ve destekleyen Amerikalı vatandaşlar vardır. Tıpkı çok eskilere gittiğimizde Haçlı seferlerine tepki verilmesine rağmen büyük bir haçlı ordusunun seferi başlatması ve papalara destek vermesi gibi. Donald Trump'ın da aslında ihtiyaçlara göre söylemler yaptığını ve halkın nabzını iyi ölçtüğünü söyleyebiliriz. Trump'ın başkanlığa seçilmesi sonrasında medyaya yansıyan belki de en ilginç gelişmelerden birisi, ABD'de Google üzerinden Kanada'ya göçmenlik araması yapılmasında adeta patlama yaşanması, hatta

Kanada'nın ilgili resmi web sitesinin bir süre kullanılamaz hale gelmesiydi (Embel, 2017, p. 4).

Donald Trump'ın Müslümanlara vize yasağı vermesi Amerika'da yeni görülen bir durum değildir. Zira 1972 yılında Başkan Nixon döneminde olan Münih olimpiyatlarında bir gurup Filistinlinin 11 İsraili sporcuyla rehin alması sonucunda Siyonistlerin baskısıyla Müslümanlara vize yasağı çıkarıldığı iddia edilmiştir. Bu uygulamalara Operasyon Boulder denmiştir. Bu kapsamda yapılan önlemler Müslüman göçmenlere ve turistlere yönelik olmuştur. Bunun sonucunda ise Amerika'da Filistinlilere ve Arapça konuşan insanlara yönelik ön yargılar ve tepkiler ortaya çıkmıştır. İsrail yanlısı politikalar izleyen Nixon yönetimi Filistinli grubu İslami terörizm adı altında yargılamaya başlamıştır. ABD yönetiminde istifa eden tek başkan olan Richard Nixon ve danışmanları Müslüman göçmenler üzerine gizli olarak engelleyici politikalar uygulamışlardır. Donald Trump ise Müslümanlara yönelik söylemlerini ve uygulamalarını gizlememiş ve açıktan yapmıştır. Donald Trump'ın Amerikan tarihinde ilk ve tek olmadığını görmekteyiz.

4.6. Donald Trump'ın Twitter Analizi

Donald Trump en kritik kararlarını, en çok eleştirilen söylemlerini, tepkilerini en çok Twitter üzerinden yapmıştır. Dünya liderlerinin arasında sosyal medyayı özellikle Twitter'ı en çok kullanan lider olmuştur. Hal böyle olunca Amerika'da komedi programı "*The Daily Show*" Donald Trump'ın tweetlerini sergi haline getirmiştir. Sergi çok ilgi gördü ve adını da "*Donald Trump Başkanlık Kütüphanesi*" oldu. Trump'ın Twitter hesabını takip ettiğinizde en az saat başı bir tweet attığını görebilirsiniz. Bu yüzden bu bölümde Donald Trump'ın tweetlerinin konu başlıklarını kısaca inceleyeceğiz. Çünkü Trump Twitter hesabından birçok İslamofobik paylaşımlarda bulunmuştur.

Donald Trump'ın söylemlerinde İslamofobiye bakarken onun en çok kullandığı sosyal medya aracı olan Twitter'a da bakılmıştır. Araştırmaların kaynağı Donald Trump'ın tüm Tweetlerinin toplandığı "*Trump Twitter Archives*" sitesinden bulunmuştur. Aşağıda hazırlanan tablo Trump'ın tweetleri taranarak ve analiz edilerek hazırlanmıştır. Bunu hazırlamamdaki amaç Trump'ın Twitter'daki söylemlerinde en çok hangi konulardan bahsettiğidir. Bu tabloları oluştururken dikkat ettiğim husus Donald Trump'ın genel söylemleri olmuştur. İlk etapta Donald Trump'ın en çok kullandığı kelimelerin sayılarına bakarken ikinci bölümde Müslüman ülkeler için söylemleri ve diğer ülkelerle ilgili düşüncelerine bakılacaktır.

Tablo 1. Donald Trump’ın 2011 ile 2018 yılları arasında Resmi Twitter Hesabından attığı tweetler de konu başlıkları

	Toplam	2011-2015	2015	2016	2017	2018
Ekonomi	265	144	25	22	35	38
Güvenlik	217	53	29	19	59	57
Great America	36	15	1	3	9	8
Müslümanlar	60	35	19	3	3	0
Yahudiler	14	7	4	0	2	1
Hristiyanlar	52	23	19	6	2	2
İslam	65	18	14	23	9	1
İslami Terörizm	31	0	11	12	7	1
Göç	272	51	89	40	23	69
Toplam	1012	346	211	128	150	177

Kaynak: D. Trump Twitter, 2012 www.trumptwitterarchive.com

Donald Trump Haziran 2018 ayına kadar toplam 34.191 adet tweet atmıştır. Bu tweetlerin arasında bu tez ile alakalı olanların sayıları çıkartılmıştır. Toplanan tweetler ekonomi, güvenlik, Great America, Müslümanlar, Yahudileri, Hristiyanlar, İslam, İslami Terörizm ve Göç başlığı altında incelenmiştir. Donald Trump Başkanlığa adaylığını ilan etmeden önce 2011 ile 2015 yılları arasında en çok ekonomi konusunda tweet atmıştır. Trump başkan olmadan önce iş adamı olmasından kaynaklı olarak ekonomiyi sıkı takip etmekteydi. Bu yüzden en çok ekonomi ile alakalı tweet attığını düşünüyorum. İkinci en çok attığı tweet ise Güvenlik konusu olmuştur. Bu konuda ulusal güvenlik ve sosyal güvenlik konularını dile getirmiştir. Donald Trump görüldüğü üzere bu konularda istikrarlı bir şekilde tweet atmaya devam etmiştir. Yine 2011 ile 2015 yılları arasında en çok tweet attığı konu başlığı göç olmuştur. Bu konu ile alakalı toplamda 51 tweet atmıştır. Göç ile alakalı en çok tweet sayısı 2015 yılında 89 adet olduğu görülmektedir. Bu da Donald Trump’ın seçim kampanyaları boyunca gerek Meksika göçmenleri gerekse Müslüman göçmenlerle alakalı söylemlerini destekleyici niteliktedir.

Donald Trump’ın Müslümanlarla ilgili tweetlerini en sık 2015 yılında atmıştır. Seçim kampanyaları boyunca İslam’a ve Müslümanlara yönelik 19 adet tweetir vardır. Bu tweetlerin ilerleyen yıllarda azaldığını görmek mümkündür. Bu tweetler arasında ilklerden diyebileceğimiz twiti Arap Baharı ardından attığı tweettir. Bu tweet; “Hoş geldin İslamcı kış. Muhtemelen şimdi Müslüman kardeşler Mısır’ı devralmıştır.” yazmıştır (D. Trump Twitter, 2012). Trump burada Arap Baharını kışa benzetmiştir. Daha sonraki tweetlerinde de bu söylemi görebiliriz. Donald Trump attığı bir sonraki tweetinde ise; “Barak Obama’nın

arkadaşları Müslüman kardeşler Amerika'nın ve İsrail'in düşmanlarıdır. İslamcı kış buraya geldi." yazmıştır(Trump D, Twitter, 2012). Donald Trump'ın attığı tweet sayısına baktığımızda Müslümanlar ve Hristiyanlarla alakalı tweetlerinin çok olduğunu görebiliriz. Ayrıca İslami terörizmden de bahsetmiştir. Bu konuyla alakalı 2011 ile 2015 yılları arasında hiç tweet atmazken, 2015 yılında 11 ve 2016 yılında toplam 12 adet tweet atmıştır. Bu tweetlerin sayısı Başkan olduktan sonra azalmıştır. Yine İslamofobik bir tweetinde; "İslamcılar Amerikalı Hristiyanların kafasını kesmek istiyor. Biz CIA'yı alkışlamalıyız bunun için." (Trump D, Twitter, 2014) yazmıştır. Tezimin bir bölümünde Donald Trump'ın Obama için Radikal İslam'ı ve IŞİD'i destelediğini iddia ettiği söylemini yazmıştım. Trump yine bir tweetinde; "Obama ne zaman Radikal İslami Terörizm kelimelerini konu edinecek? O bunları söyleyemez ve bu problem çözülemez." demiştir(Trump D, Twitter, 2015). Bu ve buna benzer daha birçok twiti vardır. Donald Trump'ın en çok tweet attığı bir diğer başlık ise İslam'dır. İslam ile alakalı 2011-2015 yılları arasında 18 tweet atarken, 2015'te 14, 2016 da ise 23 adet tweet atmıştır. Devamında ise yine tweet sayılarında hızlı bir azalma görülmüştür. Bu konuda şu şekilde bir yorum yapılabilir. Donald Trump İslam dinini, İslami terörizmi seçim kampanyası olarak kullanmıştır. Trump'ın bu tweetleri şüphesiz bir çok kesim tarafından tepkilere yol açmıştır. Donald Trump kendisine gelen tepkiler sonrasında bazı İslamofobik söylemlerini yumuşatmıştır. Bir konferansta "Bence İslam bizden nefret ediyor." demiştir. Aslında ülkedeki Müslümanlar da Donald Trump bizden nefret ediyor diye düşünmektedir. Bu söylemlerin üzerine Donald Trump Twitter hesabında başka bir siyasetçinin tweetini retweetle İslam'dan nefret etmediğini paylaşmıştır.

4.7. Donald Trump'ın Bazı Ülkeler Hakkındaki Söylemleri ve İlişkileri

4.7.1. Donald Trump ve İsrail-Filistin Meselesi

Amerika Birleşik Devletleri 45. Başkanı Donald Trump'ın, İsrail'e olan sempaticanlığı, Filistin meselesine karşı tutumu ve Başkan seçildikten sonra İsrail-Filistin meselesindeki rolü çok tartışılmıştır. Trump birçok seçim kampanyasında İsrail ile müttefik olacağını ve İsrail-Filistin çatışmasında İsrail'i destekleyeceğini söylemiştir. Bu söylemleri çok tepki almasına rağmen, Trump bu düşüncesinden vazgeçmemiştir. Seçim kampanyaları boyunca Trump'ın en büyük destekçisi şüphesiz kızı İvanka Trump olmuştur. Her ne kadar Donald Trump ailesinin Nazi Almanya'sından geldiği söylense de İvanka Trump'ın eşi yahudi asıllı Jared Kushner'dir. Jared Kushner seçim kampanyası boyunca, seçildikten sonra ve görevi devralma süreci boyunca Kayınbabası Donald Trump'a İsrail konusunda

danışmanlık yapmıştır. Donald Trump'a İsrail konusunda destek veren sadece damadı değildir. Ayrıca Amerika'nın en zengin yahudisi olan Sheldon Adelson'da Donald Trump'ın büyük destekçilerinden biridir. Adelson Donald Trump'ın seçim kampanyaları boyunca milyonlarca dolar bağış yapmıştır. Adelson ve karısı Miriam, 2016'da Cumhuriyetçilere 80 milyon dolardan fazla para harcamış ve Trump'ın açılışı için 5 milyon dolar vermiştir (Omar, 2017). Trump'a gelen bu destekler aslında İsrail'e olan sempatisini bir nevi açıklar niteliktedir. Trump ayrıca İsrail Başkanı Netanyahu ile de görüşmüştür. Donald Trump'ın kampanya ofisinden İsrail Başkanı Netanyahu ile görüştüğünden sonra 26 Eylül 2016'da yapılan açıklama şöyleydi: "Trump, Kudüs'ün 3000 yıldan uzun süredir Yahudi halkının ebedi başkenti olduğunu ve Trump yönetiminde ABD'nin Kudüs'ü nihayet İsrail devletinin bölünmez başkenti olarak kabul edeceğini söyledi (Crowe, 2016, p. 151). Görüldüğü üzere Donald Trump'ın net söylemleri vardır. Bu net söylemlerinden biri de İsrail-Filistin meselesidir. Yahudilerin tek amacı olan Kudüs'e sahip olmak olduğunu çok iyi bilen Trump Başkan seçildikten sonra da Kudüs'ü İsrail hükümetinin başkenti olarak tanıyacağını açıkça söylemiştir. Nitekim Başkan seçildikten sonra da dediğini yapmıştır.

Donald Trump İsrail'e olan yakınlığı ve Filistinli Müslümanları terörist olarak görmesi hem İslam aleminde hem de Batı'da bazı ülkelerde tepkilere neden olmuştur. Trump'ın Filistinli vatandaşların da terörist olduğunu düşünmesi, Trump'ın İslamofobik söylemlerinin bir diğer örneğidir. Zira Trump bir röportajında aynen şöyle diyordu: "Filistinli çocuklara büyüüp terörist olmayı öğretiyorlar. Buna bir son vermeleri lazım. Teröre son vermeliler. Ve İsrail'in bir Yahudi Devleti olarak var olma hakkına saygı göstermeleri gerek." (Crowe, 2016, p. 151). İsrail hükümeti tarafından zulüm gören Filistinli Müslümanlara terörist diyen Trump İsrail'in var olma hakkını savunmuştur. Yine Donald Trump; "Gazze Golan tepelerinde İsrail'e karşı bir cephe oluşturmaya çalışıyorlar. Gazze İslam'ı cihadı destekliyor. Batı Şeria ise Filistinli teröristlere terör saldırıları için 7000 dolar ve ya 30000 dolar teklif ediyorlar" demiştir (Trump, 2016, s.5). Donald Trump Filistinli Müslümanları terörist olarak görmüş ve İsrail için planlar kurduğunu söylemiştir. İsrail'in yaptıklarına terör demeyen Trump İsrail yönetimini savunmuştur.

Donald Trump 21 Mart Washington AIPAC konferansındaki konuşmasında İsrail ve Filistin meselesinden bahsetmiştir. Donald Trump; "2004 yılında Gazze şiddetinin doruğunda iken, İsrail'in 40. geçidinde ben en önde yürüdüm. Birçok kişi için bu riskliydi. Birçok kişi reddetti ama riske girdim ve yaptım. Ama bugün buraya İsrail'i konuşmaya gelmedim. Bugün buraya bizim müttefikimizi konuşmaya geldim. Ortadoğu'daki İsrail devletinin tek

demokrasiyi konuşmaya geldim.” demiştir(Trump,2016, s.5). Donald Trump İsrail’e olan sempatisini ve İsrail ile var olan müttefikini gizlememiştir. Ayrıca Ortadoğu’daki tek demokrasi devleti İsrail olduğunu söylemiştir. Filistin’de yaşanan onca vahşetten sonra Trump’ın İsrail’i desteklemesi ile yine İslamofobik bir tavır içinde olduğunu görmekteyiz. İşgalci İsrail Devleti’nin yaptığı zulme sessiz kalan Trump ilerleyen zamanlarda da yaptığı anlaşmalarla İsrail ile aynı saflarda yer alacaktır. Donald Trump yine konuşmasında Filistinli Müslümanların terörist olduğunu söylemiş ve durdurulması gerektiğini söylemiştir. Trump’ın her söyleminde Müslümanları terörist olarak yansıtmaları akıllarda çok büyük bir soru işareti bırakmaktadır. Tıpkı Haçlı seferlerinde Papa’nın Müslümanları şeytani varlık olarak göstermesi gibi Donald Trump da Müslümanlara karşı ön yargılı davranmış ve İslamofobik söylemlerde bulunmuştur. Bir konuşmasında insanların zihninde Müslümanları terörist olarak kazımak için benzetme yöntemini kullanmıştır. Donald Trump: “Her gün çocuklara İsrail’den ve Yahudilerden nefret etmeyi öğrettiniz. Bu durmak zorundadır, İtfaiyecilerin kahraman olduğu bir toplumda yaşarken, küçük çocuklar itfaiyeci olmak ister. Sporcuların ve film yıldızlarının kahramanlar olduğu bir toplumda yaşarken, küçük çocuklar sporcu ve film yıldızı olmak isterler. Filistin toplumunda, kahramanlar Yahudileri öldüren kişilerdir.” demiştir. Bu söyleminde görüldüğü gibi Filistinli çocukların terörist olarak yetiştirildiğini söylüyor. Oysa rakamlar ve saldırılar çok daha farklı şeyler söylemektedir. İnsan Hakları Örgütü B’Tselem, kuruluşunun 20. yılında, 1989 yılından bu yana derlediği verilere göre çatışmalarda 7398 Filistinli ve 1483 İsrailinin hayatını kaybettiğini belirlendi (NTV, 2009, s. 3). İsrail’in Gazze operasyonlarında hayatını kaybeden Filistinli Müslümanların çoğu sivil, çocuk ve kadındır. Yapılan bu zulme karşılık Donald Trump’ın da İsrail’i desteklemesi ve Filistinlileri terörist olarak görmesi Trump’ın ırkçı ideolojilerinden biridir.

Amerika’nın korktuğu bir mesele de İran ile yapılan anlaşmadır. İran’ın nükleer silah yapması Amerika ve Batı devletlerinde büyük bir tehdit olarak algılanmıştır. İran’ın İsrail’i tehdit etmesinin ise Amerika ile İsrail’in arasının bozulmasına sebep olacağını Düşünen Trump İran ile olan anlaşmayı yeniden gözden geçireceğini defalarca dile getirmiştir. Donald Trump İran’ın tüm terör örgütlerine yardım ettiğini ve onları beslediğini iddia etmiştir. İran’ın elinde var olan nükleer silahı Amerika, İsrail ve Avrupa için çok büyük bir tehdit olarak görmüştür. İran’ın elinde var olan nükleer silah her ne kadar doğru olsa da bu senaryo 11 Eylül 2001 saldırılarının ardından Afganistan ve Irak savaşlarının senaryosuna çok benzemektedir. Trump’ın söylemlerini bu açıdan da değerlendirmekte fayda vardır.

Donald Trump Müslümanların terörist olduğunu ve BM ile ABD'nin teröristleri ödüllendirdiğini düşünmektedir. Trump seçim kampanyalarının birinde İsrail'e, Netanyahu'ya övgüler yağdırmıştır. Trump; "Netanyahu ile görüşeceğim. Onu çok iyi tanıyorum. Netanyahu İsrail'e ve o bölgeye barış ve istikrar getirecek ve beraber çalışacağız" demiştir. Konuşmasının kalan kısmında ise "İsrail'i seviyorum. İsrail'i seviyorum. Kızım Ivanka güzel bir Yahudi bebeği doğurmak üzere. Yahudi Devleti sonsuza dek var olacaktır" demiştir.(Trump, 2016, s.5). Donald Trump'ın bu söylemleri onun Yahudilere olan sevgisini ve Müslümanlara olan ön yargısını, nefretini ve korkusunu gösterir. Filistinli Müslümanların özgürlüklerini hiçe sayan ve onları sadece terörist olarak gören Trump, başkan seçildikten sonra Kudüs'ün İsrail'in başkenti olması için söylemlerini hayata geçirmiştir.

Donald Trump Birleşmiş Milletler'in Amerika ve İsrail ile dost olmadığını düşünmektedir. Ona göre Birleşmiş Milletler demokrasinin dostu değildir. Özgürlüğün dostu değil, Amerika Birleşik Devletleri'ne bile dost değil ve kesinlikle İsrail'e de dost değildir. Barack Obama'nın İsrail ile son yılda yaptıklarını Trump sert bir şekilde eleştirmiştir. Çünkü Birleşmiş Milletler'in İsrail ile Filistin arasındaki anlaşmanın İsrail için felaket olacağına inanmıştır. Amerika hükümetinin bu anlaşmayı veto etmesini istemiştir. Zaten İsrail hükümeti de BM'nin çıkardığı yerleşim kararına uymayacağını ilan etmiştir. Birleşmiş Milletler'in Filistin topraklarını işgal etmesini durdurma kararına Donald Trump'ın tepkisi İsrail'in lehine, Müslümanların ise aleyhine olmuştur. Trump; "Eğer Başkan olursam bu kararı veto edeceğim." demiştir. Amerika'nın ve BM'nin kararına karşı çıkan Trump başkan seçildikten sonra vakit kaybetmeden çalışmalarına başlamıştır. Birleşmiş Milletler'in kararını reddeden Donald Trump 20 Ocak 2017'den sonra BM'nin kararını da değiştireceğini iddia etmiştir.

Tarih 6 Aralık 2017 Çarşamba, Donald Trump; "Açıklamam bugün İsrail ile Filistin arasındaki çatışmaya yeni bir yaklaşım getirecek. 20 yıldır Amerika İsrail'in Kudüs'e taşınması kararını bekletiyor. Aynı formülleri tekrarlamanın faydası yok, farklı kararların zamanı geldi. Bu nedenle Kudüs'ü İsrail'in başkenti olarak resmen tanımanın vakti geldi." demiştir (Woolley, 2016, s. 10). Konuşmasının devamında ise Kudüs'ün kutsallığından bahsetmiştir. Trump; "Kudüs sadece üç büyük dinin kalbi değil, aynı zamanda dünyanın en başarılı demokrasilerinden birinin kalbidir." demiştir (Woolley, 2016, s. 12). İsrail'in Kudüs'e yerleşmesi tüm dünyada tepki alırken Donald Trump'ın bu tavrı onun ırkçı ve İslamofobik bakış açısına sahip olduğunu düşündürmüştür. İsrail'in Filistinli Müslümanlara yaptığı saldırılar uluslararası hukuka aykırı iken Trump'ın İsrail'i demokrasinin kalbi olarak görmesi son derece düşündürücüdür. Bu kararın ardından birçok ülkeden Filistin'e destek gelmiştir.

Bunlardan biri şüphesiz Türkiye olmuştur. Türkiye Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan; “Kudüs Müslümanların kırmızıçizgisidir... Kaldı ki bu, bizim diplomatik ilişkilerimizi İsrail ile koparmaya kadar gidebilir.” dedi(Milliyet, 2017, s.2).

ABD Başkanı Donald Trump, İslam dünyasından gelen tüm tepkilere karşın Kudüs’ü İsrail’in resmi başkenti olarak tanıdı ve Tel Aviv’deki ABD büyükelçiliğinin Kudüs’e taşınacağını açıkladı(Bbc, 2017, s.2). İmzalanan bu kararın ardından İsrail Trump’ı onurlandırmak adına Eski Kent Bölgesine yer altından tren istasyonu yapacaklarını ve bu duraklardan birine de Trump’ın adını vereceklerini bildirdi. İsrail’in bu planı Müslümanlar için önemli olan Mescid-i Aksa’yı tehlikeye atmaktadır. UNESCO tarafından da kültür mirası listesinde yer alan Kudüs İsrail’in planlarıyla yok olma tehlikesindedir. Bir diğer haberlere göre İsrail Mescid-i Aksa’yı yıkıp yerine Süleyman mabedi inşa edecektir. Müslümanlara yapılan bu haksızlığın altında ne yazık ki Donald Trump’ın da imzası vardır.

Donald Trump’ın İsrail hükümetine ve Yahudilere bu kadar ilgi duymasındaki sebeplerden biri Yahudilerin Amerika’daki mal varlıkları ve ekonomik güçleri olabilir. Ayrıca İran ile İsrail’in arasındaki problemler, Donald Trump’ın İran devletine olan antipatisi İsrail ile yakınlaşmasını sağlamıştır.

4.7.2. Donald Trump’ın Türkiye ile İlişkileri

Donald Trump’ın İslamofobik söylemlerini incelerken Türkiye ile ilgili düşüncelerini ve ilişkilerini es geçmek mümkün değildir. Zira Türkiye Ortadoğu’da en önemli Müslüman ülkelerden biridir. Donald Trump’ın Türkiye ile ilişkileri Turgut Özal zamanına kadar dayanmaktadır. Ünlü iş adamı Trump’ın Türkiye’de Amerikalı iş adamları ile yatırımları dikkat çekmektedir. Ayrıca Trump’ın Türkiye’deki en büyük yatırımlarından biri 2012 yılında Doğan Holding ile ortaklaşa yapılan Trump Tower Mall’dır. 11 Eylül saldırılarının ardından Amerika hükümetini de ağır eleştiren Trump, tüm söylemleriyle İslamofobinin sözcüsü haline gelmiştir. Donald Trump’ın bu sert söylemleri Türkiye’yi yakından ilgilendirmiştir. Türkiye ile Amerika’nın arasındaki en büyük problemler Amerika’nın uyguladığı dış politikadır.

Donald Trump başkanlığa adayken ileride YPG’ye destek vereceği öngörülmüştür. Donald Trump; “Kürt güçlerinin büyük hayranıyım. Diğer yandan, Türkiye ile son derece başarılı bir ilişki içinde olma potansiyelimiz var. Eğer, her ikisini bir şekilde bir araya getirebilirsek gerçekten harika olur.” demiştir (Crowe, 2016, p. 167). Trump’ın çevresindeki sağcılarında Trump hükümetinde bağımsız Kürdistan’ı göreceklarını ifade ettikleri söylemleri bulunmaktadır. Trump başkan olduktan sonra da YPG terör örgütüne ağır silahlar ve

makinalı tüfek yardımı yapmıştır. Anadolu Ajansı 2018'in ilk günlerinde ABD Savunma Bakanlığı ve CIA'nın 400 PYD mensubuna silahlı eğitim verdiğini, silah sevkiyatına devam ettiğini ve Türkiye sınırına konuşlanıp Türk karakollarını dinleyebilecek ekipmanlara sahip "kuzey ordusu" yaratıldığını yazdı. Bu adımlara tepki Türkiye'den gecikmemiştir. Ayrıca "Trump seçim kampanyaları boyunca Amerika hükümetini Ortadoğu'daki terör örgütlerine silah yardımı yaptıkları için eleştirmiş, Müslümanlara nefret söylemleri yağdırmıştı fakat görüyoruz ki başkan olduktan sonra kendisi de bölücü terör örgütlerine silah yardımı yapmıştır.

Amerika ile Türkiye'nin arasındaki en sert rüzgârlardan biri şüphesiz Trump'ın Kudüs kararı olmuştur. İsrail'in Kudüs'e taşınma kararını onaylayan Donald Trump Türkiye'de hem siyasi çevreden hem de Türkiye vatandaşlarından büyük tepkiler almıştır. Türkiye için büyük bir öneme sahip olan Kudüs için eylemler ve kampanyalar yapılmıştır. Türkiye Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan da "Filistin'in başkenti Kudüs'tür ve öyle kalacaktır." demiştir. Ayrıca Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan; "Kudüs'ün kutsiyetinin ve tarihi statüsünün muhafazası konusunda Ürdün ile aynı hissiyatı paylaşıyoruz, Ürdün Haşimi Krallığının Kudüs'teki kutsal mekânların hamisi olarak oynadığı kritik rolü çok önemsiyoruz. Kudüs'ün statüsü konusunda atılacak yanlış bir adım, tüm İslam âleminde infiale sebep olacaktır, bu barış zeminini dinamitleyecek, bölgemizde yeni gerilimlerin, çatışmaların fitilini ateşleyecektir." demiştir (Ntv, 2017, s. 5). Ayrıca Erdoğan, Trump'ı arayarak endişelerini dile getirdiğini ifade etmiştir. Amerika Başkanı Donald Trump'ın açıklamalarının ardından Türkiye büyük bir tepki göstermiş, bu kararın Ortadoğu'daki barışı sağlama çabalarını olumsuz etkileyeceği düşünülmüştür. Çünkü Kudüs'ün çok kültürlü yapısı ve tarihi konumu bu karar ile zedelenecek ve tarihi alanlar tehlike içine girecektir. Türkiye'nin Kudüs'e verdiği değer de Donald Trump'ın açıklamalarına verdiği tepki de açıkça ortaya konmuştur. Bu açıdan Türkiye İslamofobi ile mücadelede önemli bir yere sahiptir.

ABD ile Türkiye arasında son zamanlarda ise birçok kriz ortaya çıkmıştır. Başta Suriye, YPG, Irak sorunu, daha sonrasında 15 Temmuz darbe girişiminin ardından Fethullah Gülen'in iadesi ve Türkiye'deki haklar ve özgürlükler gibi sorunlar iki ülke arasını açmıştır. Donald Trump seçim kampanyalarında Türkiye'den çok az bahsetmiştir. Bahsederken de Türkiye'nin IŞİD terör örgütünü bitirebileceğine dair açıklamalar yapmıştır. Donald Trump Ortadoğu ile ilgili fikirlerini çok açık bir şekilde dile getirmektedir. Trump'a göre Ortadoğu ülkelerinde darbeler istikrarsızlığa yol açmaktadır. George W. Bush yönetimini ve Obama yönetimini de Ortadoğu'daki istikrarsızlığın mimarileri olarak görmektedir. Bu açıdan

Türkiye’yi sadece sorun çözücü olarak görmektedir. Donald Trump ile Türkiye arasındaki Suriye politikasında kriz olmasının nedeni hiç şüphesiz Trump’ın Suriye politikasında Esad’la dolaylı yoldan beraber hareket etmek istemesidir. Türkiye Esad’ı destekleyecek hiçbir politikanın yanında olmayacağı için bu konuda çatışmaktadırlar. İlerleyen zamanlarda bu krizin yönü ne tarafa olur bilemeyiz fakat Trump Ortadoğu’daki Esad rejimi gibi rejimleri desteklediği sürece Türkiye’nin Amerika ile ortak adım atması zor görünmektedir.

Türkiye’nin 15 Temmuz darbe girişini milletin iradesi ile karşı duruşu tüm dünyayı etkilediği gibi Donald Trump’ı da etkilemiştir. Trump bu konuda 15 Temmuz darbe girişimini engelleyenlere hayranlıkla baktığını ifade etmiştir. Fakat Trump ve ABD hükümeti FETÖ terör örgütü başı Fethullah Gülen’in iadesi konusunda da Türkiye’nin taleplerini yerine getirmemektedir. Ayrıca OHAL ile ilgili kendisine yöneltilen soruya yanıtı ise çok daha ilgi çekici olmuştur. Trump” Bizim ülkemizde birçok yurttaşlık hakkı sorunları var, biz bu sorunları çözmeden başka bir ülkenin yurttaşlık haklarına bakamayız.” demiştir.

Amerika ile Türkiye arasındaki olumsuz gelişmelerden biri de Müslüman göçmenlerin ülkeye girmesinin yasaklanması başlığı altında Amerika’nın Türkiye vizelerini durdurması olayıdır. Türkiye’de bu olaya tepkisiz kalmamış ve karşılık vermiştir. İki ülke arasında vize krizi yaşanmıştır. Trump’ın Müslümanlara karşı ön yargılı ve düşmanca tavırlarından Türkiye’de en çok etkilenen ülkelerden biri olmuştur. Türkiye Trump’ın İslamofobik söylemlerine kayıtsız kalmamıştır.

4.7.3. Donald Trump ve İran

ABD Başkanı Donald Trump’ın İran ile ilgili sorununu seçimlerden önce dile getirmişti. Kısaca İran sorununu bahsetmemizin amacı ise Donald Trump’ın Müslüman ülkelere bakış açısını anlamak ve söylemlerindeki etkisini görebilmektir. Amerika Birleşik Devletleri ile İran arasında Obama döneminde imzalanan nükleer anlaşma Trump tarafından doğru bir anlaşma olarak görülmemiştir. Bunun sebeplerinden bir tanesi ise bu anlaşmanın ABD çıkarlarını savunmadığıdır. Bu anlaşmanın yeniden müzakere edilmesi gerektiğini düşünen Trump, ya bu anlaşmadan vazgeçileceğini ya da maddelerinin yeniden değiştirilmesi gerektiğini ifade etmiştir. Donald Trump’ın İran ile ilgili diğer bir sorunu ise İran’ın Ortadoğu’da kaos ortamı yarattığı, Ortadoğu’yu istikrarsızlaştırdığı ve İslami terör örgütlerini desteklediği yönündedir.

İran ile ABD arasındaki çekişmelerden ilki Birleşmiş Milletler 72. Genel Kurulu’nda olmuştur. ABD Başkanı Donald Trump’ın buradaki konuşması yüzünden gerginlik

yaşanmıştır. Trump; “Teröristler ve aşırılık yanlıları güç toplayarak BM gezegeninin her köşesine yayıldı. Geçmişin aklıyla hareket etmeliyiz. Koalisyon ve istikrarı böyle sağlayabiliriz.” demiştir. Buradaki teröristten kasıt İran’ın destek verdiği İslami terör örgütleridir. Ayrıca burada bahsettiği Obama döneminde kaybedilen ABD değerlerinin ve BM’nin eski işlevini görmediği hususudur. Donald Trump; “Bölgedeki istikrarı bozmaya çalışan İran, haydut bir devlettir. İran yönetimi teröre destek veriyor. İran ile yapılan nükleer anlaşma ABD için utanç kaynağıdır.” demiştir(Habertürk, 2017, s.2). Trump bu konuşmalarından anlaşılacağı üzere özellikle Müslüman bir ülkenin dünyayı tehdit ettiğini düşünmekte ve İran’ın Ortadoğu’daki konumunu kötülemektedir. Zamanında Irak da dünya için büyük bir tehditti ve Amerika Irak’ta sivil katliamlara neden oldu. George W. Bush’un çizdiği senaryonun bir benzerini Donald Trump çiziyor olabilir. Trump’ın bu sözlerine İran Cumhurbaşkanı Hasan Ruhani’den cevap gecikmemiştir. Hasan Ruhani Trump’ın cahilce ve kinci bir dil kullandığını söylemiştir. Ayrıca Ruhani; “Bu anlaşmanın her cümlesi ve her kelimesi iki sene boyunca taraflar arasında müzakere edilerek oluşturuldu. Maddelerden herhangi birinin değiştirilmesi tüm anlaşmayı yıkar.” sözleri dikkat çekmiştir(Kanat vd. 2018, s.166).

İki liderin arasındaki bu konuşmalar ilerleyen zamanlarda gerginlikleri ve krizleri arttıracaktır. Donald Trump’ın Müslüman göçmenlerin ve turistlerin ülkeye girişini engellemesi yasasında İran’ında yer alması bu gerginliklerin zirve yapmasına neden olmuştur. Karşılıklı ambargo uygulamaları ise iki ülkenin ekonomik yaptırımlarıdır. ABD Başkanı Donald Trump’ın İran’a bu kadar sert davranmasının arkasında İsrail’in İran ile yaşadığı sorunlarda Trump’ın İsrail yanlısı tutum sergilemesinin de etkisi vardır. Bilindiği üzere Trump’ın İsrail’i Ortadoğu’nun demokrasi kalbi olarak görmesi, Trump’ın damadı ve aynı zamanda danışmanı olan Jared Kushner’in Yahudi olması İran ile İsrail arasındaki çatışmada İsrail’i neden desteklediğinin ufak bir nedeni olarak görülmektedir. Trump’ın Müslüman bir ülkenin terörü desteklediğini söylerken İsrail’in Filistin’e yaptıklarını demokrasi olarak görmesi Müslümanlara olan ön yargısının sonucu olabilir.

4.8.Donald Trump’ın Etrafındaki İdeologlar ve Söylemlerine Etkileri

Donald Trump’ın seçim kampanyalarında Müslüman göçmenler, ulusal güvenlik, dış politika ile ilgili söylemlerinde Trump’ın etrafındaki belli başlı ideologlarında etkisi büyüktür. Bu ideologlar cumhuriyetçi partinin dışında yer alan aşırı sağcı kişilerdir. Belli başlı düşüncelere sahip olan bu ideologlar Donald Trump’ın danışmanlığını yapıp onu bazı

konularda yönlendirdiklerini görebiliriz. Nitekim siyasi geçmişi bulunmayan emlak kralı Trump, siyasete yeni girdiği için bir takım yardımlar almıştır. Bu ideologlardan inceleyeceğimiz kişiler; aşırı sağın bir alt temsilcisi Steve Bannon, terörizm uzmanı ve stratejik girişimlerde çalışan Sebastian Gorko ve Trump'ın en yakın danışmalarından biri olan Tea Party'ci olarak tanınan Stephen Miller gibi kişilerdir. Trump'ın söylemlerini daha iyi anlayabilmemiz için bu kişilerin ne gibi etkileri olduğunu anlamamızda fayda vardır. Çünkü Donald Trump'ın siyasi geçmişi olmamasına rağmen ırkçı, İslamofobik ve göçmen karşıtlığı söylemlerinin altında mutlaka ona destek verenlerin olduğunu iddia edilmektedir.

Donald Trump'ın eski sağ kolu olarak bilinen ve Trump'ın seçim kampanyalarını yöneten Steve Bannon ABD doğumlu emekli subay, iş adamı ve seçim yöneticisidir. 2008 yılında siyaset hayatına giren Bannon Cumhuriyetçi başkan adaylarına filmler yapmış ve kampanyaları hazırlamıştır. Başkan Trump'ın kampanyalarını yöneten, Trump'ın kazanmasıyla Beyaz Saray'da stratejik baş danışmanı olan ve en sonunda Ulusal Güvenlik Konseyi üyesi olan Steve Bannon birçok ırkçı söylemleri ile bilinmektedir. Bannon Amerika'nın ırkçı haber ağı olarak bilinen Breitbart News Network'un yöneticiliğini yapmıştır. Breitbart birçok kurum ve kişi tarafından "ırkçı", "Müslüman karşıtı", "göçmen karşıtı", "Yahudi karşıtı" "beyaz ırkın üstünlüğüne inanan" bir buluşma noktası olarak tanımlanıyor (Yenişafak, 2017, s. 3). Ayrıca Bannon'un programlarına İslam karşıtı kişilerin konuk olduğu da gözden kaçmamıştır. 11 Eylül olaylarının ardından aşırı İslam karşıtı söylemleri ile bilinen Robert Spencer de Bannon'un en önemli konuklarından biridir. Birçok İslam karşıtı söylemlere sahip olan Bannon'un Müslümanların ülkeye girişini yasaklanması tasarısında da imzası vardır. Bannon, mültecilere ABD'ye giriş yasağı getiren kararname taslağını Trump'ın Ulusal Güvenlik Bakanlığı'ndaki danışmanları ile istişarede bulunmadan ve Ulusal Güvenlik Konseyi'ne de danışmadan kendi hazırladığı biçimde Trump'ın imzasına sunmuştur (Timetürk, 2017, s. 2). Donald Trump'ın çoğu ırkçı söylemlerinin arkasında Bannon olduğu söylenmiştir. Ancak Donald Trump ile Bannon'un arası bozulmuş ve Bannon danışmanlıktan kovulmuştur.

Steve Bannon'un yakın arkadaşlarından Trump'ın seçim söylemlerinde etkili olan bir diğer aktör ise Sebastian Gorko'dur. Birleşik Krallık, Londra doğumlu Gorko, 2012 yılında Amerika vatandaşı olmuştur. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Gorko'yu ırkçı olarak ilan etmiştir. Ayrıca Nazi ile bağlantısı olan Vitezi Rend'in yeminli üyesi olduğu raporlanmıştır. Breitbart gazetesinde editör olan Gorko Trump'ın danışmanlığını yapmış, Ulusal güvenlik uzmanı olarak çalışmış ve başkan yardımcısının yardımcılığını da yapmıştır. Sebastian Gorko,

İslamofobik söylemleri ile bilinen siyasetçi ve yazardır. Sebastian Gorko İslami terör kavramının kullanılmasına büyük önem vermiştir. Bu tabirin kullanılmasının çözüm için ilk adım olduğunu söylemiştir. Donald Trump'ın Obama ve Hillary'yı İslami terör ifadesini kullanmadıkları için eleştirdiğini biliyoruz. Trump'ın bu söyleminin temelinde kimlerin yattığı açıkça ortadadır. Ayrıca Gorko, terörizm uzmanı olarak tanındı ve Beyaz Saray'da görev almadan önce Cihadı Yenmek: Kazanılacak Savaş adında bir kitap yayımladı(Kanat vd. 2018, s.34). Gorko Radikal İslam söylemleri ile bilinen, Müslüman karşıtı söylemleri olan bir yazardır. Donald Trump'ın seçim söylemleri ile Sebastian Gorko'nun söylemleri birbiriyle uyumaktadır. Donald Trump da Gorko gibi ırkçı ve İslamofobik söylemleri yüzünden çok eleştirilmiştir. Danışmanlarının ikisinin de Trump'ın söylemleri ve eylemlerindeki etkileri gözden kaçmamalıdır. Fakat Sebastian Gorko da Seteve Bannon gibi Trump ile yollarını ayırmıştır. Bunun en büyük sebebinin ise İsrail olduğu söylenmektedir. Çünkü İsrail hükümeti Gorko'yu istememektedir.

Donald Trump'ın bir diğer danışmanı ise Stephen Miller'dı. Trump'ın başkanlık kampanyaları boyunca en yakınlarından biridir. Miller görevi devralmasından sonra Trump'ın konuşma metinlerini yazan ve yemin töreni konuşmasına en önemli katkıyı sağlayan isimler arasında gösterildi(Kanat, vd. 2018, s.30). Stephen Miller Senatör Jeff Session'un yardımcılığını yapmıştır. Şu anki Adalet Bakanı olan Jeff Session da göçmenlik konusunda tutucu bir tavır sergilemiştir. Bu yönden hem Miller'e hem de Trump'a göçmenlik konusunda deneyimlerini aktarmıştır(Kanat vd. 2018, sf.32). Stephen Miller ise Trump'ın seçim kampanyalarında göçmenlik ile ilgili konuşmaları ile ön plana çıkmıştır. Aynı zamanda yedi Müslüman ülkenin vatandaşlarına ABD'ye seyahati yasaklayan yasayı oluşturanlar arasındaydı. Trump kampanyasının politika danışmanlarından biri olarak Miller göçmenlerle ilgili konularda mitingler sırasında başkan Trump'ın öncesinde konuşmalar yaptı(Kanat, vd. 2018, s.37). Stephen Miller göçmen karşıtı politikalarıyla bilinen Tea Parti'de danışmanlık da yapmıştır. Trump'ın yaptığı göçmen karşıtı söylemlerde kimden etkilendiğini çözmek zor olmasa gerek. Ayrıca Miller'in Donald Trump'ın yemin törenindeki konuşmasında da rolü büyüktür. Müslüman göçmenlerin ABD'ye alınmaması yönündeki çalışmalarda Miller önemli etkiye sahiptir.

Donald Trump'ın söylemleri ve İsrail ile ilişkilerinde en önemli yardımcısı kızı İvanka Trump'ın eşi Jared Kushner'dir. Yahudi ve dindar bir ailenin oğlu olan Kushner seçim kampanyaları boyunca kayınbabasına büyük destek vermiş ve daha sonra da danışmanı olmuştur. Trump'ın İsrail ile olan ilişkilerinde baş danışmanı olan Kushner, ayrıca Meksika

sınırı ve Müslümanların ülkeye girişini engelleyen yasada da etkin rol oynamıştır. Şüphesiz Trump'ı en çok etkileyenlerden biri olan yanından ayırmadığı Ivanka Trump'tır. Çünkü Donald Trump kızına çok değer veriyor ve Ivanka'yı muhtelif First Lady yapmıştır. Diğer bir deyişle “*De Facto First Lady*” yapmıştır. Ivanka bunu kabul etmese de ilerleyen dönemlerde Ivanka Trump başkanlığa adaylığını koyabilir. İlerleyen zamanlarda da göreceğimiz gibi Donald Trump'ın kızı ile olan sıkı ilişkisi onun kararlarında büyük etkiye sahiptir. Son olarak kısaca yine Donald Trump'ın yakın çevresinde olup daha sonra tartıştığı Michael Wolff'tan bahsedelim. Wolff, Donald Trump'ın seçimden sonra yaptıklarını anlatan ve özellikle Trump'ın yakınındakilerle röportajlarını içeren “Ateş ve Öfke” kitabını yazmıştır. Bu kitap Amerika'da çok satanlar listesine girmiştir. Trump'ın bu kitaba tepkisi büyük olmuştur. Trump; “Uydurma bir kitaptır. Michael Wolff'u Beyaz Saray'a sokan şaşşal Steve'di, kendileri bu yüzden iş arıyor.” demiştir. 2017'de yazılmaya başlayan kitabı Donald Trump engelleyemeye çalışmıştır fakat başarılı olamamıştır. Trump'ın çevresindekilerle sürekli olarak tartışması da onun geçimsiz biri olduğunu göstermektedir.

Görüldüğü üzere Donald Trump siyasi hayata yeni girmiş olsa bile etrafındaki danışmanlarının düşüncelerinin Trump'ın seçim söylemlerindeki etkisini görebiliriz. Zira danışmanları kamuoyu yoklamasını iyi yapmıştır. Amerika halkının ne istediğini bilen danışmanları Donald Trump'ı buna göre yönlendirmişlerdir. Trump her ne kadar danışmanlarının yönlendirmelerini dikkate almış olsa da kendisi kimseyi umursamaz tavırları, patavatsız cevapları ve kimseye ihtiyacı olmadığını gösteren bir imaja sahiptir. Kendisine olan özgüveni ve karizmatik duruşu ile Donald Trump danışmanlarını kovarak aslında onlara ihtiyacının olmadığını da göstermiştir. Etrafındaki danışmanlarının siyasi düşüncelerine baktığımızda birçoğunun ırkçı, anti İslamist düşüncelere sahip olduğunu görebiliriz. Trump'ın kadrosu ilk başlarda bu şekilde olup daha sonraları değişmiş ve daha profesyonel ekiple çalışmayı tercih etmiştir. Beyaz Saray'daki üçüncü ve daha sonraki yapılanma ile en nüfuzlu grup haline gelenler ise politik ve bürokratik kurumlarla daha yakın ilişkisi olan ve bazıları bu kurumlarda daha önce çalışmış Trump yönetimi üyeleri idi (Kanat vd. 2018, sf.33). Örneğin Savunma Bakanı James Mattis, özel kalem John Kelly, Ulusal Güvenlik Danışmanı H.R.McMaster ve Başkan yardımcısı Mike Pence gibi kişilerdir. Bu kişiler ise yaşanan krizlere çözüm üreten kişiler olarak görüldü. Tabii bu kişilerinde etkisi büyüktür. Fakat seçim kampanyaları boyunca Donald Trump'ın danışmanlığını yapan kişilerin onun söylemlerinde etkisi daha büyüktür. Çünkü Trump yıllarca bu kişilerle iş yapmış ve aynı ortamlarda bulunmuşlardır. Trump'ın hayatında büyük bir yere sahip olan bu kişiler daha sonrasında

Trump'a karşı gelim işlerinden olsalar da Donald Trump'ın İslamofobik söylemlerinde, seçim kampanyalarında ve seçim sonrası yasalarda arkadaşlarının etkisi çok büyüktür.

4.9. Donald Trump'a Tepkiler

Donald Trump Amerika Birleşik Devleti 45. Başkan'ı olduğunda büyük tepkiler almıştır. Yaptığı ilk konuşmasında ılımlı sözler sarf etse de Amerikalılarda büyük bir panik hali oluşmuştur. Özellikle göçmenler hakkında söyledikleri yüzünden Kanada'ya göçmenlik başvuruları başlamıştır. Çünkü Trump seçim kampanyaları boyunca aşırı göçmen karşıtı sözler sarf etmiştir. Seçim sonuçlarının hemen ardından binlerce insan sokağa dökülmüştür. Pankartlarda Trump benim başkanım değil yazılarıyla protestolar edilmiştir. Sadece bununla da kalmayıp Trump karşıtı eylemciler Amerika bayrağı yakmışlardır. Seçim çalışmaları sırasında kadınlara yönelik sözleri, Müslümanlara ve göçmenlere karşı açıklamaları yüzünden tepki çeken Donald Trump'ın seçim ofisi olarak kullandığı Manhattan'da, 5. Cadde üzerindeki Trump Tower önünde toplanan 20 bin kişilik kalabalık Trump'ı protesto etti (Dünya, 2016, p. 2). Protestocuların büyük bir çoğunluğu gençlerden ve kadınlardan oluşan kalabalık Trump Tower önündeki protestoları günlerce devam etmiştir. Trump'a tepiler sosyal medyada da “*not-mypresident*” etiketiyle paylaşımlarda bulunulmuştur.

Türk Dışişleri Bakanlığı, “Seçim sonuçları ABD halkının tercihidir. ABD halkı kimi tercih ederse saygı duyarız. Türkiye, ABD ile olan ilişkilerini sürdürmekte kararlıdır. ABD-Türkiye ilişkileri kişilerden bağımsızdır.” değerlendirmesini yapmıştır (Crowe, 2016, p. 124). Fransa Dışişleri Bakanı Marine Le Pen ise Donald Trump'ın yaptığı açıklamalar ve ırkçı söylemlerine dayanarak Amerika'nın Avrupa Birliği ile aralarını sıkı tutması gerektiğini önermiştir. Fransa Cumhurbaşkanı François Hollande ise Amerika'nın belirsiz bir döneme girdiğini, Trump'ın seçilmesiyle birlikte Ortadoğu'da ve Amerika'da endişelerin arttığını söylemiştir. Hollande Trump'ı tebrik ettikten sonra da terörizmle savaşırken evrensel barışa müdahale edileceği yönünde endişelerinin de olduğunu ifade etmiştir. Almanya Başkanı Angela Merkel ise; “Almanya ve Amerika demokrasi, özgürlük, hukukun egemenliğine saygı, ten, din, cinsiyet ya da siyasi görüş ayrımının yapılmadığı değerler üzerine kurulu.” dedi. Ayrıca Merkel Amerika ile ortak çalışma önerisinde de bulunmuştur. Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin'in açıklamaları pek ılımlı olmasa da Donald Trump ile sorunlar yaşayacağını söylemiştir. Ama Donald Trump Rusya ile ilişkilerini düzeltereğini iddia etmişti. Bu sebeple açıklamaları normal olmuştur. Vladimir Putin; “Trump'ın başkan seçilmeden önce, ilişkilerimizin iyileştirmesine yönelik yaptığı açıklamaları duyduk. İlişkilerimizde, ne yazık

ki, oluşan kötöleşmeyi hesaba katınca bunun kolay bir yol olmayacağını anlıyoruz.” demiştir. Daha sonrasında ise ilişkilerinin sebebinin Amerika olduğunu belirtmiştir. İngiltere ve İsrail hükümeti Donald Trump’ın seşilmesine sevinirken Çin hükümetinden sert açıklamalar gelmiştir. Donald Trump’ın Çin ürünlerine uygulamak istediği gümrük vergisi yüzünden gergin olan Çin hükümeti, eğer böyle bir vergi olursa ABD ürünlerine ambargo koyacağını açıklamıştır. İki lider arasındaki sert tartışmaların ilerleyen dönemlerde nelere yol açtığını göreceğiz.

Donald Trump’ın söylemlerini sadece Amerika halkı değil tüm dünya eleştirmiş, bazıları ise destek vermiştir. Taze siyasetçi Trump ise kimsenin ne dediğini umursamadan yoluna devam etmiştir. Trump’ın ileride attığı adımlarda her kesimden insanın tepkisini almasına yol açmıştır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

SONUÇ ve DEĞERLENDİRME

İslamofobi kavramı geçmişten günümüze kadar varlığını devam ettirmiş bir kavram olduğunu görmekteyiz. Bu kavramın ortaya çıkış tarihi 11 Eylül 2001 Dünya Ticaret Merkezine yapılan saldırıdır. Daha öncesinde var olan İslam düşmanlığı bu saldırının ardından ete kemiğe bürünmüştür. Bu kavramın kuramsal çerçevesini incelediğimizde ırkçılık, zenofobi ve anti-Semitizm ile bağlantısının olduğunu bu tezde görmüş olduk. İrkçılığın İslamofobi ile bağlantısını incelerken ırkçılık ne zaman ortaya çıktığı ve günümüze kadar geçirdiği süreci değerlendirdik. Bu değerlendirme sonucunda iki tür bir sonuca varıldı. Bunlardan ilki İrkçılığının dünyanın varoluşundan günümüze kadar devam ediyor olmasıdır. İslamofobi de tıpkı ırkçılık gibi İslam'ın doğuşundan günümüze kadar varlığını sürdürmektedir. İslamofobi kavramı 11 Eylül saldırılarının ardından ortaya çıkmış olsa da öncesinde var olduğunu da tezde incelenmiştir. İkinci değerlendirme ise İslamofobide var olan ırkçılığın biyolojik temelli ırkçılıktan ziyade kültürel ırkçılık olduğudur. İslamofobi kavramının ırkçılıkla bağlantısını incelemek çok daha detaylı bir araştırma gerektirmektedir. Bu doğrultuda tezimizin ikinci bölümünde bu bağlantı kısa ve öz bir şekilde incelenmiştir.

İslamofobi kavramı; İslam ve fobi kelimelerinden türetilmiş bir kavramdır. Bu kavram Türkçe'ye İslam'dan korkmak olarak çevrilmiştir. Bu kavram zenofobi kavramı ile benzetilmektedir. Zenofobi Türkçe karşılığı yabancı düşmanlığı olarak çevrilmiş bir kavramdır. Avrupa'da ve Amerika'da artan göç olayları sonucunda literatüre giren zenofobinin İslamofobi ile benzer noktaları vardır. İkisinin de korku temelli bir kavram olduğunu düşünürsek ve Batı'ya göçlerin çoğunluğunu Müslümanların oluşturduğunu göz önünde bulundurursak bu iki kavramın birçok yerde sık sık birleştiğini görmekteyiz. Zenofobiyi anlatırken psikolojik etkilerini de maddelere ayırarak gördük. Çünkü iki kavramda da “fobi” yani korku anlamında psikolojik bir terim mevcuttur. Bu ortak yön bu iki kavramı bir arada incelememizi sağlamıştır. Amerika'da 11 Eylül saldırılarının ardından yabancı olana korku arttığı söylenmektedir. Bu korku aynı zamanda Müslüman olanlara karşıda vardır. Çünkü İslami terör gurubu El Kaide'nin yaptığı bu saldırının bedelini Amerika ve Avrupa'daki Müslümanlar ödemiştir. Bu iki kavram bu şekilde değerlendirilerek incelenmiştir. Bu açıdan tezin bu bölümü oluşturulmuştur.

Kuramsal çerçevede en çok yer edinen ve İslamofobi ile benzerliği çok tartışılan konu anti-Semitizmdir. Bu kavram yüzyıllar boyunca farklı farklı şekilde karşımıza çıkan ve en sonunda anti-Semitizm olarak vücut bulan bir kavramdır. Anti-Semitizm, Sami ırkından olana düşmanlık veya yahudi ırkına olan düşmanlık olarak bilinmektedir. Bu kavramın anti-Siyonizm ile karıştırılmaması gerekmektedir. Çünkü anti-siyonizm yahudi düşmanlığı demek değildir. Siyonizm Yahudilerin Kutsal topraklar Kudüs'te kurmak istedikleri İsrail devletinin örgütü niteliğindedir. Bu konuyu da kısa bir özet niteliğinde kavramsal çerçevede anlatılmıştır. Anti-Semitizm kavramını incelerken, Yahudilere yapılan ırkçılık, Museviliğe yapılan ötekileştirme, siyonizme olan tepki ve en sonunda İsrail Devleti'ne olan düşmanlık olarak günümüze kadar varlığını koruyan bir kavram olduğu incelenmiştir. Bu bölümde İslamofobi ve anti-Semitizm kavramlarının benzer noktalarını incelerken yaratılan ortak imaja bakılmıştır. Tarihsel arkaplanda da detaylı bir şekilde inceleyeceğimiz gibitarah boyunca Müslüman imajı ve Yahudi imajı oluşturulmuştur. Müslümanlara olan ön yargı ve nefretin ise Yahudilerinki ile benzer noktalara sahip olduğunu ispatlar niteliktedir. Yahudi nefretinin kökenleri eskilere dayansa da anti-Semitizm terimi önemli bir değişimi, bu nefretin hissedilme, algılama ve ifade edilme biçiminde meydana gelen önemli değişimi ifade etmekteydi (Lewis, 2004, s. 81). Aynı şekilde İslamofobi kavramının da ortaya çıkmasıyla önemli değişimler meydana gelmiştir. Çünkü var olan bir korkunun ismini belirlemek ve onu daha somut hale getirmek demek onu daha kullanışlı ve göz önünde bulundurmaktır. Tıpkı anti-Semitizm kavramında olduğu gibi İslamofobi kavramı da kullanılmaya başlandığından beri nefretin hissedilme ve algılama biçimi değişmiştir. İslamofobi ve anti-Semitizm kavramlarının birbirinden ayrıldığı noktalarda vardır. Bu noktalardan da kısaca bahsedilmiştir. En belirgin farklılık anti-Semitizm'in biyolojik temelli bir ırkçılığa dayanması ve İslamofobinin kültürel bir ırkçılığa dayanmasıdır. Bu benzerliği tarih boyunca okumamız mümkündür.

İslamofobinin ırkçılık, zenofobi ve anti-Semitizm kavramlarıyla bağlantısı incelendikten sonra tarihsel arkaplanda bu kavramların nasıl meydana geldiğini bağlatışını görebilmemiz mümkündür. Kuramsal çerçeveden ABD Başkanı Donal Trump'ın söylemlerine bakmamız önemli noktadır. Esasında bu çerçeveden bakabilmemiz için kuramsal çerçeve incelenmiştir. Çünkü Donald Trump'ın söylemlerinde ırkçılık, zenofobi ve İslamofobinin yer aldığını görmekteyiz. Bu bağlamda bu bölüm tezim için önem taşımaktadır.

Tezimin üçüncü bölümünde İslamofobinin tarihsel arka planı incelenmiştir. Bu bölümde Haçlı seferleri, Osmanlı Devleti ve 11 Eylül 2001 olayları incelenmiştir. Haçlı seferlerini incelememizdeki amaç İslam dinine olan düşmanlığı anlayabilmemizdir. Haçlı seferleri bölümünde incelemek istediğim temel nokta Müslüman imajı olmuştur. Günümüze kadar etkisinin devam ettiği Müslüman imajı Haçlı seferlerinde Müslümanların şeytanlaştırılması/deccalleştirilmesi ile olmuştur. Burada incelediğimiz imaj İslamofobinin bugün ki tanımının altında var olan bir imaj olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. Haçlı seferlerini incelememiz İslamofobinin görünmeyen tarihini görmemizi sağlamaktadır.

İslamofobinin tarihsel arka planında incelediğimiz bir diğer dönem Osmanlı devleti dönemi olmuştur. İslam Devleti olan Osmanlı döneminde yaratılan Müslüman/Türk imajı tezimin araştırmam gereken bir diğer bölümü olmuştur. Bu dönemde Özellikle Martin Luther'in yarattığı Müslüman/Türk imajı, Haçlı seferlerinde yaratılan imajın devamı niteliğinde olmuştur. Bu açıdan günümüz İslamofobi kavramının tarihsel arka planına baktığımızda okumamız gereken bir dönemdir. Osmanlı Devletinin uzun yüzyıllar süren hakimiyeti İslam dininin yayılması ve Batı'nın bu dine olan kokusu, nefreti, düşmanlığı günümüz zamanının temelinde var olmaktadır.

İslamofobinin kavramı her ne kadar taze bir kavram olsa da yukarıda bahsettiğim gibi aslında çok eskilere dayanan bir kavramdır. İslamofobi kavramı 11 Eylül 2001 tarihinde Dünya Ticaret Merkezinde gerçekleşen terör olayının ardından ortaya çıkmış bir kavramdır. Amerika'yı ve dünyayı derinden sarsan 11 Eylül saldırılarının ardından Amerika da Müslümanlar için her şey değişmeye başlamıştır. Aynı şekilde Amerika halkı için de dehşet ve korku dolu günler başlamıştır. 11 Eylül saldırılarının öncesinde de bir kaç kez kullanılmış olsa da bilim insanları başlangıcını 11 Eylül 2001 olarak kabul etmektedir. Bu kavramın ortaya çıkması ile İslam dinine olan korkunun, nefretin, düşmanlığın adı konulmuştur. Tarihsel arka planda incelediğimiz bu bölümde öncelikle soğuk savaş döneminde başlayan İslamofobik söylemlere yer verilmiştir. Daha sonrasında ise 11 Eylül saldırılarının ardından İslam dinine olan önyargının başlaması ön planda tutulmuştur. O dönemin Başkanı George W. Bush'un yaptığı söylemler ve yaptırımları yine bu bölümde incelenmiştir. Sonuç olarak bu bölümü kısaca değerlendirdiğimizde İslamofobinin 11 Eylül saldırılarının ardından ortaya çıktığını ve bu dönemde çok sık kullanıldığını görmekteyiz.

Amerika’da 2016 seçimlerinde Donald Trump ABD 45. başkanı seçilmiştir. Donald Trump siyaset hayatına Müslümanlara yönelik sert söylemleri girmiştir. Seçim öncesi kampanyalarında gördüğümüz üzere birçok söylemleri vardır. Bu söylemlerinden Müslüman göçmenlere yönelik ve Müslümanları sınır dışı edeceğine dair ifadeler bu tezin temel konusu olmuştur. Böylelikle tezimde Donald Trump’ın söylemlerinde İslamofobi incelenmiştir. Donald Trump’ın söylemlerinde İslamofobiyi incelerken birçok konuya da değinmemiz gerekti. Çünkü Trump’ın söylemlerindeki İslamofobiyi anlayabilmemiz için kuramsal çerçeveye ve tarihsel arka plana bakmamız gerekmektedir. Böylelikle bu bölümler Trump’ın söylemlerindeki İslam karşıtlığının temellerinin nereden geldiğini anlamamızda yardımcı olmuştur.

Donald Trump bölümünde Trump’ın hayatına, kişiliğine kısaca değinilmiştir. Trump’ın başkanlığa adaylık sürecinden bahsedilmiştir. Donald Trump’ın kişiliği, yaşam tarzı düşüncelerini de etkilemiştir. Trump’ın başkan olduktan sonraki hem iç politikaları hem de dış politikalarında yaptıklarına da değinildi. Tezin en dikkat çeken bölümlerinden biri olan Donald Trump’ın Twitter analizi bölümünde Trump’ın resmi Twitter hesabından alınan tweetler ve bu tweetlerin analizi yapılmıştır. Bu analiz doğrultusunda bir tablo oluşturulmuştur. Son olarak Donald Trump’ın diğer ülkelerle olan ilişkilerine dair kısa bir özet yapılmıştır. Bu ülkelerle olan ilişkileri Donald Trump’ın söylemleri incelenmiştir. Özellikle Müslüman ülkelerle olan ilişkileri onun söylemlerini büyük ölçüde etkilemiştir. İran ile yapılan nükleer enerji anlaşması, İsrail-Filistin çatışmasında oynadığı etkin rol, Türkiye ile ilgili düşünceleri ve vize krizi Trump’ın Müslümanlara bakış açısının yansımaları olarak gösterilebilir. Şüphesiz Donald Trump’ın yakın çevresindekiler Trump’ın ideolojik olarak en çok etkilendiği kişiler olmuştur. Trump’ın kararlarında büyük etkisini görmek için bu kişilere kısaca değinilmiştir.

Sonuç olarak Donald Trump başkanlığına adaylığından günümüze kadar olan süreçte Müslümanlara yönelik bir çok İslamofobik söylemlere ve yaptırımlara sahiptir. Bu tezin bu konuyla ilgili araştırmalara öncülük etmesi temennisiyle yazılmıştır.

KAYNAKÇA

- Adam, B. (1997). Katolik Kilisesi'nin Öğreticisi Açısından Diğer Dinlere Bakış Açısı. 9.
- A.Holmes, S. (2003). You're Smart If you Know What Race You Are. In K. Reilly, S. Kaufman, & A. Bodino, *Racism: A Global Reader* (p. 7). New York, London, England: M.E. Sharpe.
- Akça, U. K. (2017, Ocak). Soğuk Savaş Sonrası Avrupa'da Artan İslamofobi. *Soğuk Savaş Sonrası Avrupa'da Artan İslamofobi* , pp. 57-95.
- Aktaş, M. (2014). Avrupa'da Yükselen İslamofobi ve Medeniyetler Çatışması Tezi. *Ankara Avrupa Çalışmaları Dergisi*, 13 (1), 31-54.
- Barker, P. (2017, Ağustos 2). Trump Supports Plan to Cut Legal Immigration by Half. (SETA, Ed.) *The New York Times* , 160.
- Beckwith, R. (2016 йил 16-June). *Real Donald Trump's Speech on the Orlando Shooting*. Retrieved 2018 йил 16-June from TIME: <http://time.com/4367120/orlando-shooting-donald-trump-transcript/>
- Canatan, K. (2007). İslamofobi ve Anti-İslamizm Kavramsal ve Tarihsel Yaklaşım. In K. C. Hıdır, *BATI DÜNYASINDA İSLAMOFOBİ VE ANTI-İSLAMİZM* (p. 23). Ankara: Eskiyei Yayınları.
- Canatan, K. (2007). İslamofobi ve Anti-İslamizm Kavramsal ve Tarihsel Yaklaşım. In K. Canatan, & Ö. Hıdır, *BATI DÜNYASINDA İSLAMOFOBİ VE ANTI-İSLAMİZM* (p. 23). Ankara: Eskiyei Yayınları.
- Canveren, Ö. (2014 йил Ekim). Martin Luther'in İslam ve Türkler Hakkındaki Değerlendirmeleri. *Dumlupınal Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi* (42), p. 151.
- CBSNEWS. (2016). *30 of Donald Trump's wildest quotes*. From CBS NEWS: <https://www.cbsnews.com/pictures/wild-donald-trump-quotes/>
- Crowe, A. (2016). *İmparatorluktan Başkanlığa Trump*. Ankara: Tutku Yayınları.
- D. Trump Twitter. (2012). *Twitter*. Retrieved from Welcome to the Islamist Winter: <https://twitter.com/realdonaldtrump/status/185079523811917826>

- Dünya. (2016 yıl 26-Aralık). *New York'ta 20 bin kişilik Trump Protestosu*. From Dünya Haber: <https://www.dunya.com/dunya/new-yorkta-20-bin-kisilik-trump-protestosu-haberi-343189>
- Dickerson, J. (2015 yıl 6-11). *Face the Nation*. Retrieved 2018 yıl 12-6 from CBS NEWS: <https://www.cbsnews.com/news/face-the-nation-transcripts-december-6-2015-trump-christie-sanders/>
- Davidson, L. (2003). *İslamic Fundamentalism*. London, Westport: Greenwood.
- Demirkent, I. (2002). Haçlı Seferleri ve Türkler. In I. Demirkent, *Türkler Ansiklopedisi* (p. 196). Ankara: Yeni Türkiye Yayınları.
- Deniz, T. (2018). Avrupa'da Basın ve Medya Haberlerinde Irkçılık, Yabancı Düşmanlığı ve Türkiye Turizmine Etkisi. *Safran Kültür ve Turizm Araştırmaları Dergisi*, 1 (1), 5-15.
- Embel, E. (2017). ABD Başkanlık Seçimleri. *KRONİK*.
- Emiroğlu, S. (2017 yıl 20-Ocak). *Artıları ve eksileriyle Barack Obama*. From BBC: <https://www.bbc.com/turkce/.haberler-dunya-38688550>
- Günay, N. Z. Avrupa'da İslamofobi Söylemler Üzerinden Nasıl İnşa Ediliyor? *Avrupa'da İslamofobi Söylemler Üzerinden Nasıl İnşa Ediliyor?* T.C. GAZİ ÜNİVERSİTESİ SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ, Ankara.
- Gabbart, A. (2015 yıl 16-June). *Donald Trump's tirade on Mexico's 'drugs and rapists' outrages US Latinos*. Retrieved 2018 yıl 12-Haziran from The Guardian: <https://www.theguardian.com/us-news/2015/jun/16/donald-trump-mexico-presidential-speech-latino-hispanic>
- Greilsammer, I. (2007). *Siyonizm*. Ankara: Dost Kitapevi.
- Huntigton, S.P. (2001). *Medeniyetler Çatışması*. Ankara. Vadi Yayınları
- Hıdır, Ö. (2007). Anti-Semitizm ve Anti-İslamizm: Benzerlikler ve Farklılıklar. In C. Kadir, & H. Özcan, *Batı Dünyasında İslamofobi ve Anti-İslamizm* (pp. 63-99). Ankara.
- Hıdır, Ö. (2007). *Batı Dünyasında İslamofobi ve Anti-İslamizm*. Ankara: Eski Yeni Yayınları.
- Hauslohner, A., & Johnson, J. (2017, May 20). *'I think Islam hates us': A timeline of Trump's comments about Islam and Muslims*. Retrieved from The Washington Post: <https://www.washingtonpost.com/news/post-politics/wp/2017/05/20/i-think-islam->

hates-us-a-timeline-of-trumps-comments-about-islam-and-muslims/?utm_term=.4753a5246d6f

Herrnstein, R. J., & Charles Murray. (1994). *The Bell Curve: Intelligence and Class Structure in America Life*. Free Press.

İnalçık, H. (2017). *Osmalılar ve Haçlılar*. İstanbul: Alfa Yayınları.

Ünlütürk, Ö. (2001). İRK KAVRAMININ TARİHSEL GELİŞİMİ VE ADLİ ANTROPOLOJİDE KULLANIMI. pp. 94-115.

Joe, M. (2015, 11 16). *Trump: We must watch and study mosque*. Retrieved 6 12, 2018, from MSBNC: <https://www.msnbc.com/morning-joe/watch/trump-we-must-watch-and-study-mosques-567563331864?playlist=associated>

John, G. W. (2016, August 5). *Donald J. Trump: "Remarks at the KI Convention Center in Green Bay*. Retrieved from <http://www.presidency.ucsb.edu/ws/?pid=123199>.

John, W., & Gerhard, P. (2016, April 27). *Donald J. Trump Remarks on Foreign Policy at the National Press Club in Washington, DC*. Retrieved June 5, 2018, from The American Presidency Project: <http://www.presidency.ucsb.edu/ws/index.php?pid=117813>

Kalmar, I. (2018). *İslamofobi Yeni Anti-Semitizm midir?* SETA. İstanbul: SETA.

Kanat, K. B., Diptaş, S., Hannon, J., & Dudden, L. K. (2018). *Trump'ın Bir Yılı*. İstanbul: SETA.

Kar, S. (2017). Felsefi Açıdan İslamofobi ve Eleştirisi. *İlahiyat Tetkikleri Dergisi*, 47, 200.

Karslı, N. (2013). İslamofobi'nin Psikolojik Olarak İncelenmesi. *Din Bilimleri Akademik Dergisi*, 1 (13), 75-100.

Kemiksiz, N. (2016, 05 09). *ABD Başkanlık Seçimleri ve Donald Trump'ın Adaylığı*. Retrieved 06 06, 2018, from Anka Enstitüsü: <http://ankaenstitusu.com/abd-baskanlik-secimleri-ve-donald-trumpin-adayligi/>

Keneş, H. Ç. (2014). Yeni İrkçılığın Eklemlili Niteliğinde Medyanın İşlevi. *Yeni İrkçılığın Eklemlili Niteliğinde Medyanın İşlevi*, 69 (2), pp. 407-443.

Kirman, M. A. (2010, Ocak). İslamofobinin Kökenleri: Batılı mı Doğulu mu? *Journal of Islamic Research*, 22.

Koca, S. (2017). Haçlı Seferleri Sebep ve Sonuç Bakımından Nasıl Değerlendirilir? *Akademik Bakış* (10).

- Kumar, D. (2016). *İslamofobi İmparatorluğu Siyaseti*. (I. Alatl, Trans.) İstanbul: Pınar Yayınları.
- Kuru, H. TÜRKİYE'DE ANTİSEMİTİZM ve BÜYÜK DOĞU DERGİSİ. *Yüksek Lisans Tezi*. Siyaset Bilimi ve Uluslararası Anabilim Dalı, İstanbul.
- Lamb, h. (2016). *Haçlı Seferleri Demir Adamlar ve Azizler*. (G. YAVUZCAN, Trans.) İstanbul: İlgi Kültür Sanat Yayınları.
- Lean, N. (2015). *İslamofobi Endüstrisi*. Ankara: Diyanet İşleri Başkanlığı YAYınları.
- Lewis, B. (2017). *İslam Ve Batı*. (Ç. Sümer, Trans.) Ankara: Akılçelen Kitaplar.
- Lewis, B. (2004). *Semitizm ve Anti-Semitizm Çatışma ve Önyargıya Dair*. (H. GÜLDÜ, Trans.) İstanbul: Everest Yayınları.
- Lewis, B. (2003). The Crisis of Islam, Holly War and Unholy Terror. *The Modern Library* , pp. 137-138.
- Lockman, Z. (2009). *Contenting Visions of the Middle East: The History and Politics of Orientalism*. (D. Kumar, Trans.) Cambridge: Cambridge.
- MalcolmX. (2015). *Malcolm X's Letter From Hajj*. Retrieved from Ilm Feed: <https://ilmfeed.com/malcolm-xs-letter-from-hajj/>
- Master, S. D., & Roy, M. K. (2000, July). Xenophobia and European Union. *Comparative Politics Ph.D. Program in Political Science* , 425.
- Miller, C. S. (2008). *Göçler Çağı ve Modern Dünyada Uluslararası Göç Hareketleri*. (B. U. Bal, & İ. Akbulut, Trans.) İstanbul: İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları.
- Mirza, H., & Haldun, İ. (1999). *Irkçılık*. (R. Şentürk, Trans.) İstanbul: Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi.
- NTV. (2009, 11 22). *İsrail-Filistin çatışmasında 20 yıllık Bilanço*. Retrieved from NTV: <https://www.ntv.com.tr/dunya/israil-filistin-catismasinda-20-yillik-bilanco,XgELzSnhkkizz3M52g2pfQ>
- Ntv. (2017, 12 6). *Ntv*. Retrieved from Cumhurbaşkanı Erdoğan'dan Kudüs açıklaması: <https://www.ntv.com.tr/turkiye/cumhurbaskani-erdogandan-kudus-aciklamasi,IrvHCYIM402yVj6EiM4Cug>

- Okudan, G. Haçlı Seferleri Tarihi. *Article*. Akdeniz Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü, Antalya.
- Olgun, H. (2009). *Teolojik Uyum Sorunu:Luther ve İslam*. (H. OLGUN, Trans.) İstanbul: Ağaç Yayınları.
- Omar, M. (2017, December 5). *Is Sheldon Adelson Behind Trump's Decision on Jerusalem?* (M. S. OMAR, Producer) Retrieved from +972:https://972mag.com/is-sheldon-adelson-behind-trumps-decision-on-jerusalem/131218/
- Öksüz, İ. (2016). *Millet ve Milliyetçilik*. Ankara: Panama Yayınları.
- Örnek, S. (2012). Onbir Eylül Olayları ve Afganistan Operasyonu. *Yalova Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi* , 107-133.
- Peter, G. W. (2016 йил 27-July). "News Conference in Doral, Florida," July 27, 2016. From The American Presidency Project.
- Pilkington, E. (2015 йил 8-December). *The Guardian*. Retrieved 2015 йил 8-December from <https://www.theguardian.com/us-news/2015/dec/07/donald-trump-ban-all-muslims-entering-us-san-bernardino-shooting>
- Pipes, D. (1990, 11 19). *The Muslim are Coming! The Muslim are Coming!* Retrieved from Daniel Pipes Middle East Forum: <http://www.danielpipes.org/198/the-muslims-are-coming-the-muslims-are-coming>
- Ramberg, I. (2006). *Islamophobia and its Consequences on Young People*. Budapeşte: European Young Centre.
- Sariaslan, F. K. (2018). *İSLAMOFOBİ: Batı Literatüründe İslam Algısı ve İslamofobi*. İstanbul: Onto Yayıncılık.
- Simson, S. (1997). *The Chronicle of Solomon bar Simson*. (S. Eidelberg, Trans.) Madison: University of Wisconsin Press.
- Smith, G. (1982). "Siyasal Siyonizm: Bir Yahudi Eleştirisi", Siyonizm ve Irkçılık. *Ankara Üniversitesi Yayınları* , 237.
- Somersan, S. Irkların Olmadığı Bir Dünyada Irkçılık. *Ayrımcılık: çok boyutlu yaklaşımlar*. İstanbul Bilgi Üniversitesi Sosyoloji ve Eğitim Çalışmaları Birimi, İstanbul.
- Soy, H. (2007). Medeniyetler Çatışması, Birinci Dünya Savaşı'ndan İkinci Irak Savaşı'na Orta Doğu: Medeniyetler Çatışması mı, Çıkar Mücadelesi mi? *Doğu Batı Düşünce Dergisi* .

- The American Presidency Project. (2015, June 16). *Donald J. Trump XLV President of The United States*. Retrieved May 16, 2018, from The American Presidency Project: <http://www.presidency.ucsb.edu/ws/index.php?pid=110306>
- The American Presidency Project. (2016, July 27). *News Conference in Doral, Florida," July 27, 2016*. Retrieved from The American Presidency Project: <http://www.presidency.ucsb.edu/ws/?pid=118047>.
- Timetürk. (2017, Ocak 31). *Steve Bannon Müslüman Yasağının Arkasındaki İsim*. Retrieved from TIMETURK: <https://www.timeturk.com/stephen-bannon-musulman-yasagi-nin-arkasindaki-isim/haber-472721>
- Trt. (2018, Mart 30). *ABD, Meksika sınırına duvar örmeye başladı*. Retrieved from TRT Haber: <http://www.trthaber.com/haber/dunya/abd-meksika-sinirina-duvar-ormeye-basladi-357898.html>
- Turan, Ö. (2003). *Medeniyetlerin Çatıştığı Nokta Ortadoğu*. *Yeni Şafak Gazetesi*.
- Whitehouse. (2017, January 27). *Executive Order Protecting the Nation from Foreign Terrorist Entry into the United States*. Retrieved from The White House: <https://www.whitehouse.gov/presidential-actions/executive-order-protecting-nation-foreign-terrorist-entry-united-states/>
- Woolley, O. b. (2016). *Donald J. Trump: "Remarks at the AIPAC Policy Conference in Washington, DC," March 21,*. Retrieved from The American Presidency Project.: <http://www.presidency.ucsb.edu/ws/?pid=116597>.
- Yılmaz, F. (2008). *AVRUPA'DA IRKÇILIK ve YABANCI DÜŞMANLIĞI*. ANKARA: ULUSLARARASI ARAŞTIRMA STRATEJİK KURUMU.
- Yılmaz, S. (2011). 11 Eylül Sonrasında ABD ve Türkiye'deki İç Güvenlik Yeniden Yapılanmalarının Karşılaştırılması. *Ç.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 20 (3), 361-380.
- Yenişafak. (2017, Şubat 2). *Trump'ın akıl hocası: Irkçı Bannon*. Retrieved from Yeni Şafak: <https://www.yenisafak.com/dunya/trumpin-akil-hocasi-irkci-bannon-2606623>
- You Tube. (2017, Şubat 21). *Trump On Hate Against Jews, Blacks- Full Speech At African American History Museum*. Retrieved from You Tube: https://www.youtube.com/watch?v=KC6i_SMLEWo

Zaki, Y. (2010, Mayıs). İslamofobi Politikası. *İslamofobi: Kolektif Bir Korkunun Anatomisi Sempozyumu* , 161.

